

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES

ΤΕΥΧΟΣ 53, ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2009, ΕΥΡΩ 0,01

Κατάστημα 1 και Πανεπιστήμιο, 104 52 Αθήνα

Άρθρα

- * Αποσπαρακκοποίηση του Κυπριακού κράτους
- * Ευρωπαϊκή Ένωση. Μία παραπληρωματική προσέγγιση
- * Ελλάδα και Ειρηνευτικές Επιχειρήσεις
- * Προς Αναθεώρηση τη Στρατηγική του NATO-2009
- * Η Ελληνική Αστυνομία είναι εδώ. Παρούσα.
- * Η διαφοροποίηση του Ερντογάν και η αναγνώριση της Γενοκτονίας των Ελλήνων
- * Κίνα και Μειονότητες Ουιγούρων
- * Επίσκεψη προέδρου των ΗΠΑ στην Ρωσία
- * Ισραήλ κατά Ιρέν
- * Η Κατάληψη της γραμμής του Τσάρνου

Παρουσίαση βιβλίου

- * Αναζητώντας την αλήθεια στις πληγές που άνοιξε ο κατοχικός εμφύλιος- Χρονικό 1940-1945

Επισκοπίσεις

- * Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Οι Προβληματισμοί του Εκδότη

Οι Πρόεδροι Ρωσίας και ΗΠΑ συναντήθηκαν, αρχές Ιουλίου στη Μόσχα, υπεικόντες στις ανάγκες της "στρατηγικής της ειρήνης" και στα πλεονεκτήματα της τακτικής "της τηρήσεως της επαφής" προς διάγνωση των προθέσεων και εκτίμηση των δυνατοτήτων εκατέρωθεν, πιθανώς και την ανταλλαγή σκέψεων δια την από κοινού αντιμετώπιση, ως αντιπάλους δέους, της πολυπληθυσμιακής και ταχέως αναπτυσσόμενης Κίνας. Η τελευταία, αναζητούσα εταίρους, πρωτοστατεί εσχάτως στην ιδέα της αμφισβήτησης του κεντρικού ρόλου του δολαρίου στο παγκόσμιο εμπόριο και της αντικαταστάσεώς του υπό ενός κοινού νομίσματος, με καταστρεπτικές συνέπειες, τόσο δια την αμερικανική όσο και την παγκόσμια οικονομία. Συμφώνησαν δια μείωση πυρηνικών, χρήση ρωσικού εναερίου χώρου, ενέργεια, αντιμετώπιση τρομοκρατίας, καταπολέμηση ναρκωτικών, στρατιωτικές ανταλλαγές, ενίσχυση οικονομικών και επιστημονικών δεσμών. Παρέμειναν αμετακίνητοι στις θέσεις των χωρών των περί την αντιπυραυλική ζώνη, τη διεύρυνση του ΝΑΤΟ, την ανεξαρτησία της Αμπχαζίας και Ν.Οσετίας και την αντιμετώπιση των ιρανικών πυρηνικών προθέσεων. Ο κοινός εχθρός ενώνει.

"Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας" το όνομα των Σκοπίων με τη νέα πρόταση του Μάθιου Νίμιτς, διαμεσολαβητή και μάλλον κομιστή αμερικανικών εντολών δια επίτευξη λύσεως πριν την ετήσια σύνοδο κορυφής των Βρυξελλών. Παραμένουν ανεξιχνίαστες οι προθέσεις του κομιστή δια τη μοναδικότητα της ονομασίας, τη γλώσσα και την εθνική ταυτότητα του πολυεθνικού κράτους, το οποίο έχει ήδη προσφύγει κατά της Ελλάδος στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο λόγω της άρνησης ένταξής του στο ΝΑΤΟ κατά την παρελθούσα σύνοδο του Βουκουρεστίου.

Οι Βορειοηπειρώτες, τον 15% του πληθυσμού της Αλβανίας, κατέστησαν μειοψηφία του 1,8% στις εθνικές εκλογές της γείτονος χώρας είτε ενταχθέντες στα αλβανικά κόμματα, είτε απέχοντες, μετανάστες, στην Ελλάδα, αγνοήσαντες αγώνες και θυσίες των προγόνων των και το εθνικό χρέος δια συμπαγή παρουσία και διαδραμάτιση σημαίνοντος ρόλου στη διακυβέρνηση της Αλβανίας, όπως τούτο συμβαίνει με άλλες μειονότητες σε πολλές χώρες. Αδήριτη ανάγκη η επιστροφή των Βορειοηπειρωτών στις πατρογονικές εστίες, που κινδυνεύουν να αλλοτριωθούν. Σε αυτή την κατεύθυνση πρέπει να κινείται και η ελληνική εθνική στρατηγική, εκμεταλλευόμενη τις δυνατότητες που της παρέχει η θέση στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ κατά την ενταξιακή, προς αυτά, πορεία της Αλβανίας, αλλά και οι παροχές προς τους Αλβανούς, μετανάστες, της Ελλάδος.

Η επιχείρηση της απόβασης, μάλλον αποβίβασης, των Τούρκων στην Κύπρο την 20ή Ιουλίου του 1974 θα παραμείνει στην ιστορία ως μία καλά μελετημένη, από πολλού χρόνου σχεδιασμένη, ως άσκηση προγραμματισμένη και στον κατάλληλο χρόνο εκτελεσμένη, που είχε ως σκοπό τη διχοτόμηση της Κύπρου, την κατάληψη και εκτούρκευση του 38% αυτής. Ήταν το ραντεβού της υπομονής, της επιμονής, της σταθεράς εθνικής στρατηγικής στον εκλεγέντα σκοπό και της άλλης πλευράς της αμετροεπείας, της διχόνοιας, της επιπολαιότητας, της άγνοιας και του αυτοσχεδιασμού, σε ένα

περιβάλλον διεθνές και εθνικό, επιδεξίως διαμορφωμένο εκατέρωθεν, το οποίο απέβλεπε σε ίδια οφέλη με συντονισμένες διαδοχικές ενέργειες. Κομβικό σημείο της αλυσίδας των ενεργειών το παράλογο και ασυνγώρητο πραξικόπημα κατά του εθνάρχου Μακαρίου της 15ης Ιουλίου, το οποίο εθεωρήθη ως η αφορμή της τουρκικής επέμβασης.

Όμως κατά το "ουδέν κακόν αμιγές καλού" επήλθε της συμφοράς η αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Ελλάδα, όπου λαμπρώς κατ'έτος εορτάζεται ως μείζονος σημασίας, αντί της προσηκούσης περισύλλογής και της οφειλόμενης, προς τους αδικοχαμένους, μνήμης και της αναλήψεως συλλογικής προσπάθειας ανασύνταξης των δυνάμεων του έθνους προς ανακατάληψη των απωλεσθέντων.

Η Τουρκία συνεχίζει την κατοχή στην Κύπρο, της οποίας την ευρωπαϊκή ταυτότητα αγνοεί αν και έχει την ανάγκη της ψήφου της στην ευρωπαϊκή ενταξιακή πορεία της. Στο Αιγαίο συνεχίζει τις προκλητικές παραβάσεις και παραβιάσεις με τον αέρα περιφερειακής δύναμης μετά και τις τελευταίες προσεγγίσεις ΗΠΑ και Ρωσίας για διαφορετικούς σκοπούς, αποσκοπούσα στην εκβίαση ενοϊκής ευρωπαϊκής απόφασης για την ενταξιακή της πορεία.

Αυγουστιάτικα ήλθε στην Αθήνα ο νέος ΓΓ. του ΝΑΤΟ, ο Δανός Άντερς Φογκ Ρασμούνσεν προκειμένου και εκμαιεύσει τις ελληνικές προθέσεις επί των απαιτήσεων της συμμάχου Τουρκίας σε βάρος της χώρας μας, αφού όπως ομολόγησε η εξομάλυνση των σχέσεων Ελλάδος-Τουρκίας αποτελεί μία των προτεραιοτήτων της θητείας του. Δεν απέφυγε να χαρακτηρίσει τις αήθεις δράσεις της Τουρκίας στο Αιγαίο ως διμερές ζήτημα, ούτε και να μην αναφερθεί σε "ελληνοτουρκικές διαφορές" οι οποίες επηρεάζουν τη συνεργασία ΕΕ-ΝΑΤΟ. Εσκεμμένες ενέργειες που οριοθετούν προθέσεις και προσαρμογές στην εργολαβική ανάληψη υπό των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ της αναβάθμισης του ρόλου της Τουρκίας.

Τα αυγουστιάτικα μελέτσια, για δεύτερη φορά τα τελευταία χρόνια, έφεραν και τις αλλαγές στην κορυφή της ηγεσίας των Ενόπλων Δυνάμεων, προσαρμοσμένες, αν όχι εξαγνισμένες, στις Νατοϊκές ανάγκες, παρά τις εθνικές απαιτήσεις που τις ήθελαν χειμερινές. Αλλαγές, λοιπόν, προτεραιοτήτων και η, για πολλά χρόνια "στο σφυρί" θητεία κατήντησε εμβρυακή, εννιάμηνη.

Τα μελέτσια έφεραν και τις εκτεταμένες πυρκαϊές στην Αττική γη, η οποία αναμφισβήτητα θα αλλάξει χρήση και αξία, ώστε να προσφερθεί θυσία στο βωμό του συγχρόνου χρηματιστηρίου και των σ' αυτό "εισηγμένων" εταιριών, μηδὲ του κράτους εξαιρουμένου, το οποίο προτάσσει το οικονομικό συμφέρον, ευνοεί τον πλουτισμό των επιτηδείων και τα αναδεικνύει ως την έκφραση του συγχρόνου πατριωτισμού. Αδυναμίες και παραλείψεις, διαπιστωθείσες, παραμένουν αθεράπευτες επί πολλά χρόνια. Ίσως η δημιουργία σώματος δασοπυροσβεστών με υπαγωγή και των αγροφυλάκων υπό το Υπουργείο Γεωργίας (Αγροτικής Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος) να αποτελεί την καλύτερη λύση, ασφαλώς δε και με τη συνδρομή των Ενόπλων Δυνάμεων, ως το ανταποδοτικό τέλος του χρέους της στράτευσης των ελληνοπαίδων.

Συνέχεια στην σελίδα 3

Τα δημοσιευόμενα άρθρα αποδίδουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων των και δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Εκδότης-Διευθυντής: Η.Καζούκας

Υπεύθ.Συντάξεως: Στ. Παναγόπουλος

Υπεύθ. Τυπογραφ: Α. Σαραντινός

Συντακτική Ομάδα: Ε.Σκληρός,

Ε.Τέμπος, Π. Λάγγαρης, Σ. Κουρκούμπας

DTP-Καλλιτεχνικά: Κ.Αργυρόπουλος

Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Η προαιρετική σας συνδρομή
προς το περιοδικό μας μέσω του
λογαριασμού 142-002101-073469
ALPHA Bank ή μέσω
ταχυδρομικής επιταγής, τυγχάνει
εκτιμήσεως εκ μέρους της
ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ., η οποία και σας θεωρεί
παράγοντες βελτιώσεώς του

Διευθύνσεις

Γραφεία: Ηπείρου 1 και Πατησίων
τ.κ. 104 33 Αθήναι
Τηλέφωνο:.....2108211025
Fax:.....2108211056
E-mail:elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο:.....www.elesme.gr

ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Του Αντιστρατήγου ε.α. κ. Φοίβου Κλόκκαρη
τέως υπουργού αμύνης Κύπρου

Η πλήρης αποστρατικοποίηση της Κύπρου, περιλαμβανομένου του Κυπριακού Κράτους, είναι επιλογή **καταστροφική** για τον Ελληνισμό της Κύπρου στα πλαίσια οποιασδήποτε λύσης. Ευνοεί μόνο τη Τουρκία και Βρετανία.

Μια αφοπλισμένη Κύπρος, πλησίον των ακτών της **Τουρκίας**, εξυπηρετεί τις αποδεδειγμένες επεκτατικές βλέψεις της σε βάρος του νησιού. Δεν αρκείται με την κατοχή του βορείου τμήματος, αλλά στοχεύει στον έλεγχο ολόκληρης της Κύπρου, για λόγους οι οποίοι σχετίζονται με την ασφάλειά της και την αύξηση του γεωπολιτικού βάρους της, στον μεγάλη στρατηγικής αξίας, χώρο της Ανατολικής Μεσογείου (ΑΜ). Ο αφοπλισμός του Κυπριακού κράτους, εξυπηρετεί την Τουρκία, ακόμα και στην απίθανη περίπτωση που θα αποδεχθεί κατάργηση των Συνθηκών Εγγυήσεως και Συμμαχίας 1960.

Οι ρυθμίσεις των θεμάτων ασφάλειας, στο σχέδιο Ανάν, ήσαν οι ιδανικές για την Τουρκία. Αφοπλισμός Κυπριακού κράτους, διατήρηση επεμβατικών δικαιωμάτων και στρατιωτικού αποσπάσματος στο νησί, αλλά και παρουσία τουρκικών **πολεμικών πλοίων και αεροσκαφών**, χωρίς την άδεια του Κυπριακού Κράτους, με την ενσωμάτωση τριών συμφωνιών με το ψευδοκράτος, για την ασφάλεια ακτών και την έρευνα-διάσωση (μια από τις πολλές παγίδες του σχεδίου).

Η **Βρετανία** ευνοεί την πλήρη αποστρατικοποίηση γιατί με τις Βρετανικές Βάσεις (ΒΒ) θα εκμεταλλεύεται μονοπωλιακά τα στρατηγικά πλεονεκτήματα της γεωγραφικής θέσης της Κύπρου

στην ΑΜ. Στόχος της Βρετανίας στα πλαίσια λύσης είναι η ισχυροποίηση και διαιώνιση του Καθεστώτος των ΒΒ. Ένα αφοπλισμένο. Ανίσχυρο κράτος στη Κύπρο, που θα λειτουργεί στη βάση μιας εύθραυστης ισορροπίας μεταξύ των δύο κοινοτήτων, αποτελεί τη καλύτερη επιλογή για να μην απειλείται το απαράδεκτο καθεστώς των ΒΒ.

Η πλήρης αποστρατικοποίηση της Κύπρου θα έχει τόσα πολλά **μειονεκτήματα**, που δημιουργεί εύλογα την απορία, πόσο σοβαρά μελετήθηκε η γεωπολιτική διάσταση του θέματος από την πλευρά μας, που υποστηρίζει στις συνομιλίες αυτή τη θέση. Θα περιορισθώ μόνο σε μερικές επισημάνσεις.

(1) Η Κύπρος θα αποτελεί το μοναδικό κράτος μέλος της **ΕΕ** χωρίς Ένοπλες Δυνάμεις (ΕΔ) και το μοναδικό κράτος μέλος του **ΟΗΕ** που θα στερηθεί, με τη δική του συναίνεση το αναφαίρετο δικαίωμα της αυτοάμυνας (άρθρο 51 του καταστατικού χάρτη των ΗΕ) που αποτελεί και βασική παράμετρο της συνθήκης της Λισαβόνας, η οποία δεσμεύει τα κράτη μέλη της ΕΕ να βελτιώνουν τις στρατιωτικές δυνατότητές τους και να παρέχουν συνδρομή με όλα τα μέσα σε οποιοδήποτε κράτος μέλος δεχθεί ένοπλη επίθεση σύμφωνα με το άρθρο 51.

(2) Η Κύπρος βρίσκεται σε περιοχή μεγάλης **γεωστρατηγικής** σημασίας (ενέργεια, ασφάλεια) και σε περίπτωση κρίσης η αποστρατικοποίηση θα παραβιασθεί από γειτονικές ή άλλες δυνάμεις. Όταν δημιουργείται κενό ασφάλειας σε τέτοιες περιοχές κάποιοι άλλοι το καλύπτουν. Η

Οι Προβληματισμοί του Εκδότη

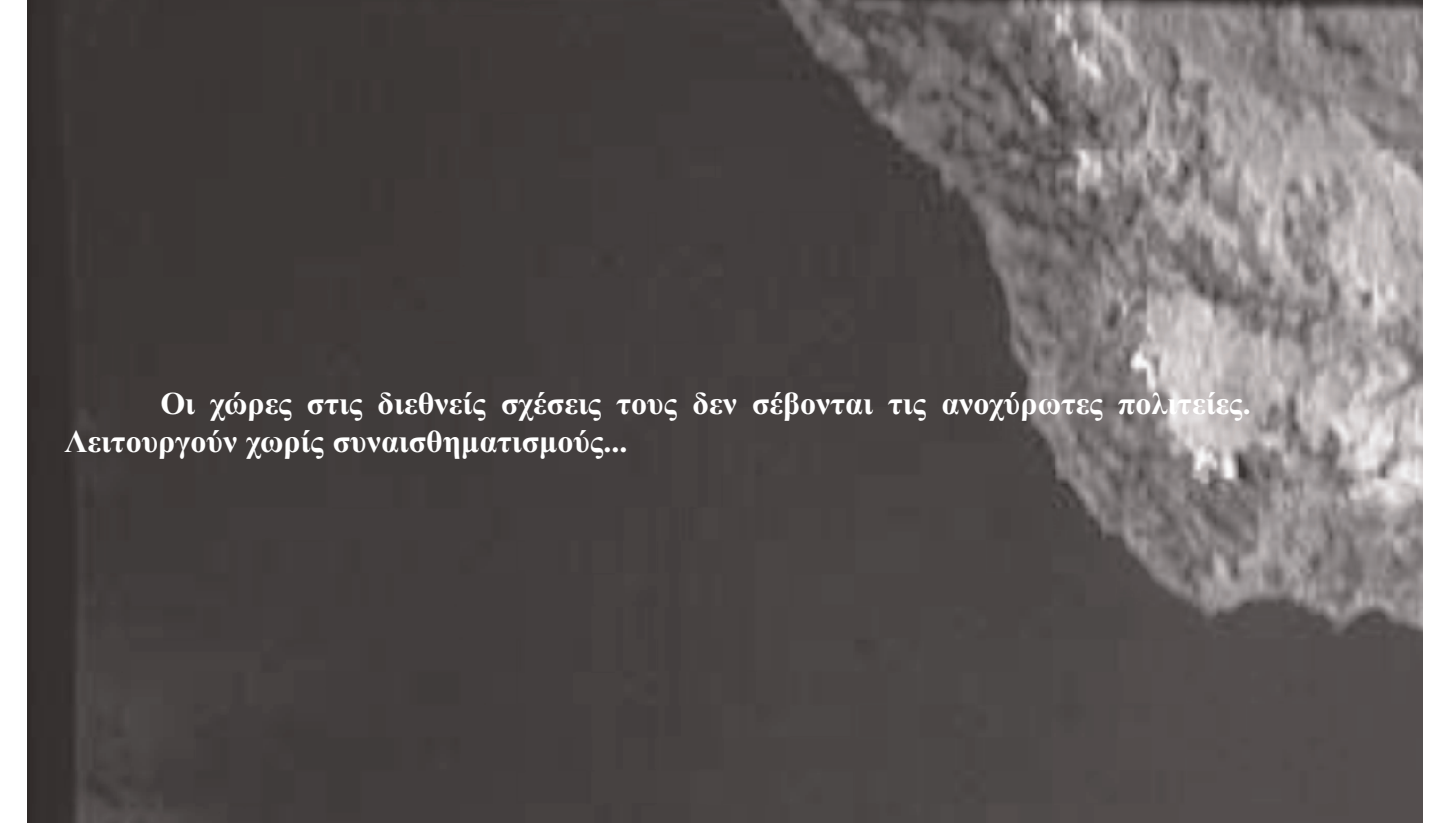
Συνέχεια από την σελίδα 2

Ακόμη στο εσωτερικό μέτωπο η εκλογολογία, η προεδρολογία και ολίγη γριπολογία ταλανίζουν την κοινή γνώμη, η οποία παρά ταύτα έχει πεισθεί πως ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι σκόπιμο να εκλεγεί απ' ευθείας από τους πολίτες, ώστε να αποτελεί το αντίβαρο του πρωθυπουργικοκεντρικού ελληνικού παραδόξου, του κομματικοποιημένου κράτους.

Πάντως οι φιλοδοξούντες Έλληνες ανησυχούν και αναζητούν λύση, η οποία θα δώσει διέξοδο από την ηθική κρίση στην οποία επί πολλά χρόνια έχει βυθισθεί η χώρα.

Τέλος, αρχομένου του νέου ακαδημαϊκού έτους του Ινστιτούτου, προσκαλούμε τα μέλη και τους φίλους να μας πλαισιώσουν και να μας συνδράμουν προς ευόδωση των σκοπών και του έργου της Εταιρείας.

Αντιστράτηγος ε.α. **Ηλίας Καζούκας**
Πρόεδρος ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.(30 Αυγούστου 2009)

Οι χώρες στις διεθνείς σχέσεις τους δεν σέβονται τις ανοχύρωτες πολιτείες.
Λειτουργούν χωρίς συναισθηματισμούς...

Κύπρος θα είναι ένα ασπόνδυλο κράτος σε ένα από τα στρατηγικότερα σημεία του πλανήτη, έρμαιο στη βουλιμία των ξένων και ιδιαίτερα της Τουρκίας.

(3) Η Κύπρος βρίσκεται πλησίον της ασταθούς περιοχής της Μέσης Ανατολής (ΜΑ) από όπου ενδέχεται να προκύψουν απειλές κατά της ασφάλειάς της, αλλά και της ασφάλειας της ΕΕ. Κυρίως ασύμμετρες απειλές, όπως η τρομοκρατία, το λαθρεμπόριο όπλων, η λαθρομετανάστευση κ.λ.π.

(4) Η πλήρης αποστρατικοποίηση ευνοεί τη Τουρκία και Βρετανία σε βάρος της Κύπρου, όπως αναλύθηκε στην αρχή του παρόντος κειμένου.

(5) Η Κύπρος χωρίς ΕΔ δεν θα έχει τη δυνατότητα να ασκεί τα **Κυριαρχικά δικαιώματά** της (ξηρά, θάλασσα, αέρα) να προστατεύει τα εθνικά της συμφέροντα, να συμμετέχει ισότιμα με τα άλλα κράτη της ΕΕ στην ΚΕΠΠΑ (θα μειωθεί η γεωπολιτική βαρύτητά της για την ΕΕ) και να παρέχει ασφάλεια στους πολίτες της. Ας διδαχθούμε από τα τραυματικά βιώματά μας, αλλά και άλλων λαών. Αν δεν μεριμνήσουμε οι ίδιοι για την ασφάλειά μας ποιος θα το πράξει; Τι έπραξαν οι εγγυήτριες δυνάμεις και τα ΗΕ για την προστασία μας το 1974; Ποιος προστάτευσε τους 12.000 εγκλωβισμένους κατοίκους της Καρπασίας που σήμερα παρέμειναν μόνο 200; Μήπως η συμφωνία της 3ης Βιέννης του 1975; Τι έπραξε η ΕΕ για την Ελλάδα στα Ίμια; Ποιος προστάτευσε τους κατοίκους της Γάζας; Μήπως τα ψηφίσματα του ΣΑ/ΟΗΕ, αντίστοιχα με εκείνα της Κύπρου για απόσυρση των

στρατευμάτων που παραμένουν ανεκτέλεστα από την Τουρκία εδώ και 35 χρόνια; Ό,τι Ελληνικό περισώθηκε το 1974, οφείλεται στο αίμα κάποιων ηρωϊκών μονάδων της Εθνικής Φρουράς και της ΕΛΔΥΚ. Η άποψη ότι οι μικρές χώρες είναι μάταιο να επενδύουν στην άμυνά τους, δεν τεκμηριώνεται ιστορικά. Οι χώρες στις διεθνείς σχέσεις τους δεν σέβονται τις ανοχύρωτες πολιτείες. Λειτουργούν χωρίς συναισθηματισμούς, με γνώμονα τα συμφέροντά τους και υπολογίζουν μόνο το κόστος που θα τους προκαλέσει ο αντίπαλος, όσο μικρός και αν είναι.

Όλες οι χώρες έχουν ΕΔ και όχι μόνο οι ισχυρές, όπως οι ΗΠΑ και η Ρωσία. Είναι αυτοκτονία να θυσιάσουμε το δικαίωμα της αυτοάμυνας, με αντάλλαγμα, όχι την αποστρατικοποίηση της Τουρκίας, αλλά το ενδεχόμενο να παύσει αυτή η χώρα να παραβιάζει το διεθνές δίκαιο (απόσυρση στρατευμάτων). Καμιά λύση του Κυπριακού δεν θα είναι βιώσιμη αν το υπόβαθρο ασφάλειας είναι σαθρό. Το οικοδόμημα θα καταρρεύσει σε βάρος του Ελληνισμού της Κύπρου, όπως κατέρρευσε εκείνο της Ζυρίχης. Είναι αναγκαίο να **αναθεωρήσει** τη θέση της η πλευρά μας, πριν είναι πολύ αργά. Ακούγονται και απόψεις ότι το κόστος και την ευθύνη της ασφάλειάς μας δυνατό να αναλάβουν άλλοι οργανισμοί. Ας μη βαυκαλιζόμαστε με αυτή την ιδέα. Ουδείς θα το πράξει, χωρίς να έχει οφέλη και εμείς σοβαρές επιπτώσεις επί της αυτονομίας και κυριαρχίας μας.

Ευρωπαϊκή Ένωση

Μία παραπληρωματική προσέγγιση

Του Ταξιάρχου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Σαν πολίτης μιας χώρας, η οποία εδώ και καιρό αποτελεί σύμβλημα μιας οντότητας, που λέγεται Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ), θα επιχειρήσω με μία δοκιμακού ύφους απόδοση να προσεγγίσω το πολύκλαδο -αν όχι- λαβυρινθώδες αυτό αντικείμενο. Είμαι πεπεισμένος, ότι και οι αναγνώστες -ο καθ' ένας από την δική του μελετητική γωνία και ίσως με περισσότερη εμβρίθεια, συνεκτικότητα και αξιομίμητη μεθοδολογία- έχουν ενδιατρίψει στο ζήτημα και έχουν άποψη με βάσιμη και έλλογη επιχειρηματολογία. Άποψη βέβαια άνευ αντικρίσματος, διότι ουδείς εξ ημών των πολιτών έχει ερωτηθεί (όπως ερωτώνται οι Βορειο-Ευρωπαίοι με δημοψηφίσματα), παρά τα καθ' ημάς, κατά καιρούς επαγγελλόμενα περί συμμετοχικής δημοκρατίας.

Γενικά

Είναι παραδεδομένο, ότι η ΕΕ έχει αναπτυχθεί σε ένα από τα σημαντικότερα κέντρα οικονομικής, τεχνολογικής και πολιτικής ισχύος σε ένα κόσμο, ο οποίος αποδεδειγμένα θεωρείται κατατετμημένος. Ωστόσο -και δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό- ότι η ΕΕ αντιμετωπίζει προβλήματα στον καθορισμό και επανακαθορισμό της εξωτερικής και αμυντικής της πολιτικής σε ένα παγκόσμιο περιβάλλον, όπου καλείται διαρκώς να προωθεί και εμπράκτως να αποδεικνύει την ενότητά της.

Ένα βέβαιον, που εδώ σημειώνουμε, είναι η δυσκατανοησία, ως προς την πρόσληψη και εκμετάλλευση της θεμελιώδους εννοίας "ένωση" ή της ελαφροτέρας τοιαύτης "ενότητα". Ένα oligότερον βέβαιον είναι το κατά πόσον οι Ευρωπαίοι θα δυνηθούν να συνεχίσουν τον άνετο τρόπο διαβιώσεώς των χωρίς να επηρεάζονται από τις εξελίξεις, οι οποίες επισυμβαίνουν στον ευρύτερο της Ευρώπης χώρο. Και επί πλέον γεννώνται διάφορα ερωτήματα, όπως το εάν είναι σε θέση οι πλούσιες Ευρωπαϊκές χώρες να στεγανοποιηθούν από τις εντεινόμενες εξωευρωπαϊκές (από Ασία και Αφρική) δημογραφικές πιέσεις καθώς και από τις έντονες κλιματολογικές μεταβολές.

Είναι άραγε σε θέση η ΕΕ να αντιμετωπίσει την -μη πλήρως προσδιορισμένη- παγκοσμιοποίηση καθώς βρίσκεται συνεχώς σε πορεία αναζητήσεως μιας περαιτέρω ολοκληρώσεως; Μπορεί να διαχειρίζεται τις ενυπάρχουσες σχισματικές πολιτικές τάσεις; Τις μεταμέλειες για το ευρωπαϊκό εγχείρημα; Την δυσαρέσκεια των πληθυσμών έναντι "αδελφών" ευρωπαϊκών εθνότητων; Έναντι του τσουνάμι των μεταναστών; Και τί

τέλος πάντων, είναι αυτό το νέο δόγμα περί οργάνωσης της ηπείρου κατά φυλές; Και μετά, πώς είναι σε θέση, οι πολιτικοί ηγέτες της Ευρωπαϊκής ηπείρου να διευθετήσουν παλιές υποθέσεις (ΝΑΤΟ-Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα), ενώ καλούνται να αντιμετωπίσουν ανακλύπτοντα και εν πολλοίς oligότερον οικεία ζητήματα;

Το αναμφισβήτητο στην περίπτωση της ΕΕ είναι, ότι υπάρχουν άπειρες οι ευκαιρίες στους Ευρωπαίους να προωθήσουν μία κοινή πολιτική σε ζητήματα, όπως είναι η υπερθέρμανση της υδρογείου, η μετανάστευση, οι σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών, η ασφάλεια και ό,τι σχετίζεται ή επηρεάζεται ευθυγράμμως ή παραβολικώς με τα ανωτέρω. Διότι το να διαβλέπεις πράξεις, που σκοπεύουν σε ένα κοινό συμφέρον είναι σαν να έχεις κατανοήσει το μάθημά σου από την Ιστορία, που είναι γεμάτη από συγκρούσεις, οι οποίες συγκρούσεις είναι προϊόν μεταβολής του κόσμου ή μετατοπίσεως των στρατηγικών ισορροπιών ή διαφοροποιήσεως των προτύπων της οικονομικής αναπτύξεως ή προοπτικής εκμεταλλεύσεως των σταθμητών ενεργειακών αποθεμάτων ή του πραγματισμού της σκέψεως των υφισταμένων, των φθινουσών και των αναδυόμενων υπερδυνάμεων κλπ.

Κλείνοντας τα γενικά, υποθέτουμε ευχετικά, ότι αν η Ευρώπη επιθυμεί να ανακτήσει μία σημαντικότητα στο παγκόσμιο γίγνεσθαι, πρέπει να αποφύγει τις αντιπαραθέσεις στο εσωτερικό της. Ένα παράδειγμα, που άμεσα μας αφορά είναι η τοπική διένεξη μεταξύ της Ελλάδος και της υπό προοπτική εντάξεως Τουρκίας, την οποία προβληματική εντάξεως, την ζυγοστατούν οι Γαλλο-Γερμανοί, πράγμα, που δεν συμμερίζονται οι ελληνικές κυβερνήσεις, οι οποίες ενεργούν ανάντι του ρεύματος της συντριπτικής πλειοψηφίας (85%) των "δημοκρατικώς" συμμετεχόντων Ελλήνων, οι οποίοι αντιτίθενται σε κάθε ιδέα εντάξεως της -διαπιστωμένα εχθρικής προς την Ελλάδα- χώρας. Τέλος οι Ευρωπαίοι πρέπει μάλλον να εναρμονίσουν τις οικονομικές πρακτικές και να αναπτύξουν μία ουσιαστικότερη κοινή πολιτική, που να συμπεριλαμβάνει επιτακτικότερα την αμυντική και εξωτερική πολιτική.

Οικονομικές παράμετροι

Αν υπάρχουν -και υπάρχουν- επιθυμούντες μία ισχυρή ΕΕ, όλως δικαιολογημένα συμμερίζονται την άποψη, ότι η πλήρης ενοποίηση δεν διαφαίνεται σε κά-

ποιον μελετητικών ορίζοντα. Θα μπορούσε ωστόσο να υποστηριχθεί η οικονομική εναρμόνιση. Οι επιθυμούντες ένα "αδύναμο" θεσμικό κέντρο υποστηρίζουν την διηρυμμένη κοινή αγορά αγαθών και υπηρεσιών, αλλ' όμως απεχθάνονται τους όποιους κεντρικούς ελέγχους στις επιχειρήσεις, τις στρεβλώσεις στην κοινή αγροτική πολιτική, το κόστος για την εναρμόνιση της πολιτικής κοινωνικής προνοίας, την απώλεια των εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων στην δημοσιονομική πολιτική, που συνεπάγεται η υπαγωγή στο κοινό νόμισμα ευρώ (€) κλπ.

Δειλά προσεγγίζοντας την οικονομική "εναρμόνιση", εγώ ο αδαής, ευρίσκομαι σε μια διαρκή αμηχανία, διότι συνέχομαι από αδιάλειπτες διερωτήσεις, που αφορούν στα ευρωπαϊκά τεκταινόμενα. Εντυπωσιάζομαι από την σημειωμένη φρενίτιδα συγχωνεύσεων και αγορών στο εσωτερικό της ΕΕ, την οποία θεωρώ στοιχείο παλινωδικό στην πλάστιγγα εντιμότητας των οικονομικών συντελεστών των απεργαζομένων σχέδια μιας κοινωνικώς υγιούς οικονομίας. Αυτές οι δραστηριοποιήσεις ευνοούν τους προέδρους, τους κατέχοντες μετοχές, τους δικηγόρους και όλους όσους καταγίνονται με συναφείς απασχολήσεις και επαγγέλματα. Με άλλα λόγια, την προσφορά προς το κοινωνικό σύνολο την αντιλαμβάνομαι σαν λιποβαρή.

Μία ένδειξη, κατά τόπους δημιουργίας θυλάκων υψηλής ανεργίας είναι και η επιχειρουμένη "εναρμόνιση" των οικονομιών. Το ερέθισμα δίδεται δια του εγχειρήματος της αναπτύξεως, όπου η αληθινή κοινή αγορά επιτρέπει σε μία βιομηχανία να παράγει αγαθά σε οποιοδήποτε μέρος της κοινότητας, όπου δηλαδή υπάρχει αμείωτος ο πειρασμός να κατευθύνονται οι νέες επενδύσεις ή να μεταφέρεται η υπάρχουσα παραγωγή σε φτωχότερες περιοχές, όπου το κόστος παραγωγής είναι χαμηλότερο.

Για τους υποστηρικτές της ΕΕ, η κοινή αγροτική πολιτική παραμένει αναγκαία. Σύμφωνα με την άποψή τους η Ευρωπαϊκή Κοινή Αγορά δεν δημιουργήθηκε μόνον προς όφελος της βιομηχανίας. Για τους ίδιους επίσης το Ευρώ είναι το μέσον κοινής ωφελείας, το οποίον παρακινεί σε περισσότερες διασυννοριακές επενδύσεις. Και δεδομένων των διακυμάνσεων του αμερικανικού δολλαρίου, το διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα, ως όλον, μπορεί να κερδίσει από ένα παγκόσμιο νόμισμα ευρύτερας βάσεως. Ωστόσο το Ευρώ συνεπάγεται μία ουσιώδη ανάμειξη στην ελευθερία των κυβερνήσεων να μεταβάλλουν τα επιτόκια, να τυπώνουν χρήμα και να διατηρούν ελλείμματα -από ό,τι προβλέπεται στα κοινοτικά σχέδια εναρμόνισης επαγγελματικών προδιαγραφών ή προστασίας των αγροτικών εισοδημάτων.

Εάν κάθε εθνική τράπεζα ήταν ελεύθερη να τυπώσει Ευρώ (€) και εάν κάθε κυβέρνηση, όπως η ελληνική της οποίας η δημοσιονομική πολιτική περιτρέφεται σε άξονες χαλαρότητας και είναι συνάρτηση της αξιοσύνης των αρμοδίων υπουργών, μπορούσε να διατηρεί μεγάλα ελλείμματα προϋπολογισμού, όπως

συνέβαινε κατά την προ "ευρώ" περίοδο, τότε το αποτέλεσμα θα σηματοδοτούσε την αποτυχία του θεσμού. Με το ευρώ λοιπόν, οι χώρες μεμονωμένως δεν έχουν την ελευθερία να πλοηγούν την οικονομία τους με ανόριστες αυθαιρεσίες. Χαρακτηριστική δήλωση είναι αυτή της κυρίας Θάτσερ στην Βουλή των Κοινοτήτων στα τέλη της δεκαετίας του 1990: "Εάν παραδώσετε την λίρα σας, παραδίδετε τις εξουσίες αυτού του κοινοβουλίου στην Ευρώπη".

Λίγες γνώσεις στοιχειώδους ιστορίας λαών, κοινωνικών διαμορφώσεων και πορειών ανθρωπογικών φαινομένων μας έλκουν προς μία μεγαλύτερη οικειότητα με τις αποχρώσεις των πολιτικών καιρών. Ως εκ τούτου, οδηγούμεθα στην σκέψη, ότι μπορεί και να μην έχει δίκαιο η κυρία Θάτσερ, διότι συνήθως η πρόοδος γίνεται αντιληπτή και καταγράφεται αργότερα από τους ιστορικούς. Δεν γίνεται αισθητή και κατανοητή από τους εμπελεγμένους στην υποτιθέμενη εξέλιξη. Μέχρι στιγμής όμως φαίνεται, ότι η κυρία Θάτσερ είχε δίκαιο, διότι με το ευρώ ρυμουλκούνται και άλλα, όπως η περαιτέρω απώλεια της εθνικής κυριαρχίας, εφ' όσον ακολουθηθεί η πορεία για μια -σε μεγαλύτερο βαθμό- ομοσπονδοποιημένη Ευρώπη. Και όπως όλοι οι ημεδαποί καταλαβαίνουμε, αυτή η προσχηματική είναι άκρως βολική για τις ελληνικές κυβερνήσεις, οι οποίες με τον τρόπο αυτό "διαχειρίζονται" την εξουσία με ολιγότερες ευθύνες και κυρίως χωρίς το βαρύ φορτίο των χαρακτηριστικών προσωπικοτήτων που θα έπρεπε να ηγούνται του γεννήτορος του δυτικού πολιτισμού και καταξιομένου από την Ιστορία Ελληνικού Έθνους.

Η πολιτική διάσταση

Ένας θλιβερά αυτόματος συνειρμός εμού του άγνωρος είναι, ότι το παράδοξον καθώς θεωρείται δεδομένον δεν έχει απολύτως τίποτε το παράδοξον. Με αυτό εννοώ, ότι υπάρχει μία Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία δεν είναι το κέντρον των πολιτικών αποφάσεων της ΕΕ. Οι πολιτικές αποφάσεις κείνται στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου των υπουργών. Οι Επίτροποι δεν έχουν εκλεγεί. Πότε λοιπόν λαμβάνονται ουσιαστικές αποφάσεις; Αφού οι συναντήσεις κορυφής δεν έχουν λελογισμένη παγιότητα. Και η ετερογένεια των αντικειμενικών σκοπών των επί μέρους μελών διακρίνεται ηχηρά. Και η ανορθοδοξία στην σύλληψη της ιδέας μιας ιδανικής ομοσπόνδου οντότητας διαπιστώνεται αμέσως μετά από κάθε φιλοπρόοδη πρόταση. Μήπως οι Επίτροποι έχουν έναν αδιαφανώς υψηλότερο ρόλο; Μήπως η Επιτροπή είναι μία οργουελική έκδοση, η οποία ουδεμία συγγένεια έχει με τις επί μέρους πολιτικές σταθερές; Φαίνεται εξ άλλου η πολιτική ενοποίηση, ότι είναι μία υπόθεση, που μέχρι τώρα συντηρείται σαν μία ευδιέγερτος προοπτική στα πλαίσια της κοινοτικής διαλεκτικής.

Βεβαίως η ΕΕ καθίσταται όλο και περισσότερο μία συγκροτημένη οντότητα, η οποία είναι αναγνωρίσιμη από τον υπόλοιπο κόσμο, παρ'όλον ότι παρα-

μένει στο περιθώριο των παγκοσμίων υποθέσεων με μία ασθενή ρητορική, λόγω κυρίως της πολυμορφίας των κατά μόνες εθνικών εκτιμήσεων και ανά περίπτωση. Συνεπώς τα ευρωπαϊκά έθνη δυσκολεύονται να διαμορφώσουν μία κοινή εξωτερική πολιτική λόγω των επί μέρους προσανατολισμένων σχέσεων και των λοιπών απτών δοσοληψιών μετα τρίτων.

Εκείνα τα αναγκαία στοιχεία, που όπως ο κάθε Ευρωπαίος αστός κατανοεί, θα μπορούσε να είναι η ευρωπαϊκή συσπείρωση για αντιμετώπιση του κύματος των προς την Ευρώπη κάθε χρώματος μεταναστών και ο συντονισμός προς όφελος μιας σχεδιάσεως, που θα αντενεργήσει αποφασιστικά στην προκαλούμενη διάσταση με τον μουσουλμανικό κόσμο των πτωχών κοιτίδων και τον άλλο -τον πετρελαιοπαραγωγό- που χρηματοδοτεί για την ίδρυση θρησκευτικών κέντρων στο ευρωπαϊκό έδαφος για την γιγάντωση ενός κεφάλτου και δυναμικού Ισλάμ.

Η Ευρωπαϊκή Ασφάλεια

Κάθε μελέτη που σκοπεύει στην διεύρυνση των δυνατοτήτων για μια ουσιαστική Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να έχει σαν προκαταρκτικούς στόχους την άρση όλων των εσωτερικών κωλυμάτων, που αφορούν στην ανταλλαγή αγαθών, υπηρεσιών και μέσων (ένα επίτευγμα είναι και το ευρώ), αλλ'επίσης -για την περίπτωσή μας- πιο αμφιλεγόμενα μέτρα, όπως είναι οι ενισχυμένες εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου καθώς και ο συντονισμός για μία Κοινή Αμυντική Πολιτική. Αν ξεπεραστεί η απλή γεωγραφική έκφραση της Ευρώπης και προχωρήσει σε δομή ηπείρου κρατών-μελών, τότε το δυναμικό που θα προκύψει θα καταστεί υπολογίσιμο στην σκηνοθεσία των παγκοσμίων διαμνηχανευμάτων. Αν όχι, τότε μπορεί να παραμείνει αυτό που απεκάλεσε ένας Βέλγος υπουργός πριν σχεδόν είκοσι χρόνια, ότι "...η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας οικονομικός γίγαντας, ένας πολιτικός νάνος και ένα στρατιωτικό σκουλήκι".

Και πάλιν, εγώ ο ατρίβης στην γεωπολιτική διάνοηση και άπειρος στους γεωστρατηγικούς μαιάνδρους συλλογισμών, επιζητώ απαντήσεις σε ένια ερωτήματα της μορφής: Γιατί δεν ολοκληρώνεται ο τομέας της Ευρωπαϊκής Αμύνης; Μήπως, διότι περιρρέει στο ποτάμι των αμερικανικών ανησυχιών η σκέψη υπονομεύσεως του NATO; Μήπως απογαλακτιζόμενη από το NATO η Ευρώπη καταστεί μία στρατιωτική οντότητα με πρωτεύοντα ρόλο στον επηρεασμό τάσεων και ροών στις συνορεύουσες ηπείρους (Ασία-Αφρική) και κυρίως στον ουσιαστικό έλεγχο των προς το εσωτερικό της μεταναστευτικών κυμάτων;

Να επαναλάβω και την πολυτετριμμένη ερώτηση: Αφού εξέλιπεν ο κίνδυνος του συμφώνου της Βαρσοβίας, γιατί να υπάρχει το NATO (ΗΠΑ), το οποίον πλέον επιτακτικά υπαγορεύει στους Ευρωπαίους να συμμετέχουν σε κλεφτοπολέμους σε Μέση και απώτερη Ανατολή;

Και εξακολουθώ να ανησυχώ, λόγω της κατακαλυπτούσης την Ευρωπαϊκή ήπειρο ασαφείας σχετικά με την αντιμετώπιση του φαινομένου της μεγάλης εισορμήσεως εκατομμυρίων ατόμων. Τώρα πια έχουν σχεδόν μηδενισθεί οι πολιτικοί πρόσφυγες κι ας το επικαλούνται οι συλλαμβανόμενοι λαθρομετανάστες. Δεν σημειώνονται τέτοιας κλίμακος κοινωνικές αναταραχές, κυρίως στον ασιατικό χώρο, για να δικαιολογήσουν την ανεξέλεγκτη εισροή Ασιατών στην Ευρώπη. Ασιατών, Αφρικανών και λοιπών ατόμων, των οποίων το μέλλον στην πλειοψηφία τους θα παραμείνει δυστυχές, ως εκλαμβανομένων ως πλάσματα κατωτέρας κατηγορίας. Όμως ο όγκος του συνόλου αυτών των δυσμοίρων κυνηγών των μελλοντικών πιθανοτήτων θα αλλοιώσει τον δυτικό πολιτισμό, με οιοδήποτε ειδικό βάρος, ο πολιτισμός αυτός διατηρείται στην ευρωπαϊκή ψυχή.

Με δεδομένο, ότι στα επόμενα χρόνια θα υπάρξει μία τρομακτική δημογραφική πίεση λόγω της αυξήσεως του πληθυσμού σε Αφρική και Ασία και λόγω της υπογεννητικότητας στην Ευρώπη, θα δημιουργηθεί η ανάγκη λήψεως μέτρων για την Ευρωπαϊκή ασφάλεια. Και τα μέτρα αυτά δεν θα βασίζονται σε χριστιανικές ευχές περί οικοδομήσεως εμπιστοσύνης αλλά σε στρατιωτικά αποτρεπτικά. Εν άλλους λόγους βίαια. Ή μήπως υπάρχει κάποια άλλη σχεδίαση, που δεν επιτρέπεται σ'εμάς τους κοινούς Ευρωπαίους θνητούς να γνωρίζουμε; Αλλά από ό,τι είναι γνωστό τοις πάσιν, οι μεγάλου μεγέθους ευρωπαϊκές χώρες (Γερμανία, Γαλλία, ΗΒ, Ιταλία) δεν θεωρούν τους εαυτούς των κοινωνίες-χωνευτήρια και δεν καλοδέχονται την υποθήωση της υποδοχής μεταναστών.

Θα τολμήσω μία τελευταία ερώτηση, στην προσπάθειά μου να αποφύγω να γίνω κουραστικός. Αφού δεν υπάρχει αντίπαλο δέος (Σύμφωνο Βαρσοβίας), αλλά άλλοι κίνδυνοι, γιατί δεν πραγματοποιείται ένας αναπροσανατολισμός της ΕΕ προς μία πολιτική ασφαλείας τέτοια, που να περιέχει όλες τις παραμέτρους των καινοφανών απειλών; Δηλαδή, έλεγχος: μεταναστευτικών ρευμάτων, τρομοκρατίας, μουσουλμανικού φονταμενταλισμού, ενδοευρωπαϊκών διενέξεων ομόρων κρατών, κινημάτων αμφιβόλων επιδιώξεων και επί πλέον ασφάλεια πηγών και αγωγών ενεργείας, εξασφάλιση περιβάλλοντος από ρυπαντές, ασφάλεια πηγών ποτίμου ύδατος και άλλα συναφή.

Σαν θεωρία βέβαια πολλά θα μπορούσαν να λεχθούν για την δημιουργία μιας ουσιαστικής κοινής ευρωπαϊκής ασφαλείας. Η Ευρώπη έχει τους οικονομικούς πόρους για να διαθέσει ένα ποσοστό του συνολικού της ΑΕΠ για την ασφάλεια. Οι επιστημονικές, ερευνητικές και βιομηχανικές δομές, όπως και η καθαρά αμυντική βιομηχανία, είναι εύρωστοι συντελεστές υλοποίησεως της κοινής ιδέας.

Η επίγνωση της συγχωνεύσεως των ενόπλων δυνάμεων Γερμανίας, Γαλλίας, ΗΒ και Ιταλίας αποδίδει μία ασφαλή αίσθηση υπαγωγής σε ένα περιβάλλον καλυπτόμενο από ένα από τα ισχυρότερα στρατεύματα

στον κόσμο. Με ένα περιορισμό. Την επικοινωνία. Την κυριολεκτική στρατιωτική επικοινωνία και την πολιτική των πολλών ερμηνειών. Εν πάση όμως περιπτώσει, η λύση αυτή, θα λέγαμε, ότι είναι εφικτή, διότι κατ' αυτόν τον τρόπο η Ευρώπη "αναπτύσσεται" και "ανεξαρτητοποιείται" όλο και περισσότερο από τις ΗΠΑ, ως προς την ασφάλειά της.

Η δικαιολογία, ότι η απομάκρυνση από τις ΗΠΑ είναι δαπανηρή δεν ισχύει πλέον, διότι οι ΗΠΑ, όλο και πιεστικότερα επιτάσσουν στις χώρες μέλη του NATO να αναλάβουν το κόστος των αντιπροσωπευτικών τους αποστολών. Χώρες που πιστεύουν (ΗΒ, Πολωνία κλπ), ότι οι υπερατλαντικές σχέσεις θα απισχανθούν και θα προβληθούν οι ζοφερές συνέπειες λόγω απομακρύνσεως από τον μεγάλο προστάτη, οφείλουν να επανεκτιμήσουν τις διαμορφώσεις των νέων οριζόντων ασφαλείας και να ταυτιστούν με την επικαιρότητα, που δέχεται, ότι οι υπερατλαντικές σχέσεις θα μπορούσαν να διατηρηθούν, χάρη στους οικονομικούς, πολιτισμικούς και λοιπούς δεσμούς, ακόμη και μετά από μία βαθμιαία διάλυση του NATO.

Διάλυση του NATO; Ζήτημα αδιανόητο για τις ΗΠΑ. Οι ΗΠΑ προτιμούν για τους δικούς των προφανείς λόγους την "ευδόκιμο" παρουσία και ζωτικότητα ενός μονίμου ή εναλλασσόμενου σε αξιοσημείωτες δραστηριότητες αντιπάλου, παρά να στερηθούν του κεκτημένου προνομίου του ενορχηστρωτού της νατοϊκής μουσικής. Ίσως για τον λόγον αυτό και άλλους συγγενείς λόγους σημειώνουμε την αδημονία των ΗΠΑ για μια Τουρκία μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Την ημέρα εντάξεως της Τουρκίας στην ΕΕ, θα ηχήσει η σάλπιγγα για την έναρξη της οριστικής διαλύσεως της ευρωπαϊκής ιδέας για την αληθινή ένωση.

Επίλογος

Όπως έχουν τα πράγματα για την Ευρώπη, δεν μένει τίποτε άλλο σαν λύση, πρώτη ή εναλλακτική, από του να προχωρήσει προς τα εμπρός. Να επιδιώξει να αποτελέσει μία οντότητα με επιρροή, ικανή να αντιμετωπίζει προκλήσεις συλλογικά. Τα βάθη και τα πλάτη της διεθνούς αλλαγής απαιτούν αφ' ενός συμμορφωμένους τρόπους σκέψεως και αφ' ετέρου προσηρμοσμένες δομές. Με άλλα λόγια, να ενισχυθούν οι ευρωπαϊστές, που πιστεύουν, ότι η Ευρώπη δεν πρέπει να μένει ακίνητη.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ, ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Η μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ)** ιδρύθηκε με την υπ' αριθ. 1772/5-10-94 καταχώρηση στο Πρωτοδικείο Πειραιώς, με έδρα τον Πειραιά, την δε 9-8-97 μετέφερε την έδρα της στην Αθήνα.

Η Εταιρεία δημιουργήθηκε από εν αποστρατεία Ανώτατα Στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, και έχει διευρυνθεί και με προσωπικότητες από άλλους χώρους, όπως τον Πανεπιστημιακό, Διπλωματικό, Επιχειρηματικό και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Πρόθεση της Εταιρείας είναι να λειτουργήσει συμπληρωματικά και όχι ανταγωνιστικά προς τα συναφή Ιδρύματα τα οποία υπάρχουν στην Ελλάδα.

Ο γενικός σκοπός της Εταιρείας είναι, η αντιμετώπιση προβλημάτων Στρατηγικού περιεχομένου στον εγγύς προς την πατρίδα μας γεωπολιτικό και γεωστρατηγικό χώρο και ειδικότερα:

▷ Η μελέτη, ανάλυση και έρευνα σε θέματα στρατηγικής όπως, ενδεικτικά, στα αφορώντα στην στρατιωτική στρατηγική, στη γεωστρατηγική, στην οικονομική πλευρά, τις επιπτώσεις στο περιβάλλον και λοιπά συναφή αντικείμενα που απασχολούν ή ανακύπτουν στον Ελλαδικό χώρο, το χώρο των Βαλκανίων αλλά και την γενικότερη περιοχή της Μεσογείου θαλάσσης και του Ευξείνου Πόντου.

▷ Η εξέταση των θεμάτων ασφαλείας που εμφανίζονται στον χώρο, ο οποίος αναφέρθηκε προηγουμένως.

▷ Η ενδυνάμωση κάθε προσπάθειας η οποία αποσκοπεί στην διατήρηση του Ελληνισμού στην Ελλάδα και την αλλοδαπή.

▷ Η παροχή σε φορείς της κρατικής μηχανής ή της ιδιωτικής πρωτοβουλίας των εκτιμήσεων και εισηγήσεων που θα προκύψουν από την ανάλυση των θεμάτων αυτών.

▷ Η ενημέρωση της Ελληνικής και διεθνούς κοινής γνώμης καθώς και του επιστημονικού ή ασχολούμενου με συναφή θέματα προσωπικού και Ιδρυμάτων της ημεδαπής και της αλλοδαπής.

Η υλοποίηση του σκοπού της Εταιρείας επιτυγχάνεται με :

▷ Διενέργεια ερευνών από τα μέλη της Εταιρείας ή και ανεξάρτητους ειδικούς μελετητές σε θέματα του ενδιαφέροντος της Εταιρείας.

▷ Παρουσίαση των θεμάτων αυτών, αλλά και λοιπών αναλύσεων, υπό μορφή διαλέξεων, σεμιναρίων, συνεδρίων, ημερίδων ή ανακοινώσεων στον Τύπο, η έκδοση εντύπων ή ειδικών περιοδικών ως και οργάνωση συνεδρίων για παρουσίαση θεμάτων τόσο στο εσωτερικό όσον και στο εξωτερικό.

▷ Συνεργασία με τους κρατικούς φορείς, οργανισμούς, αλλά και συναφή ιδρύματα του εσωτερικού και του εξωτερικού για την ανάλυση θεμάτων που αφορούν στην ανταλλαγή πληροφοριών και την από κοινού μελέτη θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος. Η Εταιρεία ήδη συνεργάζεται με τα Υπουργεία Εξωτερικών, Αμύνης και Αιγαίου.

▷ Έκδοση διμηνιαίου περιοδικού με τον τίτλο "**Προβληματισμοί**" με θέματα συναφή με τον γενικό σκοπό της Εταιρείας, το οποίο και αποστέλλεται σε χίλιους και πλέον αποδέκτες

ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

(Επιχειρήσεις Ειρήνης, Peace Operations, POPS)

Του Υποστρατήγου ε.α. Μ. Σκούρα

ΓΕΝΙΚΑ

Μια ουσιαστική αλλαγή έχει επηρεάσει την διεθνή κατάσταση ασφαλείας μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις εναντίον των ΗΠΑ την 11 Σεπτεμβρίου 2001. Οι μετέπειτα στρατιωτικές επιχειρήσεις στο Αφγανιστάν και η στρατιωτική εμπλοκή των ΗΠΑ στο Ιράκ το Μάρτιο του 2003, άλλαξαν ριζικά την ιστορική αντίληψη για τις επιχειρήσεις ειρήνης και μετάλλαξαν δυναμικά τη όλη ατμόσφαιρα, το πλαίσιο και τα ισχύοντα για την συμμετοχή σε αυτές των ενόπλων δυνάμεων των χωρών.

Η Ελλάδα και οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις συνεχίζουν να συμμετέχουν σε διάφορες ειρηνευτικές αποστολές σε πολλά σημεία της υφελίου και οι σχετικές δεσμεύσεις αναμένεται να συνεχισθούν και στο μέλλον όχι μόνον στα πλαίσια των ΗΕ, του NATO και της ΕΕ, αλλά επίσης και στα πλαίσια διμερών ή πολυμερών υποχρεώσεων.

Αποστολές σε Εξέλιξη: Τσάντ - "EUFOR TCHAD-RCA", Δντ. Σαχάρα - MINURSO, Γεωργία (UNOMIG), Ερυθραία - Αιθιοπία (UNMEE), Σουδάν - UNMISUD, Λίβανος UNIFIL, Ναγκόρνο Καραμπάχ - (HLPG) - ΟΑΣΕ, ΠΓΔΜ - ECOMM - EUMM - NHQ SKOPJE, Βοσνία - Ερζεγοβίνη - Επιχείρηση "ALTHEA - NHQ Sarajevo, Αλβανία - NHQT, Κόσσοβο - KFOR, Standing Naval Force Mediterranean (STANAVFORMED), Mine Countermeasures Force South (MCMFORSOUTH), Αγώνας Εναντίον της Διεθνούς Τρομοκρατίας Αφγανιστάν (ISAF), Επιχείρηση "ACTIVE ENDEAVOUR", Επιχείρηση "ENDURING FREEDOM".

Η συχνότητα και το επίπεδο της ελληνικής συμμετοχής δεν εξαρτάται μόνο από τις διεθνείς υποχρεώσεις και δεσμεύσεις της χώρας μας, αλλά πρωτίστως από τα εθνικά συμφέροντα ασφαλείας, καθώς η γεωπολιτική θέση της Ελλάδας και οι συνεχείς και συχνά βίαιες αλλαγές οι οποίες συνέβησαν στην περιοχή των Βαλκανίων μετά το τέλος του ψυχρού πολέμου, έχουν ανξήσει σημαντικά τις ευθύνες, δεσμεύσεις και υποχρεώσεις για ειρηνευτικές επιχειρήσεις των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων.

ΑΝΑΛΥΣΗ

Οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις και τα Είδη των Ειρηνευτικών Επιχειρήσεων

Οι ελληνικές ένοπλες δυνάμεις συμμετέχουν στις επιχειρήσεις ειρήνης οι οποίες περιλαμβάνουν αποστολές διατήρησης της ειρήνης (Peacekeeping Ops), επιβολής της ειρήνης (Peace and Sanction Enforcement) παρατηρητών ειρήνης (Peace Observation), και προστασίας των ανθρωπιστικών επιχειρήσεων (Protection of

Humanitarian Operations).

Για παράδειγμα ο Στρατός Ξηράς διατηρεί ειρηνευτικές δυνάμεις στα πλαίσια της KFOR (Kosovo Forces) στο Κόσοβο και της ISAF (International Security Assistance Force) στο Αφγανιστάν. Από τον Δεκέμβριο του 2008 το ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό συμμετέχει στις ναυτικές επιχειρήσεις ATALANTA της ΕΕ για την προστασία διανομής της ανθρωπιστικής βοήθειας του πληθυσμού της Σομαλίας και διεξάγει περιπολίες αποτροπής πειρατείας στον κόλπο του Aden και στην περιοχή των ακτών της Σομαλίας. Τέλος προσωπικό των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων συνεχίζει να συμμετέχει σε πολυεθνικές αποστολές παρατηρητών.

Πολιτικό Πλαίσιο Συμμετοχής στις Ειρηνευτικές Επιχειρήσεις

Η ελληνική συμμετοχή στις Επιχειρήσεις Ειρήνης συνεχίζει να καθορίζεται / επηρεάζεται από τους απώτερους στόχους των πολυεθνικών οργανισμών και συμμαχιών (ΕΕ, ΗΕ, NATO). Η ελληνική εξωτερική πολιτική στον τομέα αυτό έχει θέσει σε προτεραιότητα στα Βαλκάνια, καθώς αυτά αποτελούν την εγγύς περιοχή η οποία επηρεάζει άμεσα τα ελληνικά συμφέροντα ασφαλείας, καθορίζοντας ουσιαστικά και το επίπεδο συμμετοχής των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων.

Η συμμετοχή στις Επιχειρήσεις Ειρήνης στην περιοχή των Βαλκανίων επίσης προκαλεί και πολιτικά διλήμματα στην Ελληνική Κυβέρνηση, ειδικά στα πλαίσια των πολυμερών Επιχειρήσεων Ειρήνης οι οποίες συνεχίζονται σε ένα συνεχώς εξελισσόμενο περιβάλλον το οποίο δεν έχει καθορισθεί πλήρως από την διεθνή κοινότητα. Η ελληνική συμμετοχή στις επιχειρήσεις υποστήριξης ειρήνης της KFOR αποτελεί το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα.

Είναι πασίγνωστο πλέον το γεγονός ότι η ελληνική κυβέρνηση κράτησε μια πολύ δύσκολη στάση κατά τη διάρκεια της κρίσης του Κοσόβου παρά το ισχυρό λαϊκό συναίσθημα ενάντια στον εναέριο βομβαρδισμό του NATO κατά της πρώην-Γιουγκοσλαβίας. Οι μονάδες της KFOR προωθήθηκαν στην περιοχή του Κοσσυφοπεδίου μέσω των εγκαταστάσεων των ελληνικών λιμένων και αερολιμένων.⁽¹⁾ Η αρχική ελληνική συμμετοχή στην KFOR ήταν επιπέδου Μηχανοκίνητης Ταξιαρχίας, δύναμης περίπου 1.162 ανδρών (Ελληνική Δύναμη Κοσσυφοπεδίου - ΕΛΔΥΚΟ, Hellenic Force in Kosovo), ενώ αρκετό προσωπικό των ΕΔ παρείχε υπηρεσίες υποστήριξης για την KFOR τόσο εντός όσο και εκτός Ελλάδος.

Η αποστολή της KFOR στο Κόσοβο είναι

βασισμένη στο ψήφισμα 1244, της 10ης Ιουνίου 1999, του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (UNSCR 1244) (οι βομβαρδισμοί βέβαια του NATO εναντίον της πρώην-Γιουγκοσλαβίας δεν ήταν εγκεκριμένοι από τα ΗΕ), και της στρατιωτικής τεχνικής συμφωνίας μεταξύ του NATO, της Σερβίας και της πρώην-ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας της 9ης Ιουνίου 1999. (δηλαδή μια ημέρα πριν από την υιοθέτηση του ψηφίσματος 1244). (2)

Παρόλο που η KFOR συνέβαλε ουσιαστικά στην σταθεροποίηση της περιοχής του Κοσσυφοπεδίου, η ενορχηστρωμένη εκστρατεία της αντίστροφης φυλετικής κάθαρσης η οποία κατέληξε στις οργανωμένες επιθέσεις του Μαρτίου 2004 κατά των Σέρβων του Κοσσυφοπεδίου, κατέδειξε την ανεπάρκεια και τις αδυναμίες της αποστολής της KFOR στις επιχειρήσεις διατήρησης της ειρήνης. Οι δυνάμεις της KFOR, συμπεριλαμβανομένων και αυτών της ΕΛΔΥΚΟ, δέχθηκαν τις συντονισμένες επιθέσεις από πολυάριθμους και καλά κινητοποιημένους "διαδηλωτές", αλλά επέδειξαν αξιοθαύμαστη ψυχραιμία και υιοθέτησαν κανόνες εμπλοκής για την προστασία τους χωρίς τη χρήση φονικών πυρών κατά τη διάρκεια των εν λόγω γεγονότων.

Λόγω της μη ύπαρξης διεθνούς συμφωνίας για τελικό καθεστώς του Κοσσυφοπεδίου, οι ΗΠΑ και ορισμένα άλλα μέλη του NATO, συμπεριλαμβανομένου και του Ηνωμένου Βασιλείου, διατύπωσαν μια πολιτική και κράτησαν μια στάση η οποία οδήγησε στην μονομερή ανακήρυξη της "ανεξαρτησίας" του, από τους αλβανικής καταγωγής κατοίκους του την 17 Φεβρουαρίου 2008. Οι Ηνωμένες Πολιτείες, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Γερμανία, η Τουρκία, και άλλες χώρες μέλη ή όχι του NATO αναγνώρισαν τη μονομερή ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου. Η Ισπανία, η Ρουμανία, η Ελλάδα, η Κύπρος, η Ρωσία και άλλες χώρες δεν έχουν προχωρήσει στην αναγνώριση, ενώ η Σερβία συνεχίζει να θεωρεί ακόμη το Κοσσυφοπέδιο ως μέρος της εθνικής της κυριαρχίας.

Τον Οκτώβριο του 2008, η Σερβία πέτυχε να φέρει το ζήτημα της "ανεξαρτησίας" του Κοσσυφοπεδίου στο Διεθνές Δικαστήριο μέσω της γενικής συνέλευσης των ΗΕ. Η μονομερής ανακήρυξη της "ανεξαρτησίας" η οποία δεν αναγνωρίστηκε και δεν έγινε αποδεκτή τυπικά από τα ΗΕ, έθεσε σε αμφιβολία την νομική βάση της λειτουργίας της Στρατιωτικής Τεχνικής Συμφωνίας και της KFOR στην περιοχή.

Παρά την μη αναγνώριση από την Ελλάδα του Κοσσυφοπεδίου η ΕΛΔΥΚΟ συνεχίζει την αποστολή της από το 2003 ως τμήμα KFOR με μειωμένη δύναμη περίπου δύο μηχανοκινήτων ταγμάτων πεζικού και διάφορων στοιχείων υποστήριξης, συμπεριλαμβανομένων μεταφορικών ελικοπτέρων, υπό αμερικανική διοίκηση στον τομέα του Urosevac, και υπό γαλλική στον τομέα της Mitrovica.(3) Η Ελλάδα επίσης συμμετέχει στην αποστολή EULEX της ΕΕ η οποία συμβάλλει στην εσωτερική σταθερότητα του Κοσσυφοπεδίου.

Ομοίως, παρά τις πολιτικές διαφορές της Ελλάδας με την πρώην γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της

Μακεδονίας (ΠΓΔΜ), δύναμη του στρατού συμμετείχε αμέσως στις επιχειρήσεις υποστήριξης ειρήνης του NATO στη χώρα αυτή μετά το τέλος των εχθροπραξιών μεταξύ των κυβερνητικών δυνάμεων και των ανταρτών αλβανικής καταγωγής το 2001. Οι επιχειρήσεις υποστήριξης ειρήνης των ελληνικών Ένοπλων Δυνάμεων στα Βαλκάνια και αλλού πραγματοποιούνται με δαπάνες της χώρας μας. Είναι λοιπόν προφανές ότι τα στρατηγικά ελληνικά εθνικά συμφέροντα ασφαλείας εξυπηρετούνται από την παγκόσμια ειρήνη αλλά κυρίως από την ειρήνη και τη σταθερότητα των χωρών των Βαλκανίων που συνορεύουν με την Ελλάδα, η οποία πολύ σωστά προτιμά να συμμετέχει ενεργά στις πολυεθνικές επιχειρήσεις ειρήνης που υποστηρίζουν μακροπρόθεσμους εθνικούς στόχους παρά τα βραχυπρόθεσμα πολιτικά εμπόδια που δυνατόν να προξενούν.

Ασύμμετρες Συγκρούσεις 21ου Αιώνα, Ειρηνευτικές Επιχειρήσεις και Ελληνική Συμμετοχή

Τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 και οι επακόλουθες επιχειρήσεις των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν και το Ιράκ έχουν αλλάξει το γεωπολιτικό πεδίο, το είδος, το μέγεθος και την δυναμική των ασύμμετρων απειλών. Αυτές οι συγκρούσεις, που έχουν τις θρησκευτικές και ιδεολογικές ρίζες τους στη Μέση Ανατολή, έχουν αλλάξει σημαντικά την ισχύουσα διεθνή πρακτική για την πολιτική της ανάληψης και διεξαγωγής των επιχειρήσεων ειρήνης. Η παρούσα ασύμμετρη σύγκρουση στο Αφγανιστάν έχει δραματικά αναδείξει διάφορα ζητήματα τα οποία έχουν σοβαρές επιπτώσεις στην συμμετοχή των χωρών όπως η Ελλάδα, σε ειρηνευτικές αποστολές σε πολύ απόμακρες περιοχές.

Η ελληνική συμμετοχή στην ISAF στο Αφγανιστάν (Ελληνική Δύναμη Αφγανιστάν, ΕΛΔΑΦ), άρχισε στις 19 Φεβρουαρίου 2002. Από τότε, ένα Τάγμα Ειδικής Συγκρότησης (ΤΕΣΑΦ) της ΕΛΔΑΦ είναι μέρος της ISAF στην πρωτεύουσα Καμπούλ και περιλαμβάνει μια δύναμη ασφάλειας, ένα Λόχο Μηχανικού και σε περιστεφόμενη βάση ένα στρατιωτικό κινητό χειρουργικό νοσοκομείο. Είκοσι περίπου στελέχη, επανδρώνουν το Στρατηγείο της ISAF, τη Διοίκηση Περιοχής Πρωτεύουσας (Regional Command Capital - RCC) και το Διεθνές αεροδρόμιο της Καμπούλ.

Οι επιχειρήσεις της ΕΛΔΑΦ, εκτός των άλλων, υποστηρίζονται και με τα ελληνικά μεταφορικά αεροσκάφη C-130 της Πολεμικής Αεροπορίας. Οι κύριοι στόχοι της ανάπτυξης της ΕΛΔΑΦ στο Αφγανιστάν αποβλέπουν:

- ▶ Να βοηθήσουν τις προσπάθειες της αφγανικής κυβέρνησης στην ανοικοδόμηση και τις μεταρρυθμίσεις με την προσφορά ανθρωπιστικής βοήθειας, την εκτέλεση των σχετικών αποστολών και την παροχή βοήθειας για τη βελτίωση της ευημερίας του αφγανικού λαού.

- ▶ Να βελτιώσουν το επίπεδο συνεργασίας των ελληνικών Ένοπλων Δυνάμεων με τις δυνάμεις των χωρών που παραμένουν ακόμη στην ISAF.

► Να συνεισφέρουν στην υλοποίηση των σχετικών αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας των ΗΕ.

Ειδικότερα η ΕΛΔΑΦ είναι επιφορτισμένη με την εκτέλεση των παρακάτω έργων υποδομής - αποστολών:

Κατασκευή - ανακατασκευή και διαπλάτυνση οδών - γεφυρών.

Κατασκευή κτιρίων υποστήριξης τεχνικών υπηρεσιών στο αεροδρόμιο της Καμπούλ.

Κατασκευή έργων για ενίσχυση των μέτρων ασφαλείας στρατοπέδων.

Ανακατασκευή σχολείων.

Εκτέλεση χωματουργικών εργασιών, σε όλη την περιοχή ευθύνης της Πολυεθνικής Ταξιαρχίας της Καμπούλ (KMNB).

Διανομή ανθρωπιστικής βοήθειας και παροχή υγειονομικής περίθαλψης στον πληθυσμό της περιοχής.

Εκ περιτροπής συμμετοχή στη διοίκηση του αεροδρομίου της Καμπούλ.

Για το 2006 μόνο, το συνολικό λειτουργικό κόστος της συμμετοχής της ΕΛΔΑΦ στην ISAF ανήλθε σε 23.8 εκατομμύρια ΕΥΡΩ.

Η φύση του ασύμμετρου πολέμου στο Αφγανιστάν και η προσωρινή αλλά κρίσιμη διοχέτευση των στρατιωτικών και πολιτικών πόρων των Ηνωμένων Πολιτειών στις επιχειρήσεις του Ιράκ, από το Μάρτιο 2003, έχουν δημιουργήσει μεγάλες δυσκολίες στην υλοποίηση των επιχειρησιακών στόχων εκτέλεσης ειρηνευτικών επιχειρήσεων και ακόμη μεγαλύτερες στην υλοποίηση των στρατηγικών και μακροπρόθεσμων στόχων για την πλήρη εξάλειψη των ανταρτών και την ανοικοδόμηση της χώρας. Αυτό δημιουργεί ερωτηματικά σχετικά με το αν εθνικές δυνάμεις προοριζόμενες πρώτιστα για αποστολές διατήρησης της ειρήνης μπορούν να αναλάβουν πολεμικές αποστολές και αν ένας τέτοιος ρόλος και οι οικονομικοί πόροι και το ανθρώπινο δυναμικό που απαιτούνται, είναι σύμφωνοι με τους στόχους στρατηγικής εθνικής ασφαλείας της χώρας που συμμετέχει στις διάφορες ειρηνευτικές επιχειρήσεις που έχουν εξελιχθεί σε επιχειρήσεις εναντίον τρομοκρατών, ανταρτών ή μελών αντι-

μαχομένων παρατάξεων.

Από στρατηγική και τακτική άποψη, ο πόλεμος εναντίον των Taliban και των ανταρτών της Al Qaeda στο Αφγανιστάν συνδέονται περίπλοκα με την εκτενή παρουσία αυτών των ομάδων στην εγγύς περιοχή της επικράτειας του Πακιστάν όπου απολαμβάνουν το άδυτο, ακόμη και την ιδεολογική και υλική υποστήριξη από μεγάλα τμήματα της σουνιτικής μουσουλμανικής κοινωνίας του Πακιστάν.⁽⁴⁾ Πρόσφατα αναφέρθηκε ότι ο αφγανικός εθνικός στρατός και οι εσωτερικές δυνάμεις ασφαλείας πρέπει να ανέλθουν στη δύναμη των 400.000 περίπου ανδρών, προκειμένου να δράσουν αποτελεσματικά για την εξάλειψη των Taliban και των τρομοκρατών της Al Qaeda.⁽⁵⁾

Λόγω της επικρατούσας συγκρουσιακής κατάστασης στο Αφγανιστάν και λαμβάνοντας υπόψη τα εθνικά συμφέροντα ασφαλείας της, η Ελλάδα έχει επανειλημμένα απορρίψει ευλόγως κλήσεις να αυξήσει τη συμμετοχή της εκεί σε στρατεύματα και μέσα. Οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις δεν μπορούν να διαθέσουν π.χ. τα μεταφορικά Boeing CH-47 Chinook και τα επιθετικά Boeing AH-64 Apache, ελικόπτερα στο Αφγανιστάν την περίοδο που τα παραπάνω οπικά συστήματα και το προσωπικό τους, είναι τελείως απαραίτητα για την προστασία των εθνικών συμφερόντων ασφαλείας.

Αρκεί να επισημανθεί ότι κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής σύγκρουσης στη Γεωργία τον Αυγούστου 2008, ο καλύτερα εκπαιδευμένος και εξοπλισμένος σχηματισμός ταξιαρχιών της Γεωργίας ήταν δεσμευμένος στις επιχειρήσεις στο Ιράκ και έπρεπε να μεταφερθεί πίσω στη Γεωργία αλλά δυστυχώς αργά μετά μετά τις πρώτες και ουσιαστικές επιχειρήσεις.

Η Ελλάδα από την αρχαιότητα είναι θαλάσσιο και εμπορικό έθνος. Σήμερα, τα ελληνικά εμπορικά σκάφη που διαπλέουν όλες τις θάλασσες του κόσμου, αποτελούν σημαντικότατο ποσοστό της διεθνούς εμπορικής θαλάσσιας χωρητικότητας. Φυσικά, η ειρηνική και ασφαλής διέλευση των ελληνικών εμπορικών σκαφών στους διεθνείς και εθνικούς θαλάσσιους δρόμους είναι ένα παραδοσιακό ελληνικό εθνικό συμφέρον ασφαλείας. Διάφορα ελληνικά εμπορικά πλοία έχουν πέσει θύματα στους πειρατές που λειτουργούν από τη χρεοκοπημένη χώρα της Σομαλίας. Επομένως, είναι συμφέρον το ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό να συμμετέχει στις ναυτικές επιχειρήσεις εναντίον της πειρατείας στον Κόλπο του Aden και εγγύς των ακτών της Σομαλίας στον Ινδικό Ωκεανό.

Το ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό ήταν το πρώτο που ανέλαβε την εκ περιτροπής Διοίκηση της Ναυτικής Δύναμης της ΕΕ για την επιχείρηση ATALANTA στη Σομαλία [EU Naval Force (NAVFORCE) Somalia Operation ATALANTA]. Η ΕΕ άρχισε την επιχείρηση ATALANTA στις 8 Δεκεμβρίου 2008 υπό την αιγίδα του ευρωπαϊκού δόγματος ασφαλείας και πολιτικής άμυνας της ΕΕ (European Security and Defense Policy Doctrine, ESDPD), σε ανταπόκριση σε εφαρμογή αριθμού ψηφισμάτων του ΣΑ των ΗΕ που απαιτούσαν:

► Την προστασία των πλοίων του Παγκόσμιου Προγράμματος Σίτισης που μεταφέρουν τρόφιμα στους πτωχούς και τους εσωτερικούς πρόσφυγες της Σομαλίας.

► Την προστασία των εμπορικών πλοίων που διέρχονται μέσω του Κόλπου Aden και την αποτροπή, πρόληψη και καταστολή των πράξεων πειρατείας και της ένοπλης ληστείας στα ανοικτά των Σομαλικών ακτών.⁽⁶⁾

Η φρεγάτα Ψαρά του Πολεμικού Ναυτικού (ΜΕΚΟ 200ΗΝ) με μια ομάδα υποβρυχίων καταστροφών (ΟΥΚ) και ένα ελικόπτερο ανθυποβρυχιακού πο-λέμου Sikorsky S-70B-6, ήταν το πρώτο ελληνικό πολεμικό πλοίο που συμμετείχε επιτυχώς στην επιχείρηση ATALANTA και κατάφερε να ανατρέψει μια τουλάχιστον προσπάθεια πειρατείας εναντίον εμπορικού πλοίου στις ακτές Σομαλίας.

Στην εγγύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής φρεγάτες και αρματαγωγά του Πολεμικού Ναυτικού, κατάλληλα εξοπλισμένα και με καλά εκπαιδευμένο προσωπικό, εκτέλεσαν με μεγάλη επιτυχία επιχειρήσεις εκκένωσης των ξένων και λιβανέζων πολιτών από το λιμάνι της Βηρυτού, κατά τη διάρκεια των ισχυρών συγκρούσεων του Ιουλίου - Αυγούστου 2006, μεταξύ του Ισραηλινών Ενόπλων Δυνάμεων και της παραστρατιωτικής οργάνωσης Hezbollah στο Λίβανο.

Το ελληνικό Εμπορικό Ναυτικό με αριθμό πλοίων του συμμετείχε και βοήθησε σημαντικά επίσης στις διαδικασίες εκκένωσης. Το διπλωματικό σώμα και το στρατιωτικό προσωπικό από τις ελληνικές πρεσβείες στο Λίβανο και τη Συρία διαδραμάτισαν έναν σημαντικό συντονιστικό ρόλο κατά τη διάρκεια αυτών των διαδικασιών που έπρεπε να πραγματοποιηθούν κατά τη διάρκεια των σχετικά μικρών διαστημάτων κατάπαυσης του πυρός μετά από σχετικές διαβουλεύσεις από την Αθήνα με τις ισραηλινές στρατιωτικές και ναυτικές δυνάμεις που είχαν αποκλείσει τους λιμένες του Λιβάνου, ενώ μαίνονταν οι χερσαίες επιχειρήσεις και η ισραηλινή πολεμική αεροπορία συνέχιζε ανενόχλητη το καταστρεπτικό της έργο.

Η πλειονότητα των πολιτών από την εμπόλεμη ζώνη μεταφέρθηκε στην Κύπρο - η ίδια θύμα της παράνομης τουρκικής στρατιωτικής εισβολής του 1974 και θέατρο της μιας από τις πιο πολυχρόνιες επιχειρήσεις διατήρησης της ειρήνης των ΗΕ (UNFICYP) - για ασφαλή διαμονή, υγειονομική περίθαλψη και τελικά επαναπατρισμό τους. Μετά την λήξη των εχθροπραξιών στο Λίβανο η παρουσία της δύναμης διατήρησης της ειρήνης των ΗΕ στο Λίβανο (UNIFIL) ενισχύθηκε ουσιαστικά στα πλαίσια μιας διευρυμένης εξουσιοδότησης του ΟΗΕ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η ελληνική συμμετοχή σε Ειρηνευτικές Επιχειρήσεις, συνεχίζεται λόγω των ελληνικών υποχρεώσεων στις διάφορες συμμαχίες, οργανισμούς, πολυεθνικούς συνασπισμούς, και των ελληνικών εθνικών συμφερόντων ασφαλείας. Η εν λόγω συμμετοχή γίνεται όλο και δυσκολότερη για την Ελλάδα, αλλά και για άλλες χώρες, όταν ο ρόλος των επιχειρήσεων ειρήνης γίνεται όλο και περισσότερο ασαφής σε στρατηγικό και τακτικό επίπεδο,

με στρατιωτικά καθήκοντα αντιμετώπισης τρομοκρατών, ανταρτών ή αντιμαχομένων παρατάξεων και καθήκοντα ανοικοδόμησης.

Οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις πρέπει να συνεχίσουν να αναδιοργανώνονται και να αναθεωρούν το επιχειρησιακό τους δόγμα καθώς η συμμετοχή τους σε διάφορες ειρηνευτικές επιχειρήσεις έχει καταδείξει την ανάγκη για καλά εξοπλισμένες, εκπαιδευμένες και μεγάλης ισχύ πυρός ταχykίνητες μονάδες. Στο πλαίσιο αυτό οι στρατιωτικές προμήθειες θα πρέπει να συνεχίσουν να περιλαμβάνουν σύγχρονο στρατιωτικό εξοπλισμό που ενισχύει την κινητικότητα και τη διαλειτουργικότητα με τους πολυεθνικούς ξένους στρατιωτικούς σχηματισμούς, π.χ., τροχοφόρα τεθωρακισμένα οχήματα, αεροσκάφη μεταφορών, ελικόπτερα, μέσα επικοινωνιών κλπ.

Η εκπαίδευση των μονάδων των Ένοπλων Δυνάμεων για την συμμετοχή σε επιχειρήσεις υποστήριξης της ειρήνης πρέπει να επεκταθεί δραστικά σε όλο το προσωπικό των, με την συμμετοχή επιλεγμένων μονάδων σε πολυεθνικές ασκήσεις επιχειρήσεων ειρήνης, ώστε να αυξηθούν οι δυνατότητες συμμετοχής στο μέλλον.

Παραπομπές

1.Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας, Τμήμα Ενημέρωσης Τύπου, Η Συμμετοχή των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων στην KFOR, (Αθήνα), σελίς 2 - Hellenic Armed Forces Defense Staff, Press Office, Hellenic Armed Forces Participation in KFOR, (Athens, Greece, undated), p. 2. Internet <<http://www.geetha.mil.gr/media/pdf-arxeia/kfor/kfor-gr.pdf>>.

2.Lt. Col. Louis J. Puleo, Legal Advisor, HQ KFOR, The Military Technical Agreement, NATO, (June 3, 2003). Internet, <http://www.nato.int/kfor/chronicle/2003/chronicle_05/16.htm>.

3.Παραπομπή 1, Σελ. 10-11.

4. See generally Elizabeth Rubin, "Karzai in His Labyrinth," The New York Times Magazine (New York, NY, U.S.A., August 9, 2009). Internet, <<http://www.nytimes.com/2009/09/09/magazine/09Karzai-t.html?ref=magazine&pagewanted=print>> , Zahid Hussein, "Pakistan Taliban Are in Disarray After Leader's Death," The Wall Street Journal (New York, NY, U.S.A., August 10, 2009), p. A12.

5.Yochi J. Dreazen, Peter Spiegel, "Taliban Now Winning: U.S. Commander in Afghanistan Warns of Rising Casualties," The Wall Street Journal, Vol. CCLIV, No. 34, (New York, NY, U.S.A., August 10, 2009), pp. A1, A12. These manpower requirements contemplate increasing the Afghan National Army personnel from a level of 135,000 to 240,000, and the Afghan national police from 82,000 to 160,000 personnel.

6.European Union, European Security and Defense Policy, EU naval operation against piracy (EU NAVFOR Somalia - Operation ATALANTA), <www.consilium.europa.eu/esdp>, <www.consilium.europa.eu/eunavfor-somalia>.

ΠΡΟΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΟΥ ΝΑΤΟ-2009

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. Λακαφώση

Στη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ στο Στρασβούργο, στις 3-4 Απριλίου 2009, αποφασίστηκε η αναθεώρηση της μέχρι τώρα, στρατηγικής του ΝΑΤΟ. Αμέσως, λοιπόν, προβάλλει το ερώτημα, μέχρι που μπορεί να ορισθούν τα όρια της στρατηγικής επιρροής και ποία κράτη μπορούν να συμπεριληφθούν στη συλλογική άμυνα του ΝΑΤΟ.

Ασφαλώς το ΝΑΤΟ δεν μπορεί να γίνει παγκόσμιος χωροφύλακας και διεθνής μηχανισμός υπεύθυνος για την ασφάλεια όλου του κόσμου. Το ΝΑΤΟ των 28 κρατών-μελών (Κ-Μ) σήμερα έχει τα φυσιολογικά του υπερατλαντικά όρια. Εγγυάται τώρα την ασφάλεια της Ευρώπης, αλλά και μπορεί να παρέχει ασφάλεια και εκτός περιοχής και να σταθεροποιεί περιοχές απ' όπου απειλούνται τα Κ-Μ, πάντα υπό τα ΗΕ.

Αυτό, όμως, δε σημαίνει ότι είναι δυνατό να υπάρξει Κ-Μ σε όλο τον κόσμο. Το ΝΑΤΟ, δε, μπορεί να παρέχει τα πλεονεκτήματά του και προς χώρες μη Κ-Μ μέσω συνεργασίας "συμμάχων επιθυμούντων" και σύμπραξης PFP.

Νέος Προσανατολισμός του ΝΑΤΟ

Το ΝΑΤΟ πρέπει να δημιουργεί νέες συμμαχίες και να έχει σαφείς σχέσεις με τους διεθνείς οργανισμούς των ΗΕ, ΕΕ, ΟΑΣΕ, Αφρικανικής Ένωσης και ακόμη με τον Αραβικό Σύνδεσμο. Καμία χώρα πλέον δεν μπορεί να επιλύσει μόνη της τα παγκόσμια προβλήματα. Επίσης, να αποκλείονται υποθετικά σενάρια για πολέμους παλαιότερης εποχής, με την Κίνα και τη Ρωσία. Αντίθετα, να επιδιώκεται στενότερη συνεργασία του ΝΑΤΟ και ιδιαίτερα με τη Ρωσία.

Για το νέο προσανατολισμό δεν απαιτούνται περισσότερος εξοπλισμός και δυνάμεις. Αλλά, καλύτερη αξιοποίηση των μέσων με τη σύγχρονη πολεμική τεχνολογία και με χειριστές νέων αντιλήψεων.

Οι προς αντιμετώπιση Προκλήσεις-Ανησυχίες.

Διεθνής Απειλή : Σήμερα η υπό το ΝΑΤΟ διεθνής δύναμη ασφαλείας και βοήθειας στο Αφγανιστάν (ISAF) διεξάγει διεθνή αντιτρομοκρατικό αγώνα. Εμπλέκεται περισσότερο σε αποστολές επιβολής της ειρήνης και ανοικοδόμησης παρά στον πόλεμο.

Περιφερειακές Εντάσεις : Το ΝΑΤΟ μπορεί να επιβάλει ή να διατηρήσει την ειρήνη που απειλείται από διενέξεις-συγκρούσεις μεταξύ μικρών γειτονικών κρατών και κυβερνήσεων με αντάρτες και τρομοκράτες. Να υποστηρίζει ανθρωπιστικές βοήθειες προς τους εκτοπισθέντες και να συμμετέχει στην υγειονομική τους υποστήριξη.

Διάδοση Πυρηνικών Όπλων (Π.Ο.) : Με συλλογική συμμετοχή εμπειρών της πολεμικής τεχνολογίας των Κ-Μ του ΝΑΤΟ στην επιχειρούμενη και συνεχώς εντεινόμενη προληπτική διεθνή προσπάθεια, το ΝΑΤΟ μπορεί να συνδράμει πλέον ενεργητικά στη μη διάδοση των Π.Ο και στον καλύτερο έλεγχο διακίνησης πυρηνικού υλικού.

Πειρατεία Πλοίων : Το ΝΑΤΟ συμμετέχει στον αντιπειρατικό αγώνα ανοικτά της Σομαλίας, όπου πειρατές μεταφορικών πλοίων θέτουν σε κίνδυνο ζωτικές παγκόσμιες θαλάσσιες συγκοινωνίες.

Διαδικτυακή Απειλή στον Κυβερνοχώρο (Cyber

Threat) : Η Νατοϊκή Στρατιωτική Στρατηγική άρχισε να αφυπνίζεται από τις επιθέσεις στο διεθνές διαδίκτυο και μάλιστα μετά από το ταυτόχρονο πρόσφατο "μπλοκάρισμα" 1295 ηλεκτρονικών υπολογιστών, σε ζωτικούς κυβερνητικούς χώρους, σε όλο τον

κόσμο. Τρομοκράτες-hackers στοχεύουν μέσω του διαδικτύου να παραλύσουν την οικονομική ζωή, να συλλέξουν πληροφορίες και να επιφέρουν σύγχυση και αδράνεια σε σχέδια και επιχειρήσεις, αφού όλα αυτά εξαρτώνται ολοένα και περισσότερο από το διεθνές διαδίκτυο. Πρόσφατα, hackers παρεμβάλλονται στο διαδίκτυο της Ν.Κορέας και των εκεί αμερικανικών βάσεων, περιοχή όπου η Β.Κορέα προκαλεί σήμερα ανησυχίες.

Ενεργειακή Ασφάλεια : Το NATO μπορεί να εξασφαλίσει απρόσκοπτες προσβάσεις σε πηγές ενέργειας και τους αγωγούς πετρελαίου και φυσικού αερίου.

Κοινωνικοπολιτικές Εκρήξεις : Δεν αποκλείονται και ανησυχίες από διάφορες κοινωνικοπολιτικές εκρήξεις (βαθεία οικονομική κρίση - ανεπιθύμητες προκλητικές απώλειες αθών πολιτών από χειρουργικά, στρατιωτικά κτυπήματα, όπως αυτά στο Αφγανιστάν και Παλιστάν).

Διακίνηση Ναρκωτικών : Οι Νατοϊκές Δυνάμεις στο

Αφγανιστάν υποβοηθούν στην καταπολέμηση των ναρκωτικών με επιχειρήσεις που απαγορεύουν τους Taliban να εξασφαλίζουν σε λαθρεμπόρους ελεύθερους διαδρόμους, διακίνησης οπίου, από τους οποίους λαθρεμπόρους οι Taliban ζητούν χρήματα για όπλα κατά της αφγανικής κυβέρνησης και των ξένων στρατευμάτων. Το NATO δεν εμπλέκεται στο ξερίζωμα του οπίου, όταν μάλιστα δεν υπάρχει σχέση με τους Taliban. Άλλοι είναι υπεύθυνοι για εναλλακτικές καλλιέργειες των φτωχών Αφγανών αγροτών.

Συμπερασματικά, το NATO επιχειρεί να γίνει λιγότερο αντιδραστικό και περισσότερο προληπτικό, λιγότερο δύσκαμπτο και περισσότερο εύκαμπτο ως και λιγότερο στατικό και περισσότερο εκστρατευτικό. Σήμερα μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει δύο (2) αποστολές. : "αμυντικό ρόλο" για την ασφάλεια της Ευρώπης και "επιθετικό ρόλο" για την εκτός περιοχή του. Ποιος όμως ρόλος είναι επικρατέστερος; Τούτο εξαρτάται. Η απάντηση πάντως είναι δύσκολη προς το παρόν.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ. ΠΑΡΟΥΣΑ

(Η εξιχνίαση της απαγωγής του Εφοπλιστή Π.Παναγόπουλου
και η διάλυση των συνδικάτων του εγκλήματος)

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. Λάγγαρη
Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

Η απαγωγή Π. Παναγόπουλου

Με αισθήματα πλήρους ικανοποίησης υποδέχθηκε η κοινή γνώμη την είδηση της εξάρθρωσης από την Ελληνική Αστυνομία πρόσφατα, (4 Ιουλίου 2009), της μεγαλύτερης οργανωμένης συμμορίας που έδρασε ποτέ στην Ελλάδα, της συμμορίας των "16", με "αρχινονό" τον βαρυνεμένο Παναγιώτη Βλαστό και πρωτοπαλίκαρο σκληρούς κακοποιούς του κοινού ποινικού δικαίου (Μανώλη Σκαρλάτο, Γιάννη Σκαφτούρο κ.α.), η οποία βαρύνεται για την απαγωγή-ομηρία του εφοπλιστή Περικλή Παναγόπουλου και πλήθος άλλων παράνομων εγκληματικών δραστηριοτήτων, όπως : δολοφονίες, βομβιστικές ανατινάξεις κτιρίων, καταστημάτων και επιχειρήσεων, εκτελέσεις συμβολαίων θανάτου, απειλές και εκβιάσεις επιχειρηματιών, δολοφονίες, εκτελέσεις μελών αντιπάλων συμμοριών (ξεκαθάρισμα λογαριασμών), υποθέσεις ναρκωτικών, ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, δουλεμπόριο, τοκογλυφίες, εισπράξεις χρεών, "προστασία" δημοσίων κέντρων και επιχειρήσεων και η οποία συμμορία σχεδίαζε να αιματοκυλίσει την Ελλάδα.

Υπενθυμίζεται ότι η απαγωγή του εφοπλιστή, που συνετάραξε το πανελλήνιο επί μακρόν, έλαβε χώρα περί την 08.30 ώρα της 12-1-2009, σε μικρή απόσταση από την κατοικία του, στο Καβούρι Αττικής, κατά την αναχώρησή του για τον χώρο εργασίας του στον Πειραιά, με το πολυτελές αυτοκίνητό του μάρκας Mercedes, που οδηγούσε ο 40χρονος συνδός ασφαλείας του. Ο εν λόγω εφοπλιστής αφέθηκε ελεύθερος στην περιοχή του Ασπροπύργου Αττικής, αφού οι άγνωστοι, τότε, απαγωγείς του έλαβαν λύτρα ύψους 30 εκατομμυρίων ευρώ περίπου, από τα 100 εκατομμύρια που αρχικά είχαν απαιτήσει (την 01.30 ώρα της 20-1-2009).

Το "προφίλ" της συμμορίας των "16"

"Εγκέφαλος" της απαγωγής του Π. Παναγόπουλου είναι, κατά την Αστυνομία, ο 38χρονος Παναγιώτης Βλαστός, βαρυνεμένος και κρατούμενος στις φυλακές Τρικάλων, από όπου συνέλαβε, κατέστρωσε και συντόνιζε το σχέδιο της απαγωγής. Ενεργό επίσης συμμετοχή στην εν λόγω απαγωγή, κατά τη δικογραφία της Αστυνομίας, είχαν και οι κατά καιρούς απασχολήσαντες τη δικαιοσύνη για παράνομες δραστηριότητες : 32χρονος Μανώλης Σκαρλάτος (δεξί χέρι του Π. Βλαστό), 24χρονος Απόστολος Πετράκης (διαπραγματευτής της απαγωγής), Γιάννης Θεοδωράκης (κουμπάρος Σκαρλάτου), 32χρονος Αριστομένης Κλεφτογιάννης (απαγωγέας), 29χρονος Γεώργιος Κατσαγιάννης (απαγωγέας), 21χρονος Χαράλαμπος Μουστάκας (φύλακας εφοπλιστή, "λευκός" μέχρι πρότινος ποινικά), Ιωάννα Χήρα (σύζυγος του Π.Βλαστό, σίτιση εφοπλιστή, σύνδεσμος μεταφοράς εντολών Π.Βλαστό στα μέλη της συμμορίας), 42χρονος

Γεώργιος Τρομπούκης, πρόσωπο-κλειδί της συμμορίας, μεγαλοεργολάβος, που συμμετείχε σε δημόσια έργα με όλες τις πολιτικές καταστάσεις (κατασκευή των αεροδιαδρόμων στο "Ελευθέριος Βενιζέλος", του Εφετείου Αθηνών, των γραμμών του τραμ Ν.Σμύρνης και με συμμετοχή στην κατασκευή μέρους των Ολυμπιακών Έργων, της Ιωνίας, της Εγνατίας και της Αττικής Οδού). Ο Τρομπούκης κέρδιζε γύρω στις 150.000 ευρώ το μήνα και έκανε χρέη "τραπεζίτη" των μελών της συμμορίας του εγκλήματος. Ο Τρομπούκης μαζί με τον υπάλληλό του Ιωάννη Θώδη κατηγορούνται για το "ξέπλυμα" των χρημάτων της απαγωγής, ενώ ο μεγαλοεργολάβος φέρεται να έδινε εντολές για συμβόλαια θανάτου και ότι προμήθευε την σπείρα με εκρηκτικά υλικά, ενώ στα εργοτάξια των κατασκευαστικών του επιχειρήσεων χρησιμοποιούσε κλεμμένα φορτηγά από την Ιταλία.

Στη συμμορία του Π.Βλαστό, συμμετείχαν επίσης, εκτός από τους ανωτέρω δέκα, όχι τόσο στην υπόθεση της απαγωγής του Π.Παναγόπουλου, αλλά σε άλλες σοβαρές εγκληματικές δραστηριότητες, και άλλα τέσσερα επίλεκτα μέλη του ελληνικού υποκόσμου, ήδη κρατούμενοι σε διάφορες φυλακές της χώρας, με "πλούσιο" ποινικό μητρώο, με προεξάρχοντα τον 50χρονο Βασίλειο Στεφανάκο, εκ των κορυφαίων "νονών" της Δυτικής Αττικής. Ο έτερος ήταν ο Ιωάννης Σκαφτούρος, πρωτοπαλίκαρο του Β.Στεφανάκου, σημαντικός μπράβος και εκβιαστής της "νύχτας" αλλά και ταμίας του κυκλώματος. Μαζί τους επίσης και ο 29χρονος Κων/νος Ανδρέου και ο 20χρονος Σέρβος Ντέγιαν ή Μπόμπαν Ιβάνοφ ή Ριφτόσκι, οι οποίοι θεωρούνται ως οι "βομβιστές" της συμμορίας.

Τέλος, την ομάδα των "16" συμπληρώνουν, η Πολυτίμη Γεώργα, 28 ετών, σύντροφος του Ιωάννη Σκαφτούρου, και ο 44χρονος Παναγιώτης Σοϊλέδης, στους οποίους αποδίδεται περιφερειακός ρόλος.

Από τους ανωτέρω 16, οι : Χήρα Π.Γεώργα,, Α.Πετράκης, Γ.Κατσαγιάννης, Μ.Σκαρλάτος, Αρ.Κλεφτογιάννης, Γ.Τρομπούκης, Γ.Θώδης, Χαρ.Μουστάκας και Γ.Θεοδωράκης, αφού συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν στην 25η Τακτική Ανακρίτρια, μετά τις απολογίες τους, κρίθηκαν ομοφωνία Ανακριτού και Εισαγγελέως προφυλακιστέοι και οδηγήθηκαν στις φυλακές Κορυδαλλού. Οι λοιποί είναι ήδη κρατούμενοι σε διάφορες φυλακές της χώρας, εκτίοντες ποινές φυλακίσεως ή καθειρέξεως για σοβαρά αδικήματα.

Από τη δίοδο της ανακρίσεως προέκυψαν αποχρώσεις ενδείξεις και σε βάρος της δικηγόρου του Π.Βλαστό, Ελισάβετ Πούλιου, για συγκρότηση και ένταξή της στην εγκληματική ομάδα των "16", καθώς φέρεται, σύμφωνα με το κατηγορητήριο, να παρείχε πληροφόρηση στον πελάτη της Π.Βλαστό, προκειμένου να στραφεί με χρήση εκρηκτικού μηχανισμού, σε βάρος του

Διευθυντή των φυλακών Τρικάλων, κάτι ανάλογο που είχε πράξει κατά το παρελθόν και σε βάρος του Διευθυντή φυλακών Κερκύρας, (ηρνείτο να δώσει ολιγοήμερη άδεια εξόδου στον Βλαστό), δίνοντας στον βαρυποινίτη κρατούμενο τον αριθμό κυκλοφορίας του αυτοκινήτου του Διευθυντή. Παράλληλα η εν λόγω δικηγόρος φέρεται να συναίνεσε στην προμήθεια της εγκληματικής ομάδας με ηλεκτρονικούς πυροκροτητές. Κρίθηκε και αυτή προφυλακιστέα, μετά την απολογία της κατά τον ίδιο τρόπο, και οδηγήθηκε στις φυλακές Κορυδαλλού.

"Συνεργάτες και Συνοδοιπόροι"

Κρίνουμε σκόπιμο να μην εισέλθουμε περισσότερο στην ουσία της υποθέσεως και σε λεπτομέρειες γύρω από τη δράση του "Συνδικάτου του Εγκλήματος της συμμορίας των 16". Πράγματα άλλωστε γνωστά σε όλους, λίγο-πολύ, αφού το πανελλήνιο άφωνο παρακολούθησε και θα παρακολουθήσει για πολύ καιρό ακόμη, με αμείωτο ενδιαφέρον, το "ξετύλιγμα του κουβαριού" της πολύκροτης αυτής υπόθεσης από το σύνολο των ΜΜΕ, αναμεταδίδοντας τις καταγεγραμμένες και αποκωδικοποιημένες ανατριχιαστικές συνομιλίες αίματος και εγκλήματος από τις 94 μαγνητοταινίες της ΕΥΠ που είναι ενσωματωμένες στην σχετική δικογραφία, αναφορικά με τις τηλεφωνικές επαφές του Π.Βλαστού με "ύποπτα" άτομα-συνεργάτες και τα μέλη της συμμορίας. Συνομιλίες, οι οποίες εμπλέκουν πρόσωπα ανώτερα πάσης υποψίας, όπως, Διευθυντές και Αρχιφύλακες φυλακών κ.λ.π., σωφρονιστικούς υπαλλήλους που "λαδώνονταν" από τη συμμορία, αστυνομικούς πληροφοριοδότες αυτής, ονόματα δικαστικών και άλλων κρατικών λειτουργιών και επιχειρηματιών συμπαθούντων και συνεργαζομένων, ως και πολιτικών. Για όλα τα ανωτέρω πρόσωπα έχει ήδη ξεκινήσει η δικαστική διερεύνηση της τυχόν συμμετοχής τους στην εγκληματική ομάδα και ο ρόλος αυτών, ενώ σε μερικούς από αυτούς έχουν ληφθεί ήδη διοικητικά και πειθαρχικά μέτρα αρμοδίας. Όπως επίσης ερευνάται αρμοδίως η διασύνδεση και κοινοπραξία της συμμορίας των "16" με το χώρο της ελληνικής τρομοκρατίας, καθόσον προέκυψαν ενδείξεις σοβαρές περί τούτου και ιδίως, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της συνδεσμολογίας των χρησιμοποιηθεισών βομβών από τη σπείρα, τα οποία προσομοιάζουν με αυτές που χρησιμοποίησε η τρομοκρατική οργάνωση "ΣΕΧΤΑ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ" και είναι της ίδιας τεχνολογίας.

Γενικευμένη η διάβρωση - "παρακράτος"

Εκείνο όμως που πρέπει να επισημανθεί με έμφαση και πρέπει να μας ανησυχήσει ιδιαίτερα, είναι το γεγονός, ότι η συμμορία αυτή των "16" δεν είναι μια απλή σπείρα σκληρών κακοποιών, αλλά ένα δίκτυο με παράνομη και εγκληματική δραστηριότητα πολυσχιδή και πολυειδή, που προϋποθέτει διάβρωση του κοινωνικού ιστού σε όλα τα επίπεδα. Διάβρωση που αγγίζει το ίδιο το κράτος και προδίδει μια βαθειά άρρωση και προβληματική κατάσταση ανόμων σχέσεων, αφού επέτρεπε με άνεση και ανενόχλητα τη συσσώρευση υψηλού μεγέθους κεφαλαίων από πολλαπλές και ποικίλες έκνομες δραστηριότητες (αίμα, φόννοι, κλοπές, εκβιάσεις, απάτες κ.λ.π.) και την μετέπειτα χρησιμοποίηση των εσόδων αυτών σε νόμιμες επενδύσεις

(αγορά νυχτερινών κέντρων και άλλων επιχειρήσεων κ.λ.π.).

Πράγματι, πρόκειται για το άνοιγμα ενός από τα μεγαλύτερα (ίσως και το μεγαλύτερο) αποστήματα του δημοσίου βίου των τελευταίων δεκαετιών, θυμίζοντας Σικάγο της εποχής του Αλ Καπόνε, καθόσον η σπείρα είχε επιτύχει διασυνδέσεις με υψηλά κλιμάκια του κρατικού μηχανισμού, όλων των τομέων δώξης και τιμωρίας του εγκλήματος και του σωφρονιστικού συστήματος της χώρας.

Απετέλεσε μία μορφή άρτια οργανωμένου εγκλήματος αδίστακτων-επαγγελματιών κακοποιών, διαθέτοντας επαρκή και βαρύ οπλισμό και εξοπλισμό (παραγγέλθηκε μέσα από τη φυλακή και αγορά ελικοπτέρου για απόδραση τύπου Παλαιοκόστα), άφθονο, ανατροφοδοτούμενο και αναπαραγόμενο χρήμα, που "έλυne" και "έκλεινε" στόματα, εξαγόραζε συνειδήσεις και επέβαλε το νόμο της σιωπής και της συνεργασίας, διευκολύνοντας την συμμορία των "16" να δρα "en είδει παρακράτους" και να μεταβάλλει τις φυλακές του κράτους σε "Στρατηγεία" των εγκληματικών τους δραστηριοτήτων, ανενόχλητα.

Ο ρόλος των ΜΜΕ αντιδεοντολογικός

Θα ήταν ουσιώδης παράλειψη να μην αναφερθούμε στον τρόπο αναμετάδοσης των σχετικών ειδήσεων από τα περισσότερα των ΜΜΕ, ιδίως των τηλεοπτικών, ο οποίος διακρινόταν από τα στοιχεία της υπερπροβολής, αποπροσανατολισμού, διαστρέβλωσης, επικριτικής και αντιπολιτευτικής διάθεσης, υποβαθμίζοντας το κύριο θέμα, το οποίο ήταν η εξάρθρωση της μεγαλύτερης και επικινδυνότερης εγκληματικής ομάδας όλων των εποχών και το ισχυρό και καίριο πλήγμα που κατάφερε η Αστυνομία στο οργανωμένο έγκλημα από συστάσεώς της. Ήταν λάθος επιλήψιμο ποινικά η προβολή κατά κόρον των λεπτομερειών για το πώς έγινε κατορθωτό να εξιχνιασθεί η υπόθεση της απαγωγής του Περικλή Παναγόπουλου και να γίνουν οι συλλήψεις, όπως και η δημοσιοποίηση στοιχείων της δικογραφίας, ενώ η σχετική ανάκριση βρισκόταν σε εξέλιξη, ως και η αποκάλυψη των μεθόδων της Αστυνομίας και της ανάμειξης του υπερσύγχρονου τεχνολογικού εξοπλισμού της ΕΥΠ, πληροφορώντας με τον τρόπο αυτό τους απανταχού της Ελλάδος κακοποιούς και τρομοκράτες να λάβουν τα μέτρα τους για το μέλλον και να εφεύρουν αντίδοτα μένοντας στο απυρόβλητο των διωκτικών αρχών.

Εστίαζαν την ειδησεογραφία τους σε δήθεν αντι-συνταγματικότητα καταγραφής από την ΕΥΠ των συνομιλιών των κακοποιών, παραβιαζομένων των δικαιωμάτων τους από την Αστυνομία και την Ανακρίτρια, ευθύς εξ αρχής, λες και αυτό ήταν το ζητούμενο (η καταγραφή έγινε με παραγγελία και με την εποπτεία του αρμοδίου Εισαγγελέως). Παράλληλα επέτρεπαν να διαχέεται ένα κλίμα συμπαθείας ή ανοχής προς τους κατηγορούμενους σκληρούς κακοποιούς, δίδοντας βήμα σε τηλεδικηγόρους-συνηγόρους των κατηγορουμένων να προσπαθούν να αθώωσουν τους πελάτες τους στα μάτια της κοινής γνώμης, εμφανίζοντας αυτούς ως "μυθομανείς" ή "αστεϊζόμενους" στις διάφορες δημοσιοποιηθείσες συνομιλίες τους, ή προβάλλοντας σαθρούς και αστείους ισχυρισμούς του τύπου : "Ε, δεν είναι και ισοβίτης, εντάξει, σκότωσε άνθρωπο, αλλά ήταν σε άμυνα". Όπως επίσης : "Ναι, σκό-

τωσε, θα σκότωνε και άλλους, ναι έπαιρνε συμβόλαιο θανάτου, αλλά το έκανε επειδή βρισκόταν σε άμυνα, ή επειδή υπήρχε βεντέτα με την άλλη ομάδα, που του σκότωσε τον αδελφό". Απίστευτα πράγματα στο βωμό της τηλεθέασης και ακροαματικότητας, αλλά και της αυτοπροβολής των δικηγόρων που τους εξασφαλίζει την αύξηση του πελατολογίου τους, γεγονός που προκάλεσε την επέμβαση του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και την άσκηση σχετικών πειθαρχικών διώξεων σε βάρος τους και την επιβολή απαγόρευσης παρόμοιων ενεργειών στα μέλη του.

Οριαμβευτική ανάκαμψη της Ελληνικής Αστυνομίας

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η πλήρης εξιχνίαση της απαγωγής του Περικλή Παναγόπουλου με τη σύλληψη και παραπομπή των δραστών στη Δικαιοσύνη και η διάλυση της συμμορίας των "16" οι οποίοι βαρύνονται με την απαγωγή αλλά και με δεκάδες άλλες εγκληματικές ενέργειες, σχεδίαζαν να αιματοκυλήσουν το πανελλήνιο, με πιθανή συμμετοχή σε τρομοκρατικές ενέργειες, αποτελεί την κορυφαία επιτυχία της Αστυνομίας των τελευταίων ετών στον τομέα της καταστολής του βαρέως και οργανωμένου εγκλήματος. Μάλιστα δε, με τρόπο αθόρυβο και αναίμακτο, χωρίς να "ανοίξει μύτη", λόγω της επικινδυνότητας της προσωπικότητας των δραστών, και με δεμένες και τεκμηριωμένες τις κατηγορίες κατά τρόπο επαγγελματικά και επιστημονικά αδιάσειστο (ταυτοποίηση μέσω DNA, χρήση υπερσύγχρονου συστήματος παρακολουθήσεως-καταγραφής συνακροάσεων συνομιλιών και κάθε άλλου είδους επικοινωνιών κινητής τηλεφωνίας μέσω ΕΥΠ κ.λ.π.). Και δεν μπορεί την επιτυχία αυτή να την επισκιάσει, παρά την ανεπιτυχή προσπάθεια ορισμένων ΜΜΕ και δημοσιογράφων, το γεγονός ότι τέσσερις εν ενεργεία αστυνομικοί (κατώτεροι και αξιωματικοί) βρίσκονται κάτω από το μικροσκόπιο της έρευνας για πιθανή ανάμειξή τους, γιατί λαμπρύνεται από τον διαφαινόμενο διακαή πόθο της υγιούς πλειοψηφίας των αστυνομικών και της ηγεσίας τους, φυσικής και πολιτικής, να προχωρήσουν απτόητοι στην "αυτοκάθαρση" με οποιοδήποτε κόστος. Η επιτυχία αυτή ήταν το επιστέγασμα της θέλησης και των προσπαθειών της Αστυνομίας να εξέλθει από τα τάρταρα της απαξίωσης που άδικα την είχαν κατακρημνίσει αυτοί που απεργάζονται την κατάλυση του κράτους και την αποσύνθεση της κοινωνίας, ιδίως μετά τα γεγονότα της Αθήνας του Δεκεμβρίου του 2009, όπου είχε εγκαταλειφθεί η Αστυνομία στην τύχη της, "λιθοβολούμενη" από παντού. Με βήματα σταθερά και μεθοδικά, προέβη στην ανασύνταξη των δυνάμεών της, στην αναδιοργάνωση του μηχανισμού ασφαλείας, δραστηριοποιώντας στο έπακρον τα στελέχη της και επιτυγχάνοντας την αгаστή συνεργασία όλων των υπηρεσιών ασφαλείας του ευρύτερου τομέα, με συνέπεια, το αποτέλεσμα όχι μόνο να είναι θετικό, αλλά επιπλέον εντυπωσιακό, θεαματικό και αναπόφευκτο.

Το "μπαράζ" των μεγάλων επιτυχιών της ΕΛ.ΑΣ

Και αδιάφυστη απόδειξη του ότι η ανωτέρω επιτυχία της Αστυνομίας δεν ήταν τυχαία, αλλά ήταν αποτέλεσμα σκληρής δουλειάς, είναι το "μπαράζ" άλλων σημαντικών παρόμοιων επιτυχιών, που αλυσιδωτά επακολούθησαν, αμέσως μετά την εξάρθρωση του συνδικάτου

του εγκλήματος της συμμορίας Π.Βλαστού, και διαδέχονται η μία την άλλη. Ειδικότερα :

-Την 8-7-2009 η Ασφάλεια Αττικής, ύστερα από γιγαντιαία επιχείρηση οργώνοντας το λεκανοπέδιο, ελέγχοντας ταυτόχρονα οκτώ νυκτερινά κέντρα, τέσσερις οίκους ανοχής, δύο υπερπολυτελή σκάφη και ερευνώντας δέκα σπίτια, εξάρθρωσε την μεγαλύτερη "ροζ" εγκληματική οργάνωση trafficking που έδρασε ποτέ στη χώρα μας, εκμεταλλευόμενη σεξουαλικά αλλοδαπές γυναίκες από τη Ν.Α.Ευρώπη και τη Βαλκανική (περί τις 1.000 γυναίκες την τελευταία τριετία). Προσήχθησαν περισσότερα από 200 άτομα, συνελήφθησαν 25 ως εμπλεκόμενα στο κύκλωμα (ημεδαποί και αλλοδαποί), ενώ απαγγέλθηκαν κατηγορίες σε άλλα 42 άτομα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ανάμεσά τους και 4 εν ενεργεία αστυνομικοί και 4 απόστρατοι, οι οποίοι λειτουργούσαν ως πληροφοριοδότες για επικείμενες εφόδους της Αστυνομίας στα νυκτερινά κέντρα και τους οίκους ανοχής ή ως συντονιστές για την μέσω ορισμένων αστυνομικών τμημάτων έκδοση εγγράφων για τις γυναίκες. Τα παράνομα κέρδη φθάνουν τα 50 εκατομμύρια ευρώ και ξεπλένονταν με επενδύσεις σε νόμιμες επιχειρήσεις.

-Την 6-7-2009 η Υποδιεύθυνση Ναρκωτικών της Ασφάλειας Αττικής, με διπλό κτύπημα ταυτόχρονα, εξάρθρωσε δύο συμμορίες Αλβανών και Ιρανών που διακινούσαν μεγάλες ποσότητες κοκαΐνης και ηρωίνης στην Αττική και κατάσχεσε μαζί με τις ουσίες ικανό αριθμό αυτόματων όπλων και φυσιγγίων και 5 κιλά εκρηκτικών. Εντοπίστηκαν 2 εργαστήρια νόθευσης σε Αθήνα και Ν.Σμύρνη και συνελήφθησαν 8 άτομα.

-Την 18-7-2009 η Υποδιεύθυνση Δίωξης Εγκλημάτων κατά της Ιδιοκτησίας, της Ασφάλειας Αττικής, εξάρθρωσε άνοπλη συμμορία νεαρών αλλοδαπών Αλβανικής καταγωγής (22-28 ετών), ύστερα από πολύμηνες έρευνες, η οποία από το Νοέμβριο του 2008 που είχε συσταθεί, είχε διαπράξει πάνω από 29 ληστείες και κλοπές, με ειδικότητα τις Τράπεζες, Σούπερ Μάρκετ και τα ΕΛΤΑ. Συνελήφθησαν πέντε μέλη της συμμορίας, μεταξύ των οποίων και ο Αρχηγός της "λήσταρχος" (αναζητείτο από τις Αλβανικές Αρχές με διεθνές ένταλμα σύλληψης για ανθρωποκτονία που τέλεσε στην Αλβανία το 1997), ενώ αναζητούνται ακόμη 4 μέλη της σπείρας. Δρούσαν έχοντας καλυμμένα τα πρόσωπά τους με καπέλα τζόκεϊ (η γνωστή συμμορία με τα τζόκεϊ) και είχαν αποκομίσει από τις δεκάδες ληστείες τους πάνω από 100.000 ευρώ. Εντοπίστηκαν τα σπίτια διαμονής των μελών, καθώς και η "γιάφκα" της συμμορίας, όπου ευρέθησαν και κατασχέθηκαν το αυτόματο "καλάσνικοφ" που χρησιμοποιούσαν, πιστόλια, μαχαίρια, καπέλα, γυαλιά ηλίου, μπλουζάκια κ.λ.π. που χρησιμοποιούσαν για απόκρυψη των χαρακτηριστικών τους, πλαστά ταξιδιωτικά έγγραφα και το ποσό των 1.100 ευρώ από τα κλοπιμαία.

-Δεν παραλείπουμε να αναφέρουμε τις συνεχιζόμενες με αμείωτο ρυθμό τακτικές και έκτακτες "επιχειρήσεις σκούπα" της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής, του άοκνου και δραστήριου Αττικάρχη κ. Ιωάννη Ραχωβίτσα, κατά τις οποίες συνελήφθησαν εκατοντάδες παράνομοι (αλλοδαποί και ημεδαποί) και κατασχέθηκαν μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών, όπλων, εκρηκτικών κ.λ.π.

προϊόντων του εγκλήματος, με αποτέλεσμα να αποκαθίσταται προοδευτικά η τάξη και η ευνομία στο πολύπαθο, τελευταία, κέντρο της Αθήνας. Ειδικότερα αξίζει να αναφερθεί, ότι σύμφωνα με τα συγκεντρωτικά στοιχεία δραστηριότητας της ΕΛ.ΑΣ, οι άνδρες της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής (ΓΑΔΑ), μόνο κατά το διάστημα 1 έως 31 Ιουλίου 2009, προέβησαν σε συλλήψεις 5.747 ατόμων {(ανθρωποκτονίες (6), ναρκωτικά (548), κλοπές (531), ληστείες (54), απάτες-πλαστογραφίες (135), παράνομη οπλοφορία (115), καταδιωκτικά έγγραφα (512), λαθρομετανάστευση (2.369), απαγορευμένα παίγνια (φρουτάκια κ.λ.π.) (52), διάφορα άλλα αδικήματα (1.425)}. Παράλληλα εξιχνιάσθηκαν κατ' αγνώστων δραστών τα αδικήματα : ληστείες {(Τράπεζες, ΕΛΤΑ, Σούπερ-Μάρκετ κ.α.) (92)} και κλοπές-διαρρήξεις (336) (σε Ι.Χ. αυτοκίνητα, καταστήματα, κατοικίες κ.α.).

-Ανάλογες επιτυχίες λαμβάνουν χώρα σε μικρογραφία και στα μεγάλα αστικά κέντρα της χώρας (Θεσσαλονίκη, Πειραιά, Ηράκλειο Κρήτης, Πάτρα κ.λ.π.), γεγονός που μαρτυρεί ότι κάτι άλλαξε προς το καλύτερο στη λειτουργία της Ελληνικής Αστυνομίας, όσον αφορά στην αποτελεσματικότητά της για την πάταξη της εγκληματικότητας, τη σύλληψη των παρανόμων και την κατοχύρωση της ασφάλειας του πολίτη.

Το μήνυμα αισιοδοξίας

Και τα παραπάνω αποτελέσματα είναι ιδιαίτερα σημαντικά, όχι μόνο γιατί οι εξιχνιασθείσες υποθέσεις και τα αντικείμενα δημόσιας τάξης και ασφάλειας που αφορούν είναι το ίδιο σημαντικά, σοβαρά και μεγάλα, αλλά διότι, κυρίως, εκτοξεύουν προς τα έξω δυναμικά και προς όλες τις κατευθύνσεις ένα τηλαυγές μήνυμα : ότι η Ελληνική Αστυνομία υπάρχει και είναι παρούσα. Και ότι όσο μεγάλα και "καλοστημένα" και αν είναι τα οργανωμένα εγκλήματα και οι σχετικές υποθέσεις, οποιοδήποτε και αν μετέχουν σε αυτά, τελικά αποκαλύπτονται και λογοδοτούν στη δικαιοσύνη. Και το μήνυμα αυτό θα είναι απολύτως αρραγές, εάν μάλιστα μέσα στο προσεχές διάστημα υπάρξει κάποια ανάλογη επιτυχία στον τομέα της τρομοκρατίας και του σχετικού χώρου.

Πρωταγωνιστές και Εύσημα

Και τα θετικά αυτά αποτελέσματα θα ήταν αδικία να μη πιστωθούν στην σημερινή πολιτική ηγεσία της Αστυνομίας, ιδίως στον Αναπληρωτή Υπουργό κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, του οποίου οι ενέργειες ευθύς με την ανάληψη των καθηκόντων του, ήδη αποδίδουν καρπούς. Και συγκεκριμένα, μετά την επιτυχή περάτωση της επιχείρησης "ανόρθωση ηθικού" στο προσωπικό της Αστυνομίας, (αυτοπρόσωπες επισκέψεις, ομιλίες σε κεντρικές και περιφερειακές υπηρεσίες της ΕΛΑΣ, συνεντεύξεις στα ΜΜΕ κ.λ.π.), ανέλαβε σειρά πρωτοβουλιών αναφορικά με τα κατωτέρω θέματα που απασχολούν την Ελληνική Αστυνομία, σε ανύποπτο χρόνο :

- Αναδιάρθρωση των Υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας : (σύμπτυξη οργανικών μονάδων, εξοικονόμηση πόρων, αποτελεσματικότερη αστυνόμευση).

- Στελέχωση Υπηρεσιών - επιλογή ανθρωπίνου δυναμικού : (επανεξέταση συστημάτων εκπαίδευσης στις Αστυνομικές Σχολές και αξιολόγηση στελεχών).

- Χρήση - αξιοποίηση καμερών : (πρόληψη, αποτροπή, καταστολή εγκληματικότητας).

- Είσοδος και παραμονή στη χώρα μη νομίμων μεταναστών : (ήδη έχει εξελιχθεί σε μείζον θέμα και γενικότερα ευρωπαϊκό θέμα).

- Συμπλήρωση - αναμόρφωση του Πειθαρχικού Δικαίου Αστυνομικού Προσωπικού : (ανάθεση σε δικαστικό ή εισαγγελικό λειτουργό της διερεύνησης σοβαρών παραπτωμάτων αστυνομικών και ιδίως καταγγελιών βίας).

- Πρόσθετα έργα στην Ελληνική Αστυνομία, δηλαδή έργα ξένα προς την φύση της αποστολής της : (ανάθεση, διατήρηση ή κατάργηση πρόσθετων έργων και καθηκόντων πέραν καθαρά της δίωξης του εγκλήματος).

- Συγκρότηση Εθνικού Συμβουλίου Εσωτερικής Ασφάλειας : (πάγιο όργανο συμβουλευτικού χαρακτήρα για θέματα γενική πολιτικής εσωτερικής ασφάλειας).

Επιδιώκοντας μάλιστα να προσδώσει, όσο το δυνατόν, ευρύτερη συναίνεση στις ανωτέρω στρατηγικές αλλαγές στην Ελληνική Αστυνομία, ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης, έθεσε αυτές σε διάλογο με εκπροσώπους όλων των κομμάτων σε σχετικές διακομματικές συναντήσεις που συγκάλεσε και έλαβαν χώρα.

Οπωσδήποτε όμως αναμφισβήτητα, οι μεγάλες αυτές επιτυχίες που προαναφέρθηκαν, πιστώνονται και στην φυσική ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας και τον Αρχηγό Αντιστράτηγο κ. Βασίλειο Τσιατούρα, αξιωματικό δοκιμασμένο και με πλούσιες εμπειρίες και "περγαμηνές" στη δίωξη του οργανωμένου εγκλήματος. Με την Αστυνομία λίγο πιο επιθετική και δυναμική, μέσα στα θεμιτά και νόμιμα όρια, έχοντας προφανώς "λυμένα τα χέρια", προέβησαν στη δέουσα ανακατανομή και επιλογή του στελεχιακού προσωπικού στις νευραλγικές υπηρεσίες της ΕΛ.ΑΣ, (ο κατάλληλος στην κατάλληλη θέση), και κατάρτησαν και εφάρμοσαν σχέδια, τα οποία και απέφεραν τελικά εξαιρετά και λαμπρά αποτελέσματα, ιδίως στον τομέα της τάξης και ασφάλειας, εμπεδώνοντας με τον τρόπο αυτό το ήδη κλονισμένο από την έξαρση της εγκληματικότητας αίσθημα ασφάλειας του απλού πολίτη, αναπερνώντας το ηθικό του αστυνομικού προσωπικού, εξυψώνοντας το γόητρο της Ελληνικής Αστυνομίας και ανορθώνοντας το κύρος αυτής.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους, αξίζουν θερμά συγχαρητήρια, τόσο στην πολιτική και φυσική ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας, όσο και στους προϊσταμένους των καθ' ύλην και κατά τόπον αστυνομικών υπηρεσιών και γενικότερα σε όλο το αστυνομικό προσωπικό που συνέβαλε καθ' οιονδήποτε τρόπο στις μεγάλες και εντυπωσιακές αυτές επιτυχίες στην πάλη της Αστυνομίας με το οργανωμένο έγκλημα.

Η ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΡΝΤΟΓΑΝ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ⁽¹⁾

Του κ. Θεόδωρου Μπατρακούλη
Δρ Γεωπολιτικής, Δικηγόρου

Η απόπειρα διαφοροποίησης του Ρετζέπ Ερντογάν από ένα παρελθόν, το οποίο σφραγίστηκε από διωγμούς και σφαγές μειονοτικών ομάδων, και αποστασιοποίησης από τους απολογητές αυτών των πρακτικών (δηλώσεις της 23ης Μαΐου 2009), παρουσίαζε πολιτικό και διπλωματικό ενδιαφέρον. Απαιτείται αξιολόγηση των δηλώσεων Ερντογάν, τις οποίες σημειωτέον έκανε κατά την διάρκεια Συνεδρίου του κόμματός του. Στην Τουρκία είχε προκληθεί θόρυβος λόγω της υπόθεσης εκκαθάρισης ναρκοπεδίων στην τουρκοσυριακή παραμεθόριο. Το Γενικό Επιτελείο παραδέχτηκε ότι οι τουρκικές Ενοπλες Δυνάμεις δεν διαθέτουν τα αναγκαία τεχνικά μέσα για την υλοποίηση της. Η κυβέρνηση, μετά από διαγωνισμό, αναμενόταν να αναθέσει το έργο σε ισραηλινή εταιρεία. Την συγκεκριμένη τοποθέτηση του Τούρκου ηγέτη με το προφίλ "ήπιου ισλαμιστή" επέβαλαν ορισμένοι λόγοι. Αυτοί σχετίζονται τόσο με την στρατηγική της Τουρκίας, όσο και με τις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις.

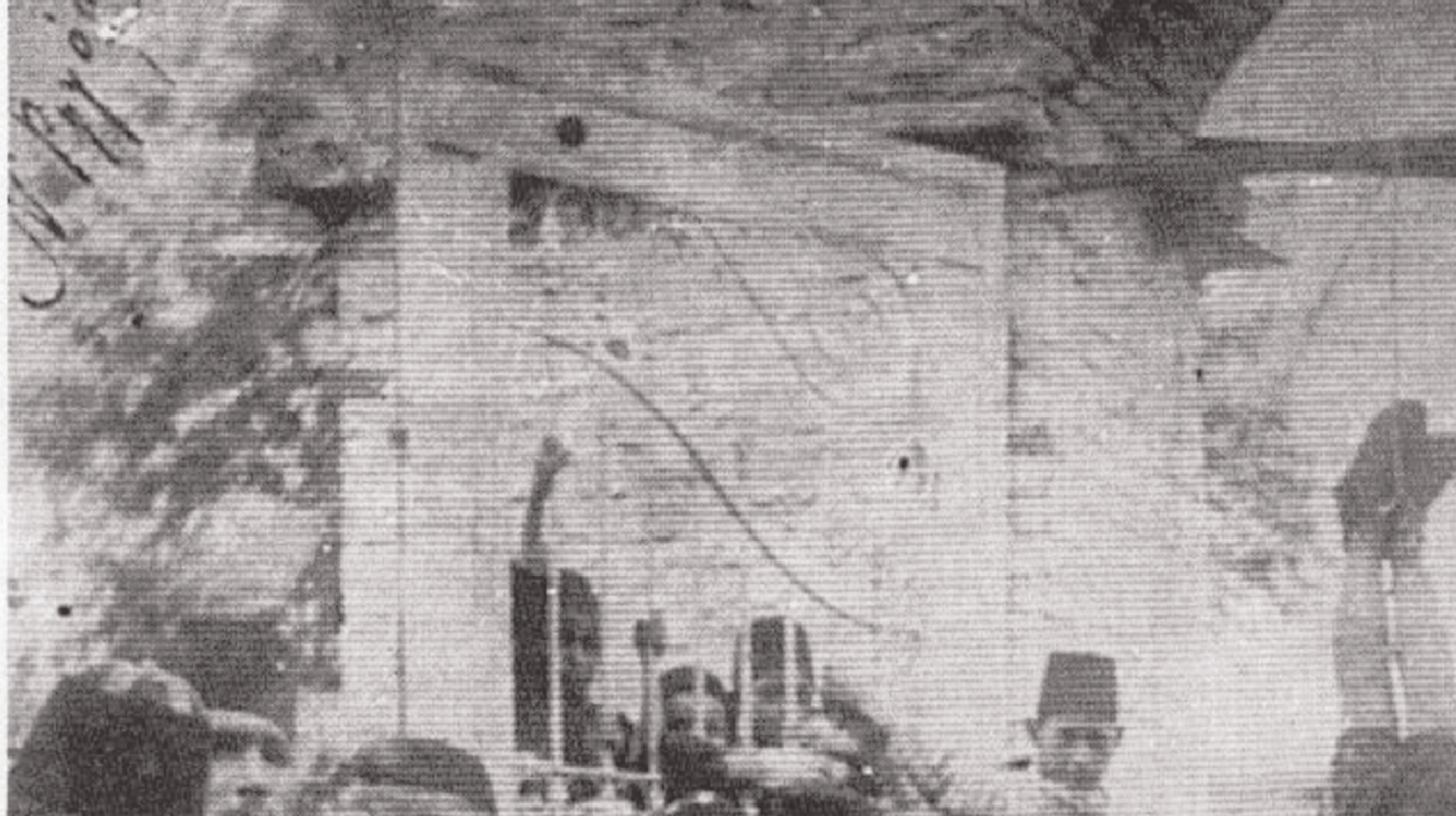
Ο διφυής στόχος του κεμαλισμού επιτεύχθηκε:
α) Από τα υπολείμματα της πολυεθνικής Οθωμανικής Αυτοκρατορίας διαμορφώθηκε μια τουρκική εθνική ταυτότητα και ένα κράτος-έθνος.
β) Κατεστάλησαν όλες οι διεκδικήσεις διαφορετικών εθνικοτήτων, εκτός του κουρδικού κινήματος. Από την περίοδο Οζάλ, η Τουρκία εγκαινίασε μια στρατηγική, που βασίζεται σε μια νεοοθωμανική αντίληψη/ιδεολογία. Προωθείται το ξεπέρασμα των στενών ορίων του τουρκικού εθνικισμού και η συνένωση υπό την ηγεμονία της ευρύτερων μουσουλμανικών πληθυσμών από τις ακτές της Αδριατικής ως την Κεντρική Ασία και την Κίνα. Σήμερα η Τουρκία αναζητά νέα πορεία. Ο Ερντογάν αισθάνεται για την ώρα αρκετά ισχυρός στο εσωτερικό ώστε να αμφισβητήσει την παράδοση των Νεότουρκων και του Κεμάλ, η οποία συχνά αξιοποιείται από τους εθνικιστές και το τουρκικό παρακράτος. Παρά την επίσκεψη στην Τουρκία του Προέδρου Ομπάμα, που θεωρήθηκε ως ανανέωση της προτεραιότητας που δίνει η Ουάσιγκτον στην συνεργατική σχέση με την Αγκυρα, υπάρχουν σοβαρές δυσχέρειες, που θα μπορούσαν να αποδειχθούν αδιέξοδα της τουρκικής στρατηγικής. Η

επικράτηση έναντι των Κούρδων με στρατιωτικά μέσα γινόταν όλο και πιο δύσκολη και πολυδάπανη. Τα έθνη και η πολιτισμική ιδιοπροσωπεία τους δεν είναι εύκολο να εξαφανιστούν ως δια μαγείας. Αυτό ισχύει και στην Τουρκία. Στη Μικρά Ασία και στον Εύξεινο Πόντο υπήρχαν ποικίλες εθνότητες. Και μετά τον αφανισμό ορισμένων, εμφανίστηκαν άλλες στο προσκήνιο. Οι Κούρδοι πήραν τη σκυτάλη ενός εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, που εξακολουθεί να συνταράζει την Τουρκία. Και οι δια της βίας εξισλαμισμένοι, όπως οι εναπομείναντες στην ιστορική κοιτίδα τους Ελληνοπόντιοι και Αρμένιοι, δεν έχασαν τη μνήμη τους, διατηρούν την ιδιοπροσωπία τους καθώς και στοιχεία της συλλογικής μνήμης τους.

Κατά πόσο οι δηλώσεις αυτές του Ερντογάν θα έχουν συγκεκριμένες συνέπειες όσον αφορά τους εκδιωχθέντες από την Τουρκία Έλληνες, το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την αναγνώριση των γενοκτονικών σφαγών εναντίον των Ελλήνων, των Αρμενίων και των Ασσυρίων; Τα κατά καιρούς λεγόμενα του Ερντογάν απέχουν πολύ από το να μετουσιωθούν σε πραγματικές αλλαγές στην αντιμετώπιση των ζητημάτων αυτών από το τουρκικό κράτος. Επόμενο βήμα, που θα έδειχνε συμφωνία λόγων και έργων, θα αποτελούσαν αποζημιώσεις για τις πολύ μεγάλες περιουσίες των βίαια εκδιωχθέντων. Πέραν της απαίτησης για αποκατάσταση των περιουσιακών δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητας της Κωνσταντινούπολης, απαιτείται η συστηματική διεκδίκηση της δημιουργίας συνθηκών ασφάλειας για την επιστροφή και την επανεγκατάσταση της μειονότητας, καθώς και στην Ιμβρο και την Τένεδο. Επρεπε, από χρόνια, η Ελλάδα να επιδιώξει την διαμόρφωση ειδικού νομικού καθεστώτος που θα καθορίζει την προστασία των πολιτιστικών και θρησκευτικών Μνημείων και πνευματικών Ιδρυμάτων στην Τουρκία, αλλά και σε άλλες χώρες της ευρύτερης περιοχής, όπου επιβίωσαν τα δημιουργήματα του ελληνικού-ρωμαϊκού πολιτισμού.

Η μνήμη των εθνοθρησκευτικών εκκαθαρίσεων συμβάλλει στην αποτροπή σύγχρονων βαρβαροτήτων, όπως οι εθνοεκκαθαρίσεις. Είναι ιδιαίτερα σημαντική η υποστήριξη και η ευόδωση των προσπαθειών να γίνει

1. Δημοσιεύτηκε στην Ελευθερία (Λάρισα) της Κυριακής 14.6.2009, σ. 10.

γνωστή η γενοκτονία των Ελλήνων που ζούσαν στην Οσμανική Αυτοκρατορία. Θα ήταν χρήσιμη μια επανεκτίμηση των ενεργειών οι οποίες αποβλέπουν στην προώθηση της αναγνώρισης της γενοκτονίας ή Γενοκτονίας των Ποντίων και των άλλων Μικρασιατών Ελλήνων. Πρόβλημα δημιουργείται από το γεγονός ότι σχεδόν όλα τα βιβλία που αναφέρονται στην γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού είναι γραμμένα στα ελληνικά (πώς να γνωστοποιηθεί ευρύτερα π. χ. στην Αμερική η γενοκτονία ώστε να φέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα το αίτημα της αναγνώρισης;). Αλλά, το πρόβλημα της γλώσσας δεν είναι το μοναδικό.

Μέχρι το Μάιο του 2009 περίπου επτά πόλεις των ΗΠΑ προχώρησαν σε αναγνώρισεις. Το 2005 αναγνωρίστηκε η Γενοκτονία που διαπράχθηκε στον Πόντο και στη Μικρά Ασία στην πόλη Albany, αλλά στο κείμενο της σχετικής απόφασης αναφερόταν ότι έχασαν τη ζωή τους συνολικά 353.000 άνθρωποι. Είναι γνωστό στην ελληνική βιβλιογραφία ότι αυτός ο αριθμός αφορά μόνο τους θανάτους Ελλήνων του Πόντου. Το 2003 στη Γερουσία της Πενσυλβάνια αναγνωρίστηκε ότι υπήρξαν 353.000 Έλληνες, Αρμένιοι και Ασσύριοι θύματα των τουρκικών σφαγών στον Πόντο. Αντίστοιχες σοβαρές ανακρίβειες σημειώθηκαν στην προετοιμασία της αναγνώρισης που έγινε από το τοπικό Κοινοβούλιο της Νότιας Αυστραλίας τον Απρίλιο του 2009. Αφενός λοιπόν, απαιτείται προσοχή πνεύμα ιστορικής ακρίβειας και σωστή πληροφόρηση των παραγόντων των χωρών στις οποίες γίνονται σχετικές κινήσεις.

Αφετέρου, στην υπαρκτή δυσκολία να προχωρήσουν σε αναγνώριση χώρες που δεν γνωρίζουν την ιδιαιτερότητα του Ποντιακού Ζητήματος, προστίθεται επί πλέον δυσχέρεια με την επιλογή να διαχωρίζονται οι Πόντιοι από τους Έλληνες άλλων

περιοχών της Ανατολής, που και αυτοί έχουν υποστεί τους τουρκικούς διωγμούς και έχουν βιώσει την οδύνη του ξεριζωμού. Ασφαλώς οι απανταχού Πόντιοι έχουν στην ψυχή και στη λαλιά τους τον Πόντο. Αλλά, οι Πόντιοι είναι Έλληνες και είναι παγκοσμίως γνωστοί ως Έλληνες. Όπως Έλληνες ήταν κι αυτοί που κατοικούσαν μέχρι το 1922 σε τόσες και τόσες περιοχές της Μικράς Ασίας, της Ιωνίας: στη Σμύρνη, στο Αϊβαλί, στην Καππαδοκία, στην Ανατολική Θράκη. Και όλοι οι Έλληνες της Ανατολής ζούσαν "σα μακρά", μακριά από το αθηνοκεντρικό, μιμητικό και υποτελές έναντι της Δύσης ελλαδικό κράτος. Το ότι μιλούσαν Ελληνικά σε διαφορετικές διαλέκτους δεν αφορά το απαράγραπτο αίτημα της αναγνώρισης της Γενοκτονίας τους.

Οι Αρμένιοι, οι οποίοι έχουν επιτύχει τόσο πολλά, έχουν θέσει το ζήτημά τους με πιο απλό τρόπο. Δεν διαχωρίζουν έναν Αρμένιο της Κωνσταντινούπολης από άλλον που ζούσε στην Αμάσεια, στην Κιλικία ή στη Σμύρνη. Ενωμένοι είναι ισχυροί και η ενότητά τους έφερε αποτελέσματα. Αλλά, εκτός της ενότητας, ό,τι πέτυχαν οφείλεται και στη σοβαρή, τεκμηριωμένη έρευνα της Αρμενικής Γενοκτονίας, στην απόφαση να γνωστοποιήσουν προς τους άλλους αυτή τη σοβαρή προσπάθειά τους, στην οργάνωση και στον συντονισμό των κινήσεών τους.

Η Γενοκτονία του Πόντου αποτέλεσε μέρος αυτής που ξετυλίχτηκε σε όλα τα μέρη όπου ζούσαν Ελληνικοί πληθυσμοί. Οι Έλληνες από τις διάφορες οργανώσεις που εκπροσωπούν τους απογόνους των θυμάτων της Γενοκτονίας ας συμφωνήσουν σε μια κοινή μέρα κατά την οποία θα τιμάται η μνήμη όλων των Ελλήνων της Γενοκτονίας. Ετσι θα γνωρίζει ο μη Έλληνας ότι υπήρξε μία γενοκτονία, η Γενοκτονία των Ελλήνων. Οι Αρμένιοι και οι Ασσύριοι περιμένουν τους Έλληνες για να συναντηθούν σε κοινές προσπάθειες.

ΚΙΝΑ ΚΑΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΟΥΪΓΟΥΡΩΝ

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Στην Κίνα ζουν 55 μειονότητες, δύο εκ των οποίων έκαναν έντονη την παρουσία τους το 2008 κατά την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων της Κίνας. Η πρώτη ήταν η Θιβετιανή μειονότητα, της οποίας την καταστολής της εξεγέρσεως (βίαια σε κάθε περίπτωση) από τις δυνάμεις καταστολής της Κίνας κατέκρινε έντονα η διεθνής κοινότητα και παρ'όλignon να τορπιλίσει την ομαλή εξέλιξη των αγώνων. Η δεύτερη ήταν οι Ουϊγούροι μουσουλμάνοι της επαρχίας Σινζιάνγκ, οι οποίοι δημιούργησαν σοβαρά προβλήματα ασφάλειας στην επαρχία (δολοφονίες Κινέζων Χαν και αριθμού αστυνομικών) και η οποία ομοίως κατεπνίγη από τις δυνάμεις ασφαλείας της Κίνας.

Φέτος κατά την 60ή επέτειο από την ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις αρχές Ιουλίου, είχαμε και πάλι ξεσηκωμό των Ουϊγούρων με σοβαρότατα προβλήματα ασφαλείας (συγκρούσεις μεταξύ Ουϊγούρων και Κινέζων Χαν, δολοφονίες, καταστροφές κ.λ.π.). Η Κινεζική ηγεσία κατέστειλε και αυτή την εξέγερση με βιαιότητα στέλνοντας στην επαρχία αυτή ισχυρές αστυνομικές και στρατιωτικές δυνάμεις, ιδιαίτερα στην πρωτεύουσα της επαρχίας Ουρούμτσι.

Ας δούμε λοιπόν τι ισχύει για την επαρχία αυτή κατά τους Ουϊγούρους :

-Η επαρχία Σινζιάνγκ, έχει έκταση ίση με το 1/6 της συνολικής εκτάσεως της Κίνας, αποτελούσα το βορειο-δυτικό τμήμα του εδάφους της. Είναι πλούσια σε κοιτάσματα του υπεδάφους (μέταλλα κυρίως), υδρογονάνθρακες και φυσικό αέριο, κατοικούμενη από 20 εκατομμύρια κατοίκων εκ των οποίων το 42% είναι Ουϊγούροι μουσουλμάνοι, 40% Κινέζοι Χαν και 8% Μογγόλοι.

-Ο συνολικός πληθυσμός των Ουϊγούρων ανέρχεται σε 11.370.000 κατανεμημένοι σε διάφορες περιοχές όπως παρακάτω :

*Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας (επαρχία Σινζιάνγκ περίπου 8.000.000).

*Καζακστάν

*Κιρκιζστάν

*Ουζμπεκιστάν

*Τουρκία

*Ρωσία

*Τατζικιστάν

*Πακιστάν

-Η γλώσσα της μειονότητας είναι η των Ουϊγούρων (Uyghur) και η θρησκεία τους Μουσουλμανική (Sunni και Suffi μουσουλμάνοι). Είναι λαός συγγενής των Τούρκων.

Οι Ουϊγούροι δημιουργήθηκαν από την ανεξαρτησία ενός Τουρκικού φύλου το οποίο προήρχετο από την περιοχή των Ορέων Altay και Tengri Tar περιοχή,

δηλαδή τη σημερινή επαρχία Σινζιάνγκ. Η ονομασία των Ουϊγούρων (Uyghur) σημαίνει "Ενωμένες εννέα φυλές" και είναι συνώνυμη με το Tokur -Ogur που χρησιμοποιούν οι Τούρκοι όταν αναφέρονται σ'αυτούς, όπου το tokur = εννέα και gur = φυλή.

Αντίστοιχα οι Κινέζοι αναφερόμενοι στους Ουϊγούρους τους αποκαλούν Hoy-Hu, Uan-Ga Chiv-Msing (γρήγοροι άνθρωποι, ενωμένοι κ.λ.π.).

Η ιστορία των Ουϊγούρων μπορεί να χωριστεί σε τέσσερις περιόδους, την προ-Αυτοκρατορική (300 π.Χ. - 630 μ.Χ.), Αυτοκρατορική (630-840 μ.Χ.), Βασιλείων 840-1209 μ.Χ.) και Μογγολική (1209-1600 μ.Χ.) ακολουθούμενη από πέντε νεώτερες φάσεις που ξεκινούν από το 1600 μ.Χ. (το τέλος του δρόμου του μεταξιού) μέχρι σήμερα. Η ιστορία των Ουϊγούρων είναι μία ιστορία που ξεκινά από τα ενωμένα νομαδικά φύλα της σημερινής επαρχίας Σινζιάνγκ (300 π.Χ. - 630 μ.Χ.).

Στην προ-Αυτοκρατορική περίοδο, οι ενωμένοι Ουϊγούροι μαζί με άλλα φύλα συγγενή, εγκαθίδρυσαν την αυτοκρατορία του Gokturk, η οποία μετά το θάνατο του Bilge Khan, το 734 μ.Χ. έπεσε. Το 744 μ.Χ. οι Ουϊγούροι μαζί με άλλα συγγενή φύλα ίδρυσαν την αυτοκρατορία των Ουϊγούρων (Uyghur Empire) στα όρη Utaken, η οποία κράτησε για 100 χρόνια (744-840 μ.Χ.).

Στην αυτοκρατορική αυτή περίοδο, τη λεγομένη και χρυσή (744-840 μ.Χ.), η αυτοκρατορία των Ουϊγούρων ξεκινούσε από την Κασπία και έφθανε μέχρι τη Μαντζουρία. Οι κινεζικές επιθέσεις από το νότο, ο λιμός και ο εμφύλιος πόλεμος, έδωσε τέλος στην αυτοκρατορία, την οποία ανέλαβαν οι Κυρκισιανοί (Kyrgyz).

Από το 840-1600 μ.Χ. οι Ουϊγούροι απέδωσαν την Μογγολία και δημιούργησαν βασιλεία σε τρεις περιοχές : Gansy, Xinziang (Σινζιάνγκ) και Chu River, δυτικά των ορέων Tengri-Tag (περιοχή Αφγανιστάν σήμερα).

Στην περίοδο αυτή αναπτύχθηκαν τα γράμματα, οι τέχνες και γενικά αυτό που με μία λέξη λέμε πολιτισμός, αναγνωριζόμενος ακόμη και από τους Κινέζους.

Το 1644 μ.Χ. η νομαδική φυλή των Μαντζού της Βόρειο-ανατολικής Κίνας, δημιούργησε τη δυναστεία των Qing, των οποίων η αυτοκρατορία περιελάμβανε την Μογγολία, το ανατολικό Τουρκεστάν και το Θιβέτ μέχρι το 1864. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής οι Ουϊγούροι ξεσηκώθηκαν 42 φορές κατά της δυναστείας των Qing, εκδιώκοντας αυτούς το 1864 από το ανατολικό Τουρκεστάν, δημιουργώντας το βασίλειο Yettishar (χώρα των επτά πόλεων). Το βασίλειο αυτό αναγνωρίστηκε από την Οθωμανική Αυτοκρατορία (1873), την Τσαρική Ρωσία (1872) και την Μεγάλη Βρετανία (1874) η οποία και απέστειλε διπλωματική αντιπροσωπεία στην πρωτεύουσα των βασιλείων Kashgar.

Το 1876 η μεγάλη δυναστεία των Qing (Μαντζούριοι), εισέβαλαν στο ανατολικό Τουρκεστάν, υποστηριζόμενοι πολιτικά και οικονομικά από τη Μεγάλη Βρετανία η οποία φοβήθηκε την επέκταση της Τσαρικής Ρωσίας. Μετά την εισβολή αυτή το ανατολικό Τουρκεστάν μετονομάστηκε σε Xinjiang ή Sinkiang το οποίο σημαίνει "Νέα Κυριαρχία" ή "Νέα Επαρχία".

Στα νεότερα χρόνια οι Ουϊγούροι συναντήθηκαν με τους Σοβιετικούς. Από τη συνάντηση αυτή προέκυψε η "Επαναστατική Ένωση των Ουϊγούρων", μία κομμουνιστική εθνικιστική οργάνωση η οποία ήταν ενεργός μέχρι το 1926, οπότε οι Σοβιετικοί ανεγνώρισαν την κυβέρνηση των Qing στη Σινζιάνγκ.

Όλα αυτά δεν ήταν άσχετα με το μεγάλο παιχνίδι που παιζόταν στην Κεντρική Ασία μεταξύ Ρωσίας και Βρετανίας και ιδιαίτερα της δεύτερης, με βάση τις πρώην εθνικές κουλτούρες από το Αφγανιστάν, Τατζικιστάν, Ουζμπεκιστάν. Τεχνικές γραμμές χαράχθηκαν τότε, διαχωρίζοντας ή αναμειγνύοντας λαούς, μεταξύ των Σιϊτών Περσών των Σουνιτών Χαγκατάι που μιλούσαν Τουρκικά, Ουζμπεκων, Τατζίκων Αφγανών κ.λ.π. (τις τεχνικές αυτές γραμμές των Βρετανών κυρίως σε ό,τι αφορά στο Αφγανιστάν πληρώνουμε σήμερα).

Οι προσπάθειες των Ουϊγούρων για ανεξαρτησία δεν σταμάτησαν και το 1944, περίοδος των εντόνων συγκρούσεων στην Κίνα, απέκτησαν την ανεξαρτησία τους, με συνέπεια το Ανατολικό Τουρκεστάν να αναγνωρισθεί από την κυβέρνηση των Εθνικιστών της Κίνας και να υιοθετηθεί από τη Σοβιετική Ένωση του Στάλιν. Αυτά βέβαια μέχρι το 1949, όταν οι εθνικιστές έχασαν τον πόλεμο από τους κομμουνιστές του Μάο, ο οποίος με ισχυρές δυνάμεις εισέβαλε στο Ανατολικό Τουρκεστάν, καταργώντας την ανεξαρτησία του και δημιουργώντας την αυτόνομη επαρχία των Ουϊγούρων του Σινζιάνγκ, κάτω από τον πλήρη έλεγχο του Πεκίνου. Τότε αρκετοί Ουϊγούροι απελάθηκαν και έφυγαν στην Τουρκία και σε άλλες χώρες της Δύσεως, ενώ στην επαρχία δημιουργήθηκαν οργανώσεις που δημιουργούν καταστάσεις κατά του κομμουνιστικού κόμματος της Κίνας μέχρι σήμερα.

Μετά τις επιθέσεις της Αλ Κάϊντα στις 11/9/2001 στις ΗΠΑ, η Κίνα προέβαλε την υποστήριξή της προς τις ΗΠΑ υποστηρίζοντας τον αγώνα κατά της τρομοκρατίας στους κύκλους της οποίας έβαλε και τα αυτονομιστικά κινήματα των Ουϊγούρων της διασποράς καθώς και τις αυτονομιστικές ομάδες της αυτόνομης αυτής επαρχίας (οι Ουϊγούροι της διασποράς λένε ότι η Κίνα προσπαθεί να αλλοιώσει την κουλτούρα και την θρησκεία τους, ως αντίδραση στα αιτήματά τους για ανεξαρτησία και σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μη έχοντας σχέση με την τρομοκρατία).

Όπως προαναφέραμε οι Ουϊγούροι δεν αποτελούν την πληθυσμιακή πλειοψηφία της επαρχίας, καθ' όσον το Πεκίνο εφήρμοσε σταδιακά πολιτική εποικισμού της επαρχίας με Κινέζους Χαν, προς τους οποίους έδωσε κίνητρα να εγκατασταθούν εκεί και να εργασθούν. Ήδη οι Κινέζοι Χαν ελέγχουν σχεδόν όλες τις μεγάλες επιχειρήσεις στην περιοχή.

Τα πρόσφατα σοβαρότατα επεισόδια του Ιουλίου 2009 τα οποία στοίχισαν τη ζωή 156 ανθρώπων, όπως έχει γραφεί είχαν αφορμή την ρατσιστική αντίδραση ενός Κινέζου Χαν, που απολύθηκε από εργοστάσιο και υιοθετώντας την αντίληψη ότι για την ανεργία φταίνει οι Ουϊγούροι προκάλεσε τις τραγικές συγκρούσεις στην επαρχία. Βέβαια τα αίτια είναι άλλα και αφορούν το αίτημα ανεξαρτησίας των Ουϊγούρων, που υποστηρίζονται στις διάφορες ενέργειές τους, από την νέο-οθωμανική φιλοσοφία της Τουρκίας ή τη θεωρία του ΥΠΕΞ αυτής Νταβούτογλου για το "Δόγμα του Στρατηγικού Βάθους" (γι' αυτό και η έντονη αντίδραση του Τούρκου πρωθυπουργού προς την Κίνα, με την οποία έχει άριστες σχέσεις), καθώς επίσης και από τις ΗΠΑ όχι τόσο στα πλαίσια της παραβίασεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά του οικονομικού ανταγωνισμού με μία ανερχόμενη οικονομική δύναμη (που έχει εγγυηθεί μεγάλο μέρος του εξωτερικού χρέους των ΗΠΑ), αλλά και απειλεί τον μονοπολισμό των ΗΠΑ, προβάλλοντας το πολυπολισμό στο παγκόσμιο σύστημα ασφάλειας και οικονομικής συνεργασίας.

Σύμφωνα με τον Πρόσβη της Κίνας στην Ελλάδα, η Κίνα εφαρμόζει τη στρατηγική της ειρηνικής αναδύσεως ενός "αρμονικού" κόσμου, θεωρία που δεν είναι άγνωστη σε μας, καθόσον στο περασμένο Διεθνές Συνέδριο "Στρατηγική" της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ (5ο Διεθνές Συνέδριο Νοεμβρίου 2007), ο Αντιπρόεδρος του Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών της Κίνας, Υποστράτηγος Bing Coi την ίδια θεωρία ανέπτυξε. Ιδιαίτερα στην πρόσφατη συνέντευξή του ο Κινέζος Πρόσβης, αναφερόμενος στα εσωτερικά θέματα της χώρας του είπε ότι : *"Η Κίνα είναι αποφασισμένη να συνεχίσει τις μεταρρυθμίσεις να γίνεται πιο εξωστρεφής και να ενισχύει τη διαδικασία του εκσυγχρονισμού, δίνοντας μεγαλύτερη έμφαση στην ανάπτυξη του ανθρωπίνου δυναμικού της, στην κοινωνική ασφάλιση, την ενεργειακή αποδοτικότητα, την περιβαλλοντική προστασία, πασχίζοντας να οικοδομήσει μία αρμονική κοινωνία"*.

Ο τρόπος όμως με τον οποίο επιβλήθηκε η τάξη και αντιμετωπίστηκε η μειονότητα των Ουϊγούρων, δεν είχε αρμονία ούτε σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα, όπου φαίνεται ότι υπάρχει υστέρηση στην Κίνα, χωρίς όμως η υστέρηση αυτή να δίνει το δικαίωμα στην Τουρκία να επιτιμά άλλους διότι η ιστορία της στο συγκεκριμένο τομέα, είναι βεβαρημένη διαχρονικά μέχρι των ημερών μας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Uyghour people - Wikipedia, the free encyclopedia
- Εφημερίδα Καθημερινή της 12-7-2009
- Εφημερίδα Ημερησία της 18-7-2009
- Εφημερίδα Ημερησία της 11-7-2009
- Συνέντευξη του Πρόσβεως της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας Luo Linguan στην Αμυντική Βίβλο 2009-2010 της Στρατηγικής
- Εισήγηση του Αντιπροέδρου του Κινεζικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών, Υποστράτηγου ε.α. Bing Coi (Νοέμβριος 2007).

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΗΠΑ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΓΕΩΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Το τελικό ανακοινωθέν της 60ής Συνόδου Κορυφής του NATO στο Στρασβούργο και στο Kiel τον περασμένο Απρίλιο, περιείχε έντονα τις θέσεις της συμμαχίας και των ΗΠΑ, σ' ότι αφορά τις σχέσεις με τη Ρωσία, οι οποίες διατήρησαν την ανταγωνιστική στάση της συμμαχίας ως προς την δεύτερη, ακολουθώντας σταθερά τη γραμμή της στρατηγικής της προηγούμενης αμερικανικής διοικήσεως, αλλά με ένα σαφώς βελτιωμένο ύφος.

Το ύφος αυτό, σε συνδυασμό με την βαθύτατη γνώση του νέου Προέδρου των ΗΠΑ κ. Ομπάμα ότι το γόητρο των ΗΠΑ, επλήγη βαθύτατα από την προηγούμενη αλλοπρόσβαλη πολιτική του προκατόχου κ. Μπους, με συνέπεια η υπερδύναμη παράλληλα με τα προβλήματα που δημιουργήσε η οικονομική κρίση σ' αυτήν, να διαθέτει μικρότερη επιρροή παγκοσμίως, οδήγησε τις ΗΠΑ σε μία άλλη προσέγγιση των διεθνών θεμάτων, όπως απέδειξε η πρόσφατη επίσκεψη του πρώτου στη Ρωσία.

Τα αποτελέσματα της επισκέψεως αυτής είναι θετικά και δείχνουν ότι κάτι αλλάζει στην λεγόμενη αντιπαραγωγική πολιτική των ΗΠΑ, ως προς την προσπάθεια περιορισμού της Ρωσίας στα σύνορά της και την εγκαθίδρυση μονοπολισμού παγκοσμίως.

Από όσα είδαν το φως της δημοσιότητας η επίσκεψη αυτή είχε θετικά αποτελέσματα, διότι φαίνεται ότι επήλθε πάγωμα της ανταγωνιστικής και αντιπαραθετικής στάσεως μεταξύ των δύο, δείχνοντας επιπλέον ότι η θεωρία του μονοπολισμού που εγκαθίδρυσαν οι ΗΠΑ με το πέρας του ψυχρού πολέμου τίθεται σταδιακά στο περιθώριο.

Τα απτά αποτελέσματα της επισκέψεως Ομπάμα στη Ρωσία αναφέρονται στην :

- Υπογραφή της συμφωνίας για μείωση των πυρηνικών κεφαλών με την οποία, αφενός επιβεβαιώνεται ο αμοιβαίος σεβασμός στην εξασφάλιση της ισοτιμίας μεταξύ των πυρηνικών δυνάμεων (ΗΠΑ και Ρωσίας) και στην εξάλειψη της θεωρίας περί αμοιβαίας καταστροφής, ως βασικής αποτρεπτικής πολιτικής μεταξύ τους και αφετέρου, ότι το θέμα της αντιπυραυλικής ασπίδας των ΗΠΑ σε Πολωνία και Τσεχία, καθώς και μελλοντικά του NATO συνολικά, θα εγκαταλειφθεί. Ήδη η νυν διοίκηση των ΗΠΑ έχει καθυστερήσει χαρακτηριστικά την εγκατάσταση των συστημάτων, ένα έτος μετά την υπογραφή των συμφωνιών μεταξύ ΗΠΑ από τη μία πλευρά και Πολωνίας και Τσεχίας από την άλλη, αιτιώμενη υψηλό κόστος και τεχνικά προβλήματα, ενώ ο ίδιος ο Πρόεδρος Ομπάμα έχει εκφράσει

αμφιβολίες για τη σκοπιμότητα του εγχειρήματος.

- Η άδεια των Ρωσικών αρχών για διελεύσεις αεροσκαφών από τον εναέριο χώρο της Ρωσίας με σκοπό τον ανεφοδιασμό και ενίσχυση των συμμαχικών δυνάμεων που δρουν στο Αφγανιστάν, αφενός εξυπηρετεί τα μέγιστα τους επιχειρησιακούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ και αφετέρου δείχνει την ανησυχία της Ρωσικής πλευράς στην περίπτωση που επικρατήσουν οι Ταλιμπάν, με συνέπεια οι μουσουλμανικές τέως δημοκρατίες της ΕΣΣΔ (Σοβιετικής Ενώσεως) να επηρεασθούν άμεσα και έτσι μελλοντικά να δημιουργηθούν έντονα προβλήματα αστάθειας και ασφαλείας σε όλη τη Ρωσική Ομοσπονδία

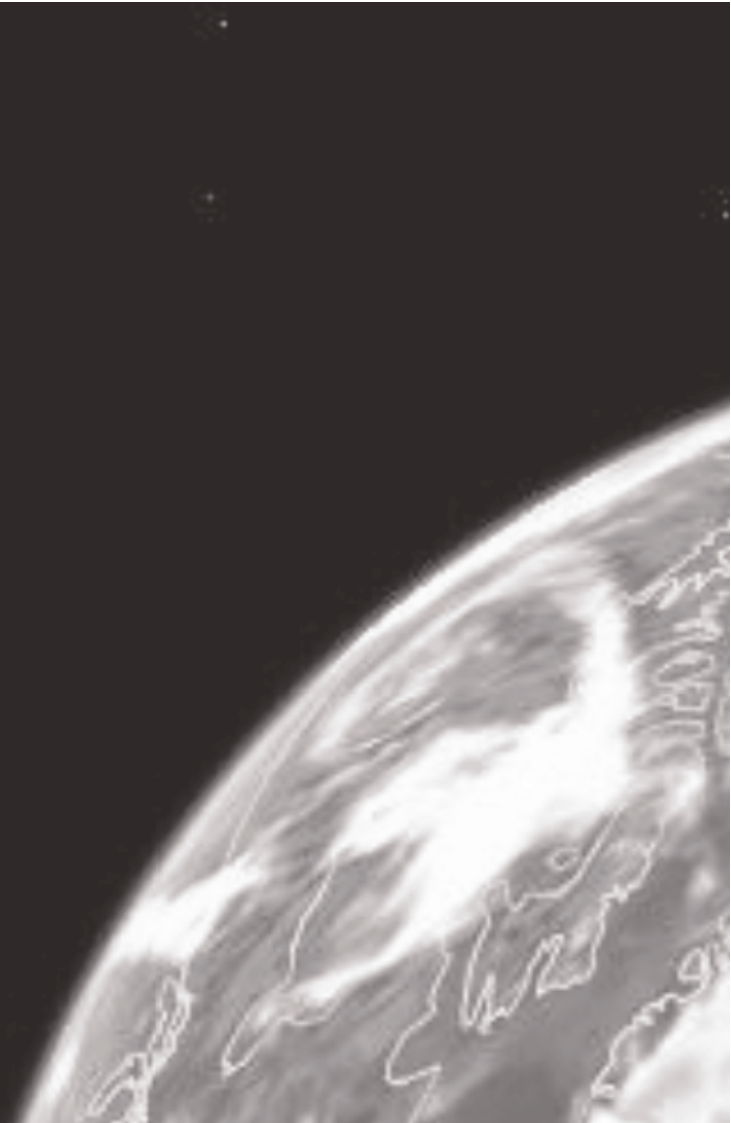
- Συμφωνία μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και της πειρατείας.

Πέρα από τις παραπάνω συμφωνίες φαίνεται ότι οι ΗΠΑ :

- Θα συνεργασθούν με τη Ρωσία στο θέμα του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν, καθόσον η Μόσχα ανησυχεί με τον ανταγωνισμό για τα πυρηνικά που αναπτύσσεται μεταξύ Ιράν από τη μία πλευρά και Τουρκίας, Αιγύπτου και Σαουδικής Αραβίας από την άλλη, χωρίς βέβαια να παρακάμπτεται η θέση του "Πυρηνικού" Ισραήλ.

- Θα υπάρξει στο μέλλον βελτίωση των σχέσεων μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας σ' ότι αφορά την ενέργεια και τους αγωγούς μεταφοράς της (δίκτυα μεταφοράς) και θα παρακαμφθούν οι ανησυχίες εξαρτήσεως της Ευρώπης από την Ρωσία, καθόσον η Ευρώπη διαθέτει εναλλακτικές πηγές ενέργειας, η εξάρτηση δεν είναι μονομερής αλλά διμερής και τέλος δεν υπάρχουν ποσοτικά και ποιοτικά εναλλακτικά αποθέματα που θα επέτρεπαν την παράκαμψη της Ρωσίας.

Στο θέμα της νέας αρχιτεκτονικής ασφάλειας σ' ολόκληρη της Ευρω-ατλαντική περιοχή (από το Βανκούβερ Καναδά μέχρι το Βλαδιβοστόκ Ρωσίας), που έχει προτείνει από το 2008 η Ρωσική Ομοσπονδία, καθώς και την αντίθεση ως προς τις εξελίξεις του 2008 στην Γεωργία δεν υπήρχε εξέλιξη, αφενός διότι σε επίσκεψη δύο ημερών ήταν αδύνατον τα θέματα αυτά να καλυφθούν και αφετέρου διότι αμφότερα ανήκουν στη θεσμική αρμοδιότητα του ΟΑΣΕ, ο οποίος θα προετοιμάσει τις σχετικές προτάσεις για τη διάσκεψη των Υπ. Εξωτερικών του Οργανισμού τον προσεχή Δεκέμβριο στην Αθήνα, όπως αποφασίσθηκε στην

**...θλίψη προκαλεί
η απουσία της Ευρώπης
η οποία δεν έχει επιτύχει
να αναπτύξει την Κοινή
Εξωτερική Πολιτική και
Πολιτική Ασφάλειας, με
συνέπεια να είναι απούσα
στη διαμόρφωση των
συγχρόνων συνθηκών
ασφάλειας για τη γηραιά
Ήπειρο**

πρόσφατη "Informal" συνάντησή τους στην Κέρκυρα.

Η ένταξη της Ουκρανίας και Γεωργίας στο NATO δεν είναι βέβαιο, ότι στο μέλλον θα αποτελεί κυρίαρχο στόχο των ΗΠΑ. Τούτο διότι η νέα διοίκηση των ΗΠΑ αρχίζει να λαμβάνει σοβαρά υπόψη τις θέσεις της Γαλλίας και Γερμανίας στο NATO, αλλά και τις ανησυχίες της Ρωσίας. Έτσι η θέση των ΗΠΑ ότι δεν αναγνωρίζουν στη Ρωσία σφαίρα επιρροής μάλλον θα εγκαταλειφθεί, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά στις δύο αυτές χώρες.

Διαμορφώνεται πλέον μια νέα γεωστρατηγική τοποθέτηση στην πολιτική των ΗΠΑ, η οποία δείχνει, ότι εγκαταλείπεται η φιλοσοφία του μονοπολισμού που επικρατούσε μετά το πέρας του ψυχρού πολέμου και η ανταγωνιστική πολιτική της υπερδυνάμεως προς τη Ρωσία. Η εξέλιξη αυτή δεν οφείλεται στην πολιτική θεώρηση του Προέδρου Ομπάμα μόνον, αλλά και στα μεγάλα οικονομικά προβλήματα που δημιούργησε η παγκόσμια οικονομική κρίση στις ΗΠΑ καθώς και στην συγκυρία της συνεργασίας των αναδυομένων οικονομιών όπως της Κίνας, Βραζιλίας, Ινδίας και Ρωσίας (γνωστή ως BRIC).

Βέβαια η βελτίωση των σχέσεων ΗΠΑ, Ρωσίας (και NATO) δεν αφορά μόνο τις ΗΠΑ αλλά και την Ρωσία η οποία θα πρέπει να αποδείξει ότι είναι ένας αξιόπιστος εταίρος των ΗΠΑ, του NATO και της ΕΕ.

Ήδη επαναλειτούργησε το συμβούλιο NATO-Ρωσίας και με δεδομένη την πρόοδο στις Αμερικανο-

ρωσικές σχέσεις αναμένεται ότι θα υπάρξει θετική εξέλιξη, αρκεί και η Ρωσία να απορρίψει τον αυτοκρατορικό ηγεμονισμό που διακρίνει την εξωτερική της πολιτική.

Στις εξελίξεις αυτές για τις οποίες όλοι ευχόμεθα να έχουν θετική κατάληξη, θλίψη προκαλεί η απουσία της Ευρώπης η οποία δεν έχει επιτύχει να αναπτύξει την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας, με συνέπεια να είναι απούσα στη διαμόρφωση των συγχρόνων συνθηκών ασφάλειας για τη γηραιά Ήπειρο (Ευρώπη), αφήνοντας τις ΗΠΑ τόσο εντός του NATO όσο και στον ΟΑΣΕ να οδηγούν τις εξελίξεις. Αυτό οφείλεται στο στρατηγικό σφάλμα της πρώιμης επέκτασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προς τα ανατολικά, χωρίς να έχει εξασφαλισθεί η εμβάθυνσή της και στο ότι πολλά από τα νέα μέλη της διακρίνονται για τον Ατλαντισμό τους, προτιμώντας θέσεις που συνάδουν με τις πολιτικές των ΗΠΑ, έναντι της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Η στάση αυτή οδηγεί την Ευρωπαϊκή Ένωση στο περιθώριο και σε μόνιμη εξάρτηση από τις ΗΠΑ, υπό τη σκιά της οποίας θα μείνει ένας πολιτικός νάνος σε ένα κόσμο που αλλάζει διαρκώς, με τον πολυπολισμό να κυριαρχεί και νέες ισχυρές οικονομίες να αναδύονται και να την υποσκελίζουν. Είναι επομένως αναγκαίο η Ευρωπαϊκή Ένωση να επανεύρει τον αρχικό δυνατό βηματισμό της για να μη βρεθεί στο περιθώριο των εξελίξεων.

ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΤΑ ΙΡΑΝ ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΡΑΝ- ΠΡΟΑΝΑΓΓΕΛΟΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΑΠΟ ΙΣΡΑΗΛ

Του Υποστράτηγου ε.α. Ιωάννη Μπαλτζώη

Για μεγάλο χρονικό διάστημα ακούμε και διαβάζουμε από σοβαρά έντυπα, από έγκυρους αναλυτές, από φημισμένα Ινστιτούτα μελετών και γενικά από κάθε κατεύθυνση την σημαντική πληροφορία, το γεγονός που θα βάλει φωτιά στην εύφλεκτη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Η πληροφορία αυτή ή η εκτίμηση αυτή είναι η προληπτική επίθεση του Ισραήλ στις πυρηνικές εγκαταστάσεις του Ιράν, με σκοπό την καταστροφή των, ώστε να μην του επιτρέψει την κατασκευή πυρηνικού όπλου. Πολλοί θεωρούν ότι η ενέργεια αυτή είναι αδύνατο να συμβεί και ότι όλα είναι απειλές του Ισραήλ και άλλοι πως όχι μόνο είναι δυνατόν να συμβεί, αλλά επίκειται και ο χρόνος της Ισραηλινής επίθεσης κατά Ιράν. Θα εξετάσουμε όλα τα παραπάνω καταθέτοντας όλα τα στοιχεία που υπάρχουν καθώς και τα τελευταία γεγονότα που αναφέρονται στα παραπάνω, ώστε να είμαστε σε θέση να αντιληφθούμε και να συμπεράνουμε τις πιθανές εξελίξεις. Βέβαια τέτοιες ενέργειες δεν είναι εύκολο να δημοσιοποιηθούν ενωρίτερα της υλοποίησης, καθώς η μυστικότητα σχεδιασμού και υλοποίησης είναι στοιχεία σημαντικά και απαραίτητα, άλλως η αποτυχία είναι εξασφαλισμένη. Παρόλα αυτά κάποια στοιχεία και δεδομένα μας δίδουν σοβαρές ενδείξεις περί των επικείμενων προθέσεων και θα προσπαθήσουμε βάσει των μέχρι τώρα δεδομένων να αναλύσουμε τα γεγονότα στην περιοχή και ιδιαίτερα στα δύο κράτη και να ερμηνεύσουμε τις προθέσεις και να μαντέψουμε τις εξελίξεις.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Κατ' αρχήν να εξετάσουμε την πολιτική κατάσταση στις δύο χώρες και περιληπτικά να αναφερθούμε στην υφιστάμενη των κατάσταση και ιδιαίτερα στις πολιτικές των ηγεσίες και πως σκέπτονται και ενεργούν. Και στις δύο χώρες η πολιτική των ηγεσιών είναι προσφάτως εκλεγμένη και έχουν νωπή την λαϊκή εντολή, άρα αισθάνονται και είναι ισχυρή. Στο μεν Ισραήλ η κυβέρνηση του Μπενιαμίν Νετανιάχου, κυβέρνηση συνασπισμού όπως όλες οι κυβερνήσεις του Ισραήλ, σχηματίστηκε και ανέλαβε στις αρχές του έτους (το πρώτο

τρίμηνο) με την συμμετοχή πολλών και αντιφατικών κομμάτων, όπως το Εργατικό κόμμα του πρώην πρωθυπουργού Εχούντ Μπαράκ (Υπουργός Άμυνας) και του ακροδεξιού κόμματος του εθνικιστή Σαράνσκυ (Υπουργός Εξωτερικών).

Και αν φαίνεται εκ προοιμίου αδύνατον να συνεργαστούν δύο εκ διαμέτρου αντίθετα κόμματα, εν τούτοις στην Ισραηλινή πολιτική σκηνή κάτι τέτοιο είναι απολύτως δυνατόν, ιδιαίτερα σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και άμυνας. Εξάλλου ο πρωθυπουργός του Ισραήλ είναι το ισχυρό πρόσωπο και ο άνθρωπος που μπορεί να επιβάλλει τις απόψεις του στα παραπάνω θέματα. Ο δε πρωθυπουργός Νετανιάχου, πρόεδρος του δεξιού κόμματος Λικούντ, θεωρείται και είναι γεράκι, ως εκ τούτου δεν θα διστάσει να χρησιμοποιήσει το μακρύ χέρι του Δαβίδ, τις Ισραηλινές Ένοπλες Δυνάμεις για την υλοποίηση των εθνικών στόχων, αν κρίνουν ότι είναι απαραίτητο.

Στο Ιράν τώρα η λαϊκή εντολή είναι φρεσκότατη, με τις εκλογές του Ιουνίου και τα γεγονότα που ακολούθησαν μετά την επανεκλογή του Προέδρου Αχμαντιμετζάν. Σε ό,τι αφορά στον Πρόεδρο του Ιράν είναι γνωστές σε όλους μας οι θέσεις του προέδρου Αχμαντιμετζάν, με τις ακραίες δηλώσεις του επί πολλών θεμάτων και ιδιαίτερα για το Ισραήλ και ακόμη για τις ΗΠΑ. Η επανεκλογή του Αχμαντιμετζάν στην προεδρεία προκάλεσε σωρεία σκληρών διαδηλώσεων με την συμμετοχή χιλιάδων Ιρανών με τραγικά αποτελέσματα. Όλοι

παρακολουθήσαμε τις μαζικές διαδηλώσεις της Ιρανικής αντιπολίτευσης, με την αμφισβήτηση των επίσημων αποτελεσμάτων και τους δεκάδες νεκρούς στους δρόμους της Τεχεράνης, από τις δυνάμεις καταστολής.

Ο ηγέτης της αντιπολίτευσης Μιρ Χουσεΐν Μουσαβί, εν μέσω διαδηλωτών στην Τεχεράνη

Benjamin Netanyahu, Πρωθυπουργός και Ehud Barak, Υπουργός Άμυνας

Τελικά μετά την παρέμβαση του ανωτάτου πνευματικού ηγέτη (και πραγματικού ηγέτη) του Ιράν Αγιατολαχ Χαμενεΐ, ο οποίος αποφάνθηκε ότι τα αποτελέσματα ήταν δίκαια και επιβεβαίωσε την εκλογή Αχμαντιμετζάν, ο δε ηγέτης της αντιπολίτευσης Μιρ Χουσεΐν Μουσαβί ανέστειλε τον αγώνα του και την αμφισβήτησή του για το εκλογικό αποτέλεσμα.

Ο Αγιατολαχ Χαμενεΐ, ο παντοδύναμος πραγματικός ηγέτης του Ιράν

Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε ότι το πολιτικό σύστημα του Ιράν είναι πολύπλοκο και η όποια απόφαση ή νόμος θα πρέπει να περάσει μέσα από δαιδαλώδεις πολιτικές διαδικασίες, έλεγχο από θρησκευτικούς ηγέτες και άλλα που για μας φαίνονται πρωτόγνωρα και περίεργα, μέχρι να εγκριθεί και να εφαρμοστεί. Ακόμη και εδώ σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και άμυνας οι αποφάσεις είναι ενιαίες και ακόμη και αν ο ηγέτης της αντιπολίτευσης Μουσαβί εκλεγόταν πρόεδρος, η εξωτερική πολιτική του Ιράν δεν θα άλλαζε ουσιαστικά, ενώ όπως εκτιμάται και στο πυρηνικό πρόγραμμα θα ακολουθούσε την ίδια πολιτική.

Ο πρόεδρος του Ιράν, Μαχμούντ Αχμαντιμετζάν

Στο Ιράν μετά το καταλάγιασμα των σφοδρών και δραματικών διαδηλώσεων η νέα κυβέρνηση πήρε και πάλι την κατάσταση στα χέρια της και άρχισε να παίζει το ίδιο παιχνίδι με στόχο και πάλι το Ισραήλ. Και εξαπολύουν πόλεμο και κατηγορίες ακόμη και για αραβικά κράτη που

έχουν φιλικές σχέσεις με τις ΗΠΑ και το Ισραήλ, ενώ όπως είναι φυσικό υιοθετούν και κηδεμονεύουν το παλαιστινιακό ζήτημα. Για να αντιληφθούμε το πως σκέφτονται στο Ιράν θα αναφερθούμε στις πρόσφατες αναφορές των ΜΜΕ της Τεχεράνης σε ότι αφορά το Ισραήλ, όπως παρακάτω:

► Ότι ο Μιρ-Χοσεΐν Μουσαβί, είχε σχέσεις με το Ισραήλ.

► Καμία δύναμη στη Μέση Ανατολή και στον κόσμο δεν θα είναι σε ηρεμία, στην περίπτωση που το Ισραήλ επιτεθεί στη Τεχεράνη.

► Το Ισραήλ καθημερινά κάνει ψυχολογικό πόλεμο στο Ιράν, με Σαουδαραβική υποστήριξη.

► Το Σιωνιστικό λόμπυ στις ΗΠΑ προσπαθεί ποικιλοτρόπως να επηρεάσει καθημερινά, και με διάφορες μεθόδους την κυβέρνηση ΟΜΠΑΜΑ!

► Το Ισραήλ επικρίνεται για "περικύκλωση" του Ιράν με αφορμή τις πρόσφατες επισκέψεις του Προέδρου Σιμόν Πέρες στο Αζερμπαϊτζάν και στο Καζακστάν με τις οποίες αναπτύσσονται ακόμα πιο πολύ οι διμερείς σχέσεις.

► Το Ιράν υποστηρίζει ότι οι Παλαιστίνιοι πρέπει να συνεχίσουν τις βίαιες ενέργειες κατά των Ισραηλινών, και να αντιταχθούν στα οποιαδήποτε προτεινόμενα από τη Δύση ειρηνευτικά σχέδια.

► Το Ισραήλ προωθεί σχέδιο BALFOUR-2, με μεταφορά Εβραίων στο Ιρακινό Κουρδιστάν, προωθώντας την αλλοίωση των τοπικών πληθυσμών, ενέργεια που είναι άκρως επικίνδυνη για τα Ιρανικά εθνικά συμφέροντα.

► Η προστασία των Παλαιστινίων από το Ιράν είναι "τμήμα" της πολιτικής και θρησκευτικής θέσης της Τεχεράνης.

► Το Ιράν θα έχει τον τελικό λόγο στο Παλαιστινιακό, στο Λιβανικό καθώς και στο μέλλον του Ιράκ.

► Η Αίγυπτος με τις ιδέες για το Παλαιστινιακό "τροφοδοτεί" τις Ισραηλινές θέσεις.

► Λόγω της παρουσίας Ισραηλινών παραγόντων και ομάδων σε ΚΑΖΑΚΣΤΑΝ και ΑΥΣΤΡΙΑ, οι Ιρανοί επίσημοι αποχώρησαν από τις διεθνείς εκθέσεις.

Τέλος συνεχώς παρουσιάζεται και προωθείται με κάθε μέσο και τρόπο το νέο βιβλίο του Αχμαντιμετζάντ "THE CRUMBLING OF THE MYTH OF THE HOLOCAUST" (ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ ΤΟΥ ΜΥΘΟΥ ΤΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ), στο οποίο μέσα από 8 κεφάλαια καταγράφονται οι προκλητικές, ανυπόστατες και ανιστόρητες θέσεις του για το μείζον θέμα του Ολοκαυτώματος, το οποίο είναι ένα αποδεδειγμένο γεγονός που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν εχέφρονα άνθρωπο. Εντάξει στον ψυχολογικό πόλεμο, πολλά όπλα χρησιμοποιούνται, αλλά πολλές φορές η υπερβολή αναδεικνύει το ψέμα και καταστρέφει το όποιο επιχείρημα, παρά βοηθά.

ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Πολλά έχουν γραφτεί για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν και είναι κάτι που δεν αμφισβητείται πλέον από κανέναν. Η διαφορά έγκειται στην χρησιμότητά του και την εξέλιξή του. Το Ιράν ισχυρίζεται ότι αποσκοπεί στην

ενεργειακή εκμετάλλευσή του, οι δε κατήγοροί του, όπως το Ισραήλ και οι ΗΠΑ, στην δημιουργία και απόκτηση ατομικού όπλου. Η δε Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (ΕΑΕ) συναντά δυσκολίες στον έλεγχο και την διαπίστωση των καταγγελλομένων. Πάντως είναι περίεργο το γεγονός ότι μια πετρελαιοπαραγωγός χώρα επιδίδεται με μανία σε ένα πυρηνικό πρόγραμμα για την ενεργειακή εκμετάλλευση, όταν έχει τεράστια πετρελαϊκά αποθέματα αποθέματα. Και γιατί να έχει δημιουργήσει τόσες και τόσες πυρηνικές εγκαταστάσεις, πολλές να είναι κρυφές και ακόμη να εμποδίζει την έρευνα από την ΕΑΕ; Είναι σαφές ότι το Ιράν ενδιαφέρεται όντως για την απόκτηση πυρηνικού όπλου και ότι πλησιάζει στον τελικό του στόχο. Το πότε δεν είναι απολύτως βέβαιο, πάντως οι Ισραηλινοί ισχυρίζονται ότι θα το αποκτήσουν σε 1-2 χρόνια, οι δε Αμερικανοί σε 3 περίπου χρόνια.

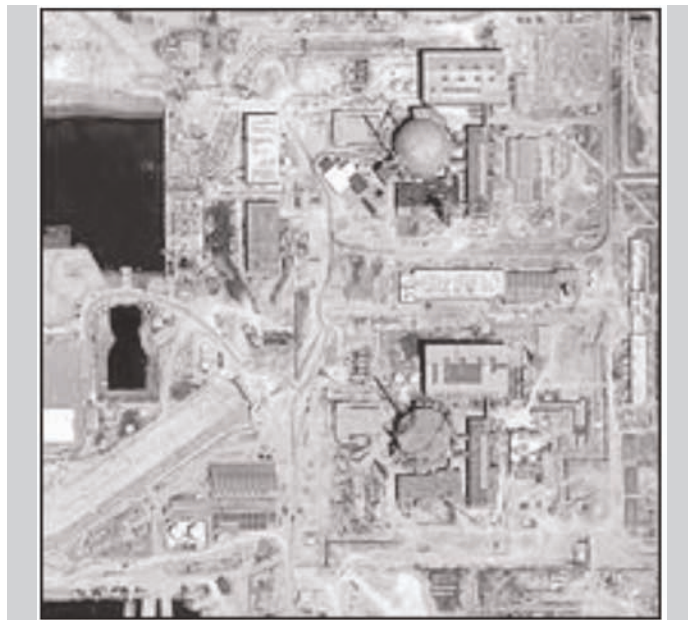
Οι πυρηνικές εγκαταστάσεις- κλειδιά στο Ιράν, σύμφωνα με τα στοιχεία του BBC

Το Ιράν στις απειλές του Ισραήλ, περί προληπτικού κτυπήματος απαντά με σκληρές δηλώσεις και απειλεί ιδιαίτερα το Ισραήλ (και όχι μόνο) με ανταποδοτικό κτύπημα. Μάλιστα το Ιράν δηλώνει ότι το Ισραήλ θα προσβληθεί αμέσως, έστω και αν δεν συμμετέχει στις επιχειρήσεις και ότι οι πυρηνικές εγκαταστάσεις του στην πόλη Dimona,, στην έρημο Νεγκέβ θα βληθούν με τους βαλλιστικούς του πυραύλους Sahehb, πυροδοτώντας έτσι την έναρξη του βιβλικού Αρμαγεδώνα.

Ο πυρηνικός αντιδραστήρας του Ισραήλ, στην Dimona

Στο Ισραήλ τώρα έχουν παραδεχτεί ότι η πλήρης και οριστική εξουδετέρωση του Ιρανικού πυρηνικού προγράμματος είναι ο διακαής των πόθος και ουδέποτε το αρνήθηκαν ή κρύφτηκαν πίσω από το δάκτυλό τους. Αντιθέτως τα τελευταία χρόνια πρωτοστατούν στις διαμαρτυρίες για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν και προσπαθούν να πείσουν τις ΗΠΑ και τα Δυτικά κράτη στην αναγκαιότητα της διακοπής των με το επιχείρημα ότι η εξέλιξη του προγράμματος αυτού κατατείνει στην δημιουργία ατομικού όπλου, κάτι που το Ισραήλ δεν μπορεί να αποδειχτεί. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του Ισραήλ η κατοχή πυρηνικού όπλου από πλευράς Ιράν απειλεί την ίδια την ύπαρξη του κράτους του Ισραήλ και ως εκ τούτου δεν είναι δυνατόν να γίνει αποδεκτό και θα κάνει ότι είναι δυνατόν για να αποτρέψει τέτοια προοπτική. Έτσι μετά την σκόπιμη διαρροή περί επικείμενης επιθετικής αεροπορικής ενέργειας εναντίον των Ιρανικών πυρηνικών εγκαταστάσεων ήδη μια τάση μυστικοπάθειας και ένα πέπλο σιωπής καλύπτει το Eretz Israel (γη του Ισραήλ) και την αγία πόλη της Ιερουσαλήμ. Αυτό είναι μια σημαντική ένδειξη ότι κάτι σοβαρό ετοιμάζεται. Παράλληλα έχουμε διάφορα γεγονότα πληροφορίες και ενδείξεις που μας κάνουν να προβληματιστούμε για τις μελλοντικές εξελίξεις. Ας αναφερθούμε στα γεγονότα:

Ο Πυρηνικός σταθμός στο Μπουσέχρ

Εκτόξευση βαλλιστικών πυραύλων Sahehb, σε μια επίδειξη δύναμης του Ιράν

Iranian missile ranges

Shahab-3 missile

Launch weight:
35,800lbs

Modified SS-N-6 Soviet missile

Launch weight:
31,300lbs

Mod 2
3,500km
Potential
range

Mod 1
2,500km
Potential
range

► Το τρίτο βήμα αφορά την ενεργοποίηση ευρύτερα σκληρών μέτρων, που θα προετοιμάσουν....

► το τέταρτο βήμα που είναι η εκμέρους των ΗΠΑ (η και του Ισραήλ) αεροπορική και πυραυλική επίθεση εναντίον 40 και πλέον στόχων.

Το Ισραήλ επιφυλάχτηκε να απαντήσει και εξε-

Πρόσφατα έγινε στο Ισραήλ μία ενδιαφέρουσα σύσκεψη μεταξύ Αμερικανών και Ισραηλινών υψηλόβαθμων αξιωματούχων και των δύο πλευρών, όπου μεταξύ άλλων συμμετείχαν ο Υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ Ρόμπερτ Γκέιτς και ο Σύμβουλος Ασφαλείας των ΗΠΑ Τζέιμς Τζόουνς, όπου συζητήθηκε το θέμα του Ιράν και οι τρόποι αντίδρασης ΗΠΑ και Ισραήλ, συμπεριλαμβανομένων όλων των μέσων. **Παρά τις διαφορές σε ό,τι αφορά στην χρονική ετοιμότητα της Τεχεράνης σχετικά με την κατασκευή της πυρηνικής βόμβας (οι ΗΠΑ εκτιμούν σε 2-3 χρόνια, ενώ το Ισραήλ για πολύ λιγότερο)** οι επαφές ήσαν ιδιαίτερα ικανοποιητικές και για τις δύο πλευρές. Σύμφωνα με αξιόπιστες πληροφορίες μας εξετάστηκαν 9 σενάρια ενδεχόμενου πλήγματος των πυρηνικών εγκαταστάσεων της Τεχεράνης. Τα πάντα είναι πιθανά, ενώ φαίνεται ότι μία τέτοια επιχείρηση τυγχάνει της υποστήριξης αρκετών κρατών ευρύτερων γεωγραφικών και υποπεριφερειακών ζωνών και φυσικά πολλών ευρωπαϊκών κρατών. Μεταξύ των δύο αντιπροσωπειών έγινε ευρύτατη ανταλλαγή απόψεων και οι δύο Αμερικανοί (Γκέιτς και Τζόουνς) πρότειναν κατόπιν στον Ισραηλινό πρωθυπουργό Βενιαμίν Νετανιάχου, τον Υπουργό Άμυνας Εχούντ Μπαράκ, τον Αρχηγό του Γενικού Επιτελείου Αντιστράτηγο Γκάμπυ Ασκενάζυ, τον Αρχηγό της Μοσσάντ Μείρ Νταγάν και τον Διευθυντή του Κλάδου των Στρατιωτικών πληροφοριών Υποστράτηγο Άμος Γιαντλίν ένα σχέδιο δράσης των ΗΠΑ κατά του Ιράν, χωρίς την εμπλοκή του Ισραήλ. Το Σχέδιο αυτό μεταξύ των άλλων, ονομάστηκε σχέδιο 4 "ΒΗΜΑΤΩΝ".

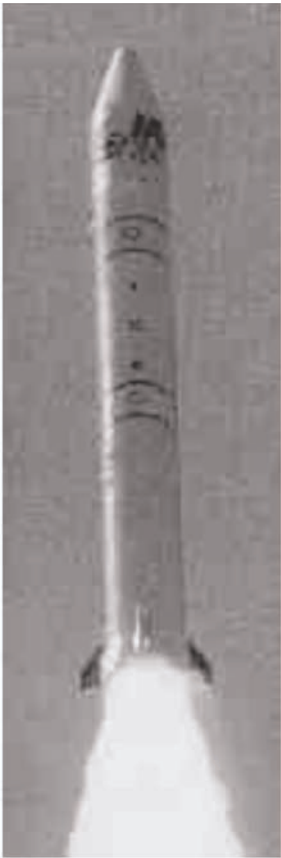
► Το πρώτο βήμα είναι η για μικρό χρονικό διάστημα, διατήρηση των ισχυουσών κυρώσεων και παράλληλα του "δώσε στην διπλωματία μία τελευταία ευκαιρία". Και οι δύο πλευρές εκτιμούν ότι το Ιράν δεν θα υποχωρήσει.

► Το δεύτερο βήμα κάνει λόγο για την υιοθέτηση εξοντωτικών κυρώσεων από τις Δυτικές χώρες (αφού είναι γνωστό ότι η Μόσχα και το Πεκίνο δεν θα υποστηρίξουν εύκολα νέο πακέτο κυρώσεων στον ΟΗΕ), όπως εμπάργκο στην εξαγωγή διυλισμένων πετρελαϊκών παραγώγων και στην βενζίνη, ενώ η εφαρμογή θα γίνει από πλοία που θα προχωρήσουν σε αποκλεισμό των Ιρανικών λιμανιών στο Κόλπο.

τάζει την Αμερικανική πρόταση. Εδώ να αναφέρουμε ότι οι ΗΠΑ του ΟΜΠΑΜΑ έχουν πειστεί για την Ιρανική πυρηνική απειλή και είναι έτοιμες να αναλάβουν την πρωτοβουλία της αεροπορικής και πυραυλικής επίθεσης κατά των πυρηνικών εγκαταστάσεων και να μην αφήσουν το Ισραήλ μόνο του να εκτελέσει την επιχείρηση και τούτου για να μην προκαλέσει την μήνιν των αραβικών κρατών. Το Ισραήλ προετοιμάζεται για κάθε ενδεχόμενο και στο εξής θα δείχνει ευρύτερο στρατιωτικό προφίλ, κάτι που ήδη είναι εμφανές από τις πρόσφατες μετακινήσεις υποβρυχίων από την Χάιφα προς την Ερυθρά Θάλασσα, στον κόλπο της Άκαμπα, όπου ευρίσκεται η Ισραηλινή πόλη του Ειλάτ, τις γεωγραφικά διευρυμένες αεροναυτικές ασκήσεις, την πιο συχνή "επισκεψιμότητα" των Ισραηλινών σε κράτη της Ανατολικής Αφρικής, καθώς και πολλά άλλα. Ακόμη να αναφέρουμε την μυστική συμφωνία (καθόσον όχι μόνο δεν ανακοινώθηκε, αλλά "διαψεύστηκε" από τους ενδιαφερόμενους) Ισραήλ και Σαουδικής Αραβίας, για την άδεια διέλευσης Ισραηλινών Α/Φ πάνω από τον εναέριο χώρος της.

ΤΑ ΜΕΣΑ

Τα μέσα που το Ισραήλ δύναται να χρησιμοποιήσει για μια τέτοιας μορφής επιχείρηση είναι όλων των ειδών, δηλαδή χερσαία, εναέρια, αλλά και θαλάσσια. Ίσως είναι ελάχιστα γνωστό ότι το Ισραήλ έχει την δυνατότητα πυρηνικού πλήγματος και με τα τρία προαναφερόμενα μέσα και είναι από τις ελάχιστες χώρες στον κόσμο που έχει αυτή την δυνατότητα. Πυρηνικά όπλα, αλλά και πύραυλοι μεγάλης εμβελείας δύναται να μεταφερθούν και να αφεθούν για χειρουργικής ακρίβειας κτυπήματα από τα Α/Φ F-16 I και F-15 I, από τους βαλλιστικούς πυραύλους JERICO I, II και III και τέλος και αυτό είναι σημαντικό από τα τρία υπερσύγχρονα υποβρύχια τύπου DOLPHIN, Γερμανικής κατασκευής. Σύμφωνα με εγκυρότατες πληροφορίες το Ισραήλ, μετά την παραλαβή των τριών Υ/Β κατά το 2001-2002 προέβη σε τροποποιήσεις στα συγκεκριμένα Υ/Β και έχει αναπτύξει ένα ιδιον σύστημα, ώστε να είναι δυνατή η κάθετη εκτόξευση πυραύλου τύπου Cruise. Έτσι τα Ισραηλινά

Υ/Β τύπου DOLPHIN δύνανται να εκτοξεύσουν τους πυραύλους τύπου Cruise, POPEYE TURBO με εμβέλεια από 200 μέχρι και 350 KM, που δύνανται να φέρουν ακόμη και ΠΥΡΗΝΙΚΕΣ ΚΕΦΑΛΕΣ, που φυσικά το Ισραήλ διαθέτει!!!!

Ήδη το Ισραήλ έχει κάνει δοκιμαστικές και κυκλωτικές κινήσεις του Ιράν όπου τα Υ/Β λαμβάνουν επιθετική διάταξη, με ένα Υ/Β να ευρίσκεται στην Μεσόγειο θάλασσα, το δεύτερο στην Ερυθρά θάλασσα και το τρίτο στην Αραβική θάλασσα. Για την μετάβασή των στην Ερυθρά και Αραβική θάλασσα απαιτείται η διέλευση τούτων από την διώρυγα του Σουέζ, κατόπιν έγκρισης της Αιγύπτου, η οποία και δόθηκε.

Το επόμενο μέσο εκτόξευσης είναι οι βαλλιστικοί πυραύλοι JERICHO I, II και III, οι οποίοι έχουν εμβέλεια μέχρι 4.800 KM (οι JERICHO III), το δε Ισραήλ κατά πάγια τακτική του δεν επιβεβαιώνει την ύπαρξή των. Μάλιστα είναι πολύ δύσκολο να βρεις φωτογραφίες των βαλλιστικών πυραύλων, που φυσικά φέρουν εκτός από συμβατικές κεφαλές και πυρηνικές τοιαύτες.

Το Ισραήλ, σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες διαθέτει ακόμη τους Αμερικανικούς βαλλιστικούς πυραύλους μεγάλου βεληνεκού Lance, με εμβέλεια 130 KM!!

Φυσικά το τρίτο και πιο αξιόπιστο και ακριβές μέσο είναι το αεροπορικό όπλο. Σύμφωνα με κορυφαίο Αμερικανικό Στρατηγικό Ινστιτούτο, το Center for Strategic & International Studies (CSIS) στην Washington, του οποίου το "think tank" ανέλυσε όλους τους παράγοντες για μια επιτυχή αεροπορική και πυραυλική επίθεση (όπως αναγκαιούνται Α/Φ, πόσες PG βόμβες είναι απαραίτητες, ποσότητες καυσίμων κλπ) κατά των πυρηνικών εγκαταστάσεων του Ιράν, ως επίσης και την στρατιωτική δομή και Α/Α ικανότητες του Ιράν, διαπίστωσε ότι το Ισραήλ από μόνο του με τα Α/Φ του, τα F16 I και τα F15 I μπορούν να φέρουν σε πέρας με επιτυχία την αποστολή αυτή.

Η ίδια ομάδα ανάλυσης, η δεξαμενή σκέψης (think tank), πέραν της επάρκειας των Α/Φ διαπίστωσε ότι το Ισραήλ διαθέτει επάρκεια ικανού συστήματος πληροφοριών και ηλεκτρονικών συστημάτων πλέον, κάτι που σε προηγούμενες αναλύσεις και εκτιμήσεις δεν υπήρχε. Έτσι σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των οι πιθανοί άξονες (δρομολόγια) των Ισραηλινών Α/Φ, κατά την αεροπορική επίθεση θα είναι τρεις: Ο πρώτος άξων θα είναι ο Ανατολικός και θα διέρχεται πάνω από την Σαουδική Αραβία, ο δεύτερος άξων ο Κεντρικός θα διέρχεται πάνω από το Ιράκ και ο τρίτος άξων, ο Βόρειος

θα διέρχεται πάνω από την Τουρκία. Η κυρία προσπάθειά των Ισραηλινών θα είναι από τον τρίτο άξονα λόγω της Ισραηλινής υπεροχής στον τομέα των ηλεκτρονικών μέτρων και αντιμέτρων (electronic warfare EW)

Εκτιμάται ότι η καταστροφή επτά (7) έως εννέα (9) στόχων θα είναι αρκετή για την οριστική ματαίωση του Ιρανικού πυρηνικού προγράμματος. Η λίστα των στόχων έχει ως εξής:

- ▶ Lashkar A'bad (Λασκάρ Α Μπάντ) : Περιοχή στον Βορά κοντά στα Τουρκικά σύνορα. Είναι το μέρος όπου γίνεται ο μυστικός εμπλουτισμός του ουρανίου.
- ▶ Tehran (Τεχεράνη): Στην πρωτεύουσα του Ιράν υπάρχουν τα κεντρικά εργαστήρια για την ανάπτυξη των ατομικών οπλικών συστημάτων, υπάρχουν δε και εγκαταστάσεις εμπλουτισμού ουρανίου.
- ▶ Arak (Αράκ): Πόλη στο κεντρικό Ιράν, όπου ένα εργοστάσιο βαρέως ύδατος ευρίσκεται υπό κατασκευή, με σκοπό την παραγωγή πλουτωνίου για τις (ατομικές) βόμβες.
- ▶ Isfahan (Ισφαχάν): Πόλη στο κεντρικό Ιράν (υπέροχη πόλη με θαυμάσια αραβουργήματα), όπου πλησίον της πόλης είναι εγκατεστημένα ένας ατομικός

αντιδραστήρας και εργαστήρια για εμπλουτισμό του ουρανίου και υπάρχουν ακόμη φυγοκεντρωτές και οπικά συστήματα.

► Natanz (Νατάνζ): Πόλη όπου ευρίσκονται οι κύριες εγκαταστάσεις για τον εμπλουτισμό του ουρανίου.

► Ardekan (Αρντεκάν): Περιοχή στην νοτιότερη απόληξη της Ιρανικής επικράτειας, όπου ευρίσκονται πολλές εγκαταστάσεις εμπλουτισμού ουρανίου.

► Saghand (Σιαγκάντ): Η κυριότερη περιοχή εξορύξεως ουρανίου (με τα περισσότερα αποθέματα) του Ιράν.

► Bushehr (Μπουσέχρ): Πόλη στις ακτές του Περσικού κόλπου στο Νότο, όπου είναι εγκατεστημένος ο μεγαλύτερος ατομικός αντιδραστήρας του Ιράν, Ρωσικής κατασκευής.

► Gachin (Γκασίν), περιοχή κοντά στα στενά του Ορμούζ, στο Νότο, όπου υπάρχουν ορυχεία ουρανίου και εγκαταστάσεις εμπλουτισμού ουρανίου.

Όλες οι παραπάνω εγκαταστάσεις είναι εν δυνάμει στόχοι μιας αεροπορικής - πυραυλικής επίθεσης είτε από το Ισραήλ, είτε από τις ΗΠΑ, είτε και από τους δύο.

Σε ότι αφορά τον σχεδιασμό για την επίθεση θα πρέπει να θεωρείται βέβαιο και δεδομένο, ότι ευρίσκεται στο τελικό στάδιο, αν δεν έχει ήδη ολοκληρωθεί. Το νέο δεδομένο είναι ότι στο παιχνίδι εκτός του Ισραήλ μπαίνουν τώρα και οι ΗΠΑ, οι οποίες όχι μόνο δεν αποτρέπουν το Ισραήλ από μία τέτοια ενέργεια, αλλά αντιθέτως το συνδράμουν, το ενισχύουν και είναι έτοιμες να αναλάβουν και μόνες τους την όλη επιχείρηση. Ήδη τόσο ο πρόεδρος των ΗΠΑ Μπαράκ Ομπάμα, όσο και ο αντιπρόεδρος Μπάιντεν με πρόσφατες δηλώσεις στην κυριολεξία έδωσαν το πράσινο φως στο Ισραήλ για μία τέτοια μελλοντική ενέργεια, λέγοντας ότι το Ισραήλ είναι ανεξάρτητο και κυρίαρχο κράτος και δεν μπορούν να επιβάλλουν την εξωτερική του πολιτική. Βέβαια τα παραπάνω είναι υποκριτικά αφού την ίδια ώρα ΗΠΑ και Ισραήλ συνεργάζονται σε θέματα εξοπλιστικών προγραμμάτων και συγκεκριμένα σε έξυπνα και υπερσύγχρονα όπλα, που είναι κατάλληλα για τέτοιας μορφής επιχειρήσεις.

Ήδη έχουν ολοκληρωθεί με απόλυτη επιτυχία οι βλητικές δοκιμές στην Νεβάδα του εξελεγμένου αντιπυραυλικού- αντιβαλλιστικού συστήματος ARROW 2, του πιο προηγμένου στον κόσμο, με το πανίσχυρο και εξαιρετικό ραντάρ και σύστημα ελέγχου πυρός GREEN PINE, που διαθέτει ήδη το Ισραήλ, όπως και το 5.300 pound βλήμα μεγάλης διάτρησης Massive Ordnance Penetrator, MOP, το οποίο είναι σχεδιασμένο να καταστρέφει οχυρωματικά έργα από μπετόν (bunkers) σε βάθος 61 μέτρων.

Μετά όλα τα παραπάνω τα ερωτήματα εξακολουθούν να παραμένουν και να προβληματίζουν. Θα κάνει προληπτική επίθεση το Ισραήλ εναντίον των πυρηνικών εγκαταστάσεων του Ιράν και αν ναι, πότε? Θα είναι μόνο του ή θα το συνδράμει και άλλο κράτος? Θα αναλάβει τους χειρισμούς και τις επιχειρήσεις αν χρειαστούν μόνο οι ΗΠΑ ή θα συμμετέχουν και άλλες χώρες? Σε όλα τα παραπάνω κανείς δεν μπορεί να απαντήσει με απόλυτο τρόπο και πως θα μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο. Η μυστικότητα σχεδίασης, προετοιμασίας και χρόνος ενέργειας είναι απόλυτα επιβεβλημένες, για να έχει επιτυχία. Κατά την προσωπική μας εκτίμηση αν αποφασιστεί να γίνει η προληπτική αυτή επίθεση είναι δυνατόν να γίνει είτε από τις ΗΠΑ μόνες τους και χωρίς την συμμετοχή του Ισραήλ, για να μην προκαλέσουν τον Αραβικό κόσμο. Το Ισραήλ από την άλλη είναι ικανό να προετοιμάσει και να εκτελέσει επιτυχώς μια επιχείρηση τέτοιας μορφής και θα το κάνει μόνο του, αν εκτιμήσει ότι το Ιράν πλησιάζει στην επίτευξη του στόχου του και οι ΗΠΑ δεν έχουν αποφασίσει επί τούτου. Το Ισραήλ θεωρεί το Ιράν ως την μεγαλύτερη απειλή για την επιβίωσή του και δεν θα επιτρέψει την ύπαρξη ενός πυρηνικού Ιράν στην περιοχή του. Θεωρεί ότι διακυβεύεται η ύπαρξή του αν το Ιράν αποκτήσει πυρηνική βόμβα. Θέλουν μόνο αυτοί να κατέχουν πυρηνικά όπλα στην περιοχή, για να αισθά-

νονται έτσι ασφαλείς. Επιμένουμε ότι αν εκτιμήσουν ότι το Ιράν ευρίσκεται πολύ κοντά στον στόχο του, τότε γνωρίζοντας την νοοτροπία τους και τον τρόπο σκέψης των θα κτυπήσουν σίγουρα το Ιράν, αδιαφορώντας για την διεθνή κριτική, τους ελλοχεύοντες κινδύνους έστω και αν διακινδυνεύσουν μια γενικότερη ανάφλεξη στην περιοχή, μια γενική καταστροφή. Εξάλλου δύο φορές το έχουν κάνει μέχρι τώρα, τη μία καταστρέφοντας τον πυρηνικό αντιδραστήρα του Ιράκ και την άλλη πρόσφατα εναντίον εν εξελίξει πυρηνικών μυστικών εγκαταστάσεων στη Συρία με το μακρύ χέρι του Δαβίδ την πολεμική του αεροπορία. Σε ότι αφορά τα μέσα που θα χρησιμοποιήσει είναι πολύ πιθανόν να χρησιμοποιηθεί το αεροπορικό όπλο, χωρίς να αποκλείεται και η χρήση των Y/B DOL-PHIN και των βαλλιστικών πυραύλων JERICHO, ως συνεπικουρούμενα την ενέργεια της αεροπορίας. Ας μην ξεχνάμε την περυσινή άσκηση που διεξήγαγαν στο Αιγαίο με την συμμετοχή περίπου 150 Α/Φ, που όπως αναφέρθηκε στον τύπο ήταν μια πρόβα τζενεράλε για επίθεση κατά του Ιράν, κάτι που η Ελλάδα επισήμως αρνήθηκε, θέμα που δεν θα πρέπει να το εμβαθύνουμε και να αναφερθούμε περισσότερο. Σύμφωνα με τις τελευταίες εξελίξεις οι ΗΠΑ μπαίνουν πλέον δυνατά στο παιχνίδι και είναι πολύ πιθανόν να οργανώσουν και να εκτελέσουν αυτές την επιχείρηση. Σε ότι αφορά την αμυντική προστασία του Ισραήλ, που θα είναι (το Ισραήλ) ούτως η άλλως στόχος του Ιράν, εκτιμούμε ότι το αντιπυραυλικό, αντιβαλλιστικό σύστημα ARROW 2, που ήδη διαθέτει το Ισραήλ είναι αξιόπιστο και εξαιρετικό, μένει όμως να δοκιμαστεί και στην πράξη αν είναι τόσο καλό όπως φαίνεται και λέγεται ότι είναι και τι δυνατότητες έχουν οι πύραυλοι του Ιράν. Σε ότι αφορά τον χρόνο που θα εκτελεστεί η επιχείρηση, ακόμη και ο πρωθυπουργός Νετανιάχου με τον αρχηγό του γενικού επιτελείου Αντγο Ασκανάζ, όπως και ο πρόεδρος των ΗΠΑ Ομπάμα δεν γνωρίζουν την ημερομηνία ακόμη. Κατά την άποψή μας θα δοθεί μια ευκαιρία στην διπλωματία για την συμμόρφωση του Ιράν και την διακοπή η επιβράδυνση του προγράμματός του, κάτι που δεν πρόκειται να γίνει, καθόσον είναι εθνικό πρόγραμμα εγκεκριμένο από τον πνευματικό ηγέτη της χώρας, άρα νόμος απαράβατος. Το Ισραήλ, ή οι ΗΠΑ ή και οι δύο μαζί με αιφνιδιαστικό τρόπο και όταν δεν θα το περιμένει κανείς, άρα σε στιγμή που φαίνεται να επικρατεί ηρεμία, σύνεση και λογική θα εκδηλώσει-ουν την επίθεση κατά βάση με το αεροπορικό όπλο, με μαζικούς βομβαρδισμούς των πυρηνικών εγκαταστάσεων και των χώρων εκτόξευσης βαλλιστικών πυραύλων του Ιράν. Το Ιράν θα εκδηλώσει την αντίδρασή του με μαζικές επιθέσεις βαλλιστικών πυραύλων, αλλά και αεροπορικές προσβολές κατά Ισραηλινών (κυρίως) και αμερικανικών στόχων. Το εφιαλτικό σενάριο δεν γνωρίζουμε πως θα τελειώσει και ποία τα αποτελέσματά του. Ελπίζουμε να μην είναι όπως προαναφέραμε, ο βιβλικός Αρμαγεδών.

Η κατάληψη της Γραμμής του Τσάρνου

Μια από τις σημαντικότερες μάχες
για την κατάληψη του Γράμμου

Γράφει ο Αντιναύαρχος ε.α.
Δρ. Στυλιανός Χαρ. Πολίτης

Μετά την απελευθέρωση από τους Γερμανούς, διαλύθηκαν οι αντιστασιακές οργανώσεις μη έχοντας λόγο υπάρξεως, αφού ο αντίπαλος τους είχε αποχωρήσει νικημένος, από το Ελληνικό έδαφος. Μόνο οι Κομμουνιστές δεν διαλύθηκαν και αυτό γιατί η ηγεσία τους ενδιαφερόταν για την Εξουσία. Μετά την Ένοπλο Στάση των "Δεκεμβριανών" του 1944 και τη Συμφωνία της Βάρκιζας, ο αποκαλούμενος "Ελληνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός" των Κομμουνιστών επισήμως διαλύθηκε. Αρκετά μέλη του επέστρεψαν στα σπίτια τους και άρχισαν να ασχολούνται με τις καθημερινές τους ασχολίες. Μια μερίδα όμως εξ αυτών πέρασε τα σύνορα και εισήλθε σε όμορα Κομμουνιστικά Κράτη. Τα Κράτη που ήταν εχθρικά για την Ελλάδα έχοντας ακόμα και εδαφικές βλέψεις σε βάρος μας, δέχθηκαν πρόθυμα τους Κομμουνιστές και τους περιέθαλψαν. Στην συνέχεια τους εξόπλισαν και άρχισαν σχολαστικά την στρατιωτική τους εκπαίδευση. Την άνοιξη του 1946 με το πέρας της εκπαιδεύσεως, οι Κομμουνιστές κατά ομάδες άρχισαν να περνούν τα σύνορα μας και να διασκορπίζονται στα βουνά ακολουθώντας πιστά ένα άριστα καταστρωμένο σχέδιο. Τον ίδιο χρόνο προκηρύ-

χθηκαν εκλογές για τις 31 Μαρτίου. Οι Κομμουνιστές όμως είχαν άλλα σχέδια. Επειδή γνώριζαν πολύ καλά ότι με τις εκλογές δεν θα μπορούσαν ποτέ να έρθουν στην πολυπόθητη Εξουσία, έκριναν ότι ήρθε η στιγμή για να αρχίσει η εφαρμογή του Σχεδίου για ανάληψη της Εξουσίας με τη βία. Παραμονή λοιπόν των εκλογών μια Κομμουνιστική Ομάδα τριάντα τριών Ανταρτών που "έδρευε" στον Όλυμπο με επικεφαλής τον Αλέξιο Ρόσιο (Υψηλάντη) επιτέθηκε αιφνιδιαστικά στον Σταθμό Χωροφυλακής του Λιτόχωρου. Στη μάχη σκοτώθηκαν δεκατρείς Χωροφύλακες και αιχμαλωτίστηκαν άλλοι τρεις. Η Κυβέρνηση προσπάθησε να υποβαθμίσει το γεγονός και οι εκλογές διεξήχθησαν την επομένη κανονικά. Δυστυχώς όμως επειδή το Σχέδιο των Κομμουνιστών είχε αρχίσει να εφαρμόζεται, το κακό γενικεύθηκε.

Οι σημαντικότερες εστίες και βάσεις της Κομμουνιστικής Ανταρσίας είχαν αναπτυχθεί σε παραμεθόριες περιοχές. Οι όμορες εχθρικές χώρες, είχαν αρχίσει να χρησιμοποιούνται σαν ορμητήρια των Κομμουνιστών και ως καταφύγια τους όταν αυτοί καταδιώκονταν από τον Ελληνικό Στρατό. Επιπλέον, οι

πάνω Αρένα
2196

Τσούμια
2174

Σούφλικας
2149

Κοζιακας

χώρες αυτές φρόντιζαν για τον ανεφοδιασμό τους σε πολεμικό υλικό και γενικά για την υποστήριξη των Δυνάμεών τους. Η ισχυρότερη βάση τους ήταν ο Γράμμος όπου στις 23 Δεκεμβρίου 1947 σχημάτισαν μια "Προσωρινή Κυβέρνηση". Σταδιακά η ύπαιθρος άρχισε να ερημώνεται καθώς οι οικονομικά κατεστραμμένοι ανταρτοπληκτοί είχαν ξεκινήσει να συγκεντρώνονται ασφυκτικά στις πόλεις. Ο Ελληνικός Στρατός αν και εξασθενημένος από τις απώλειες, είχε επιτύχει μέχρι το 1948 συστηματική εκκαθάριση των Ανταρτικών Ομάδων σε μεγάλο μέρος των μη παραμεθορίων περιοχών. Σε αυτό είχαν συμβάλει αποτελεσματικά και οι Μονάδες Ασφαλείας Υπαίθρου (Μ.Α.Υ.). Η Ελληνική Κυβέρνηση από το 1947 είχε εξοπλίσει το λαό που είχε απομείνει στην ύπαιθρο. Σε κάθε χωριό ακόμα και σε κάθε στάνη, οι Κομμουνιστές είχαν να αντιμετωπίσουν ένοπλους πολίτες και κατά συνέπεια δεν ήταν πια τόσο εύκολος ο "ανεφοδιασμός" τους σε τρόφιμα. Ούτε και ασφαλής η παραμονή τους. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να συρρικνωθούν οι δυνάμεις τους στις βόρειες παραμεθόριες περιοχές του Γράμμου και του Βίτσι. Στα τέλη όμως του 1948, ο Ηγέτης της Γιουγκοσλαβίας αποφάσισε να κλείσει τα σύνορα, εμποδίζοντας την καταφυγή στο έδαφος της χώρας του, ακόμα και των τραυματιών Κομμουνιστών. Αυτό ήταν ένα ακόμα μεγάλο πλήγμα σε βάρος τους. Παρ' όλα αυτά, λόγω του δύσβατου εδάφους και της αρίστης οχυρώσεως χρειάστηκαν εβδομήντα μέρες για την κατάληψη του Γράμμου. Σημαντική ήταν επίσης και η προσπάθεια του Στρατού μας για την κατάληψη του Βίτσι που από το Σεπτέμβριο του 1948 είχε γίνει η ισχυρή βάση των Κομμουνιστών.

Το καλοκαίρι του 1949 μετά από σχολαστική εκτίμηση της καταστάσεως, η Ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων υπό τον Αρχιστράτηγο Αλέξανδρο Παπάγο συμπέρανε ότι είχε έρθει η ώρα για να δοθεί τέλος σε αυτή την Εθνική Συμφορά, πλήττοντας αποτελεσματικά αυτούς που την προκάλεσαν. Η επιχείρηση πήρε την συνθηματική ονομασία "Πυρσός". Για την επιτυχία αυτής της επιχειρήσεως θα έπρεπε απαραίτητα να καταληφθεί το ύψωμα Τσάρνο που μαζί με το "Σταθμό Χωροφυλακής" αποτελούσε την κύρια αλλά και την τελευταία γραμμή αμύνης των Κομμουνιστών πριν την γραμμή Τσαγκός Καραούλι Ένα και Τσαγκός Καραούλι Δύο. Το Τσάρνο είχε πυκνό δάσος από οξίες. Η περιοχή γύρω του ήταν σχολαστικά ναρκοθετημένη. Πενήντα πολυβολεία από τεράστιους κορμούς δέντρων το προστάτευαν εξασφαλίζοντας την άμυνα του, ενώ κοντά στην κορυφή του οκτώ πανίσχυρα οχυρά με πυροβόλα μεγάλου βεληνεκούς έλεγχαν αποτελεσματικά όλη τη μεγάλης στρατηγικής σημασίας περιοχή. Στις φυλλάδες τους οι Κομμουνιστές έγραφαν με μεγάλα τυπογραφικά στοιχεία: "Βίτσι - Γράμμος, άπαρτα κάστρα, Τσάρνο ο τάφος των μοναρχοφασιστών". ("μοναρχοφασισμό" αποκαλούσαν οι Κομμουνιστές την Βασιλευομένη Δημοκρατία).

Την κύρια προσπάθεια για τη συντριβή των Κομμουνιστών και την εδραίωση της ειρήνης στη Πατρίδα μας, ανέλαβε η 1η Μεραρχία που την αποκαλούσαν και "Σιδηρά Μεραρχία", με Διοικητή τον Στρατηγό Θεμιστοκλή Κετ-

σέα. Αποστολή της 1ης Μεραρχίας ήταν η κατάληψη του Γράμμου. Το Γενικό Σχέδιο προέβλεπε πρώτα την κατάληψη του Βίτσι και μετά του Γράμμου. Βασική προϋπόθεση όμως ήταν η κατάληψη της γραμμής του Τσάρνο. Το έργο αυτό ανατέθηκε στην 52 Ταξιαρχία με Διοικητή το Συνταγματάρχη Χρήστο Τριανταφυλλίδη. Η Ταξιαρχία βρισκόταν στην περιοχή όλο το χειμώνα του 1949 με έδρα το Νεστόριο, ενώ η έδρα της Μεραρχίας ήταν το Άργος Ορεστικό. Σε αυτή την Ταξιαρχία το ισχυρότερο Τάγμα ήταν το 596 Τάγμα Πεζικού, το αποκαλούμενο και "Τάγμα Ανανηψάντων", διότι είχε επανδρωθεί από πρώην Κομμουνιστές κρατούμενους της Μακρονήσου που είχαν μετανιώσει και είχαν καταταγεί εθελοντικά στον Ελληνικό Στρατό. Όσοι Αξιωματικοί υπηρέτησαν σε αυτό το Τάγμα διηγούνται μέχρι και σήμερα ότι δεν συνάντησαν ποτέ άλλοτε καλύτερους Στρατιώτες. Η εκπαίδευση τους είχε γίνει στη Πάτρα. Σύντομα κατάφεραν να κάνουν του εκπαιδευτές τους να σχηματίσουν τις καλύτερες εντυπώσεις. Ένας από τους εκπαιδευτές τους ήταν ο Ανθυπολοχαγός Σωτήρης Γκίκας που ήταν διμοιρίτης στη 1 Διμοιρία του 1ου λόχου και στη συνέχεια πολέμησε μαζί τους. Ο απόστρατος τώρα πια Στρατηγός Γκίκας διηγείται: "Ήταν πολύ καλά παιδιά. Συναγωνιζόταν ο ένας τον άλλον ποιος θα γίνει καλύτερος. Μετά την εκπαίδευση επιθεώρησε το Τάγμα ο Αρχηγός ΓΕΣ Στρατηγός Θρασύβουλος Τσακαλώτος. Έμεινε ενθουσιασμένος! Αμέσως πληροφόρησε τους Αξιωματικούς ότι η Κυβέρνηση επιθυμούσε να στείλει στα πεδία των μαχών αυτούς τους Στρατιώτες. Ζήτησε και τη δική τους άποψη και τους ρώτησε μάλιστα αν θα ήθελαν κάτω απ' αυτές τις συνθήκες να παραμένουν στο Τάγμα ή να μετατεθούν. Όλοι οι Αξιωματικοί με εξαίρεση δύο οι οποίοι αμέσως μετατέθηκαν, ανέφεραν ότι όλοι αυτοί οι πρώην Κομμουνιστές ήταν εξαιρετικοί Στρατιώτες και ότι δεν θα ήθελαν ποτέ να μετατεθούν από αυτό το Τάγμα. Του ανέφεραν επίσης ότι είχαν δημιουργηθεί στενοί δεσμοί φιλίας μεταξύ αυτών και των Αξιωματικών μέσα στο πλαίσιο ενός υπέροχου στρατιωτικού πνεύματος". Πεπεισμένος απόλυτα τώρα ο Αρχηγός δεν άργησε να τους στείλει για ένα νέο βάπτισμα του πυρός. Αυτή τη φορά όμως με τον Ελληνικό Στρατό. Επειδή οι Κομμουνιστές τότε είχαν κατέλαβαν το Αίγιο, το Τάγμα αυτό ανέλαβε την πρώτη του αποστολή. Οι πρώην Κομμουνιστές την εξετέλεσαν με απόλυτη επιτυχία! Δεν απελευθέρωσαν μόνο το Αίγιο αλλά συνέχισαν την καταδίωξη των πρώην ομοϊδεατών τους, εικοσιπέντε χιλιόμετρα νοτιότερα, μέχρι που τους ανάγκασαν να καταφύγουν συντετριμμένοι στον Πάρνωνα. Στη συνέχεια και αφού είχαν ολοκληρώσει την εκπαίδευση τους με Διοικητή τον Γεώργιο Πολιτάκη, μεταφέρθηκαν ακτοπλοϊκώς στη Ναύπακτο και από εκεί εκτελώντας εκκαθαρίσεις στη Ρούμελη έφθασαν στα Γιάννενα. Το Τάγμα αυτό όπως θα δούμε παρακάτω ήταν αυτό που κατέλαβε το Γράμμο και γνώρισε τη μεγαλύτερη δόξα στην πρόσφατη Ιστορία μας.

Ας έρθουμε όμως στα γεγονότα της εποχής. Διοικητής του 596 Τ.Π είχε αναλάβει από τις 8 Μαρτίου του 1949 ο Ταγματάρχης Γρηγόριος Παναγιωτάκος. Σ' αυ-

τόν ανατέθηκε το έργο της καταλήψεως της Γραμμής του Τσάρνου, ενώ παράλληλα βρισκόντουσαν άλλες μονάδες του Στρατού κατά μήκος των συνόρων για την κατάληψη του υψώματος Φλάμπουρο που ήταν το τελευταίο σημείο της Ελληνικής επικράτειας. Το 596 Τ.Π. είχε πέντε Λόχους μαζί με το Λόχο Διοικήσεως. Οι τέσσερις Λόχοι Μάχης συγκροτούσαν δύο Διλοχίες. Η πρώτη Διλοχία με Διοικητή τον Υποδιοικητή του Τάγματος Ταγματάρχη Ιωάννη Λιούσσα είχε τον 1ο και τον 3ο λόχο. Στον πρώτο Λόχο ήταν ο Λοχαγός Σωτήρης Γκίκας και στον 3ο ο Λοχαγός Χαράλαμπος Πολίτης. Η δεύτερη Διλοχία αποτελείτο από τον 2ο και τον 4ο λόχο με επικεφαλής τους Λοχαγούς Μιλτιάδη Κουτσαγγέλου και Νικόλαο Μαργαρίτη αντίστοιχα. Ο Λόχος Διοικήσεως είχε Διοικητή το μεγάλο σε ηλικία Λοχαγό Παναγιώτη Ρουμελιώτη. Ολόκληρο το Τάγμα ήταν εξοπλισμένο με λάφυρα. Η κάθε Ομάδα είχε από 2 οπλοπολυβόλα άριστο εξοπλισμό ακόμα και μουλάρια. Οι τρεις Λοχαγοί ήταν νεότατοι, 24 μόλις χρονών, απόφοιτοι της Σχολής Ευελπίδων τάξεως 1947. Ο Χαράλαμπος Πολίτης γνωστός και ως "Μπάμπης", ήταν λίγο μεγαλύτερος. Είχε τοποθετηθεί σ' αυτή τη Μονάδα τον προηγούμενο Μάρτιο σε αντικατάσταση του Λοχαγού Γκρίμπα Αντώνη που είχε τραυματισθεί βαριά. Ανήκε στην ηρωική τάξη 1943. Ήταν δηλαδή ένας από τους Ευέλπιδες που στασίασαν το 1941 ενώ οι Γερμανοί πλησίαζαν την Αθήνα και αρνήθηκαν να συμμορφωθούν με τις διαταγές των ανωτέρων τους που είχαν συνθηκολογήσει. Με δική τους πρωτοβουλία είχαν επιτάξει μεταφορικά μέσα και ακολουθώντας την εντολή του Βασιλέως για συνέχιση του Αγώνα, παρέλαβαν την Σημαία της Σχολής και έφυγαν για να λάβουν μέρος στην Μάχη της Κρήτης. Εκεί έγραψαν μια από τις ενδοξότερες σελίδες της Ιστορίας μας.

Από τις 2 Αυγούστου του 1949, ο Στρατός μας είχε εξαπολύσει σφοδρή επίθεση στο Γράμμο και είχε καταλάβει μετά από ηρωικές προσπάθειες τη Γκίνοβα και μετά το Ταμπούρι - Καψάλια. Η 52 Ταξιαρχία, στις 5 Αυγούστου ξεκίνησε την επιχείρηση κατά της γραμμής του Τσάρνου. Έφθασε μέχρι τις παρυφές του οχυρού αλλά δεν μπόρεσε να συνεχίσει. Η ενέργεια αυτή έγινε κυρίως για να αναγκάσει τους Κομμουνιστές να μετακινήσουν δυνάμεις τους στο Γράμμο αποδυναμώνοντας το Βίτσι. Ο 1ος Λόχος έφθασε κάτω από το Τσάρνο διακόσια μέτρα από την κορυφή όπου παρέμεινε μαχόμενος όλη τη νύκτα. Οι Κομμουνιστές εκτέλεσαν αντεπίθεση για να ανατρέψουν τις Στρατιωτικές Δυνάμεις. Πλησίασαν πάρα πολύ τις θέσεις του Στρατού στο αντέρεισμα του Τσάρνου, τόσο κοντά που βρέθηκαν νεκροί πολλοί απ' αυτούς σε απόσταση μόλις οκτώ μέτρων από τις θέσεις των μαχητών του Στρατού. Παρ' όλα αυτά οι γενναίοι μαχητές του Τάγματος των "Ανανηψάντων" τους απέκρουσαν. Στη φάση αυτή της μάχης τραυματίστηκε ο Λοχαγός Γκίκας από θραύσμα βλήματος ολμοβόλου. Ο γενναίος Λοχαγός όμως δεν αποσύρθηκε αλλά πλημμυρισμένος στα αίματα συνέχισε τον Αγώνα. Τότε επίσης σκοτώθηκε από βλήμα πυροβολικού ο "Ταξίαρχος" της 16ης Ταξιαρχίας των Κομμουνιστών Σ. Παπαδημητρίου.

Η Αεροπορία έστειλε το βράδυ στις 8 Αυγούστου

τον Ανθυποσμηναγό Ι. Στυλιανάκη, ο οποίος με το αεροπλάνο του πετώντας χαμηλά σκόρπισε καρφιά για να σκάνε τα λάστιχα των οχημάτων που χρησιμοποιούσαν οι Κομμουνιστές. Με αυτή την ενέργεια σταμάτησε τις γραμμές ανεφοδιασμού τους από την Αλβανία. Στις 10 του μηνός ο Στρατός μας επιτέθηκε μ' όλες τις διαθέσιμες δυνάμεις του στο Βίτσι. Η αντίσταση όμως των καλά οχυρωμένων Κομμουνιστών ήταν σθεναρή και αποτελεσματική. Πλήθος οι νεκροί Στρατιώτες που ακάλυπτοι προσπαθούσαν να ανέβουν στο δύσβατο έδαφος κάτω από τα πυρά των οχυρών. Παρ' όλα αυτά οι ηρωικές τους προσπάθειες έφεραν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Σε τέσσερις μέρες έπεσε το Βίτσι. Μερικοί Κομμουνιστές διέφυγαν στην Αλβανία, ενώ οι περισσότεροι κατόρθωσαν να συνενωθούν με τους ομοϊδεάτες τους στο Γράμμο. Οι επιχειρήσεις συνεχίστηκαν με μεγάλη δυσκολία. Τις πρώτες πρωινές ώρες της 24ης Αυγούστου, ο Ελληνικός Στρατός ξεκίνησε την τελική του επίθεση στο Γράμμο. Η κατεύθυνση της επιθέσεως είχε δύο άξονες: ο ένας προς Μονόπυλο - Πουριά - Φούσια - Πέτρα Οσμάν, με σκοπό την κατάληψη του 2522 υψώματος και ο άλλος προς Ανθρωπάκο - Τσάρνο, Βήτο - Ψωριάρικα με σκοπό τον αποκλεισμό των Κομμουνιστικών Δυνάμεων και τη διακοπή της επικοινωνίας τους με την Αλβανία. Ο Ελληνικός Στρατός, αφού εκκαθάρισε τα γύρω υψώματα κινήθηκε αποφασιστικά για να καταλάβει τους πανίσχυρους προμαχώνες του Γράμμου. Σημαντικό κατόρθωμα ήταν η κατάληψη του "Σταθμού Χωροφυλακής". Ονομαζόταν έτσι γιατί εκεί παλιά υπήρχε φυλάκιο της Χωροφυλακής ελέγχοντας την επικοινωνία με την Αλβανία. Η ενέργεια αυτή εκτελέστηκε ταυτόχρονα και σε συνδυασμό με την κατάληψη του Τσάρνου. Προς το Σταθμό Χωροφυλακής κινήθηκε ο 1ος Λόχος με Διοικητή το Λοχαγό Σωτήρη Γκίκα ενώ προς το Τσάρνο κινήθηκε ο 3ος Λόχος με Διοικητή το Λοχαγό Χαράλαμπο Πολίτη. Επειδή η ενέργεια αυτή ήταν κρίσιμη για την ολοκλήρωση της Επιχειρήσεως "Πυρσός", ο Βασιλιάς Παύλος από το γειτονικό ύψωμα που ονομάζεται Αμμούδα μαζί με τον Αρχιστράτηγο Αλέξανδρο Παπάγο, παρακολουθούσε την εξέλιξη της μάχης, διευθύνοντας αυτοπροσώπως τη διεξαγωγή ολοκλήρου της Επιχειρήσεως μέχρι το τέλος της.

Ο 1ος Λόχος κινήθηκε όλη τη νύκτα μέσα από το ρέμα που περνούσε κάτω από το Τσάρνο και κατέληγε στο Σταθμό Χωροφυλακής. Στο ρέμα έτρεχε νερό, που έφθανε μέχρι πάνω από τη μέση των στρατιωτών. Ο Λόχος έτσι κατάφερε να γλιτώσει από τις νάρκες με τις οποίες ήταν κατάσπαρτος ο τόπος και να φθάσει με μικρή καθυστέρηση πολύ κοντά, περί τα 150 μέτρα από τον αντικειμενικό του σκοπό, χωρίς οι κινήσεις του να γίνουν αντιληπτές από τον εχθρό. Με την έναρξη της επιθέσεως του 1ου Λόχου εφαρμόστηκε η μέθοδος "σφύρα". Εκατόν εβδομήντα πυροβόλα της Στρατιάς επικέντρωσαν τα πυρά τους στο Σταθμό Χωροφυλακής για 5 λεπτά. Το ύψωμα δεν άργησε να καταληφθεί. Μετά την κατάληψη του όμως οι Στρατιώτες μας δέχθηκαν ισχυρό σφυροκόπημα πυροβολικού από το οχυρό Τσάρνο. Παρ' όλα αυτά έμειναν

καρτερικά στις θέσεις τους, βλέποντας τους συμπολεμιστές τους να χάνονται χωρίς αυτοί να μπορούν να κάνουν τίποτε άλλο από το να περιμένουν την κατάληψη του Τσάρνο για να σιγήσουν τα πυροβόλα του. Σε αυτή τη φάση χάθηκαν τρεις από τους Αξιωματικούς του 1ου Λόχου και πενήντα από τους στρατιώτες του.

Ο 3ος Λόχος που κατευθυνόταν στην κορυφή του Τσάρνου είχε επιτεθεί νωρίτερα. Οι Στρατιώτες του ανηφόριζαν με δυσκολία το δύσβατο έδαφος ενώ οι διαδοχικές εκρήξεις "μπυκαλοτορπίλλων", δηλαδή ενός εκρηκτικού μηχανισμού για την ανατίναξη των ναρκών στο πεδίο της μάχης, άνοιγαν δρόμο μέσα από τα ναρκοπέδια. Παρά το συνεχές καταγιστικό πυρ της Αεροπορίας που είχε ξεκινήσει πολλές μέρες πριν, οι Κομμουνιστές που βρίσκόντουσαν ασφαλείς μέσα στα πανίσχυρα οχυρά τους, συνέχιζαν να πλήττουν τους Στρατιώτες μας. Ο 3ος Λόχος όμως προχωρούσε δυναμικά παρά τις τεράστιες απώλειες του. Δεν αντιμετώπισε κανένα πρόβλημα ανεφοδιασμού με πυρομαχικά. Υπήρχαν άφθονα στις παλάσκες των αναρίθμητων νεκρών Στρατιωτών που βρίσκόντουσαν διάσπαρτοι σε τυμπαναία κατάσταση σε όλες τις πλαγιές του υψώματος! Πλησιάζοντας την κορυφή του Τσάρνου, μια σφαίρα βρίσκει τον Λοχαγό Χαράλαμπο Πολίτη στο χέρι. Ο Λοχαγός όμως δεν κάμπτεται και συνεχίζει να προχωρά μαχόμενος οδηγώντας τους στρατιώτες του Λόχου του. Μια δεύτερη σφαίρα τον βρίσκει στο δεξιό πλευρό αλλά αιμόφυρτος συνεχίζει την ηρωική του προσπάθεια καθώς μια τρίτη σφαίρα τον βρίσκει στο δεξιό του μηρό. Δεν μπορούσε να περπατήσει άλλο. Γι αυτό προσπάθησε να καλυφθεί πίσω από ένα μεγάλο κορμό δένδρου για να μην εγκαταλείψει το πεδίο της μάχης, δίνοντας συνεχώς οδηγίες και τις απαραίτητες διαταγές στους υφισταμένους του. Φαίνεται όμως ότι οι Κομμουνιστές τον είχαν επισημάνει και όλοι οι όλμοι άρχισαν να κτυπούν πάνω στον κορμό. Ένα θραύσμα όλμου κτύπησε το Λοχαγό στο κεφάλι και τον έθεσε τελειωτικά εκτός μάχης. Ο ασυρματιστής έσπευσε να δώσει το σήμα "Ο Κρόνος είναι ανήσυχος - ο Κρόνος είναι ανήσυχος!". Αυτό σήμαινε ότι ο Λοχαγός είναι τραυματισμένος, ενώ αν έλεγε "ήσυχος" θα σήμαινε νεκρός. Η Διοίκηση βλέποντας τις τεράστιες απώλειες και το γεγονός ότι ο Λοχαγός ήταν πια εκτός μάχης, έστειλε για ενίσχυση μια Διλοχία από το 594 Τ.Π με επικεφαλής το Λοχαγό Αντώνιο Ρήγα που ήταν ένας διακεκριμένος Αξιωματικός. Γύρω στις 12 το μεσημέρι εμφανίστηκαν και πάλι τα Heldivers που διέθεταν βόμβες 500 λιβρών και μπορούσαν να καταστρέψουν ισχυρά προασπισμένους στόχους. Άρχισαν αμέσως το βομβαρδισμό. Επικεφαλής του Σμήνους ο νεαρός τότε Ανθυποσμηναγός Ιωάννης Στυλιανάκης ο οποίος ήταν ένας πολύ δυνατός πιλότος που διακρίθηκε αργότερα για την επιδεξιότητα του, στο ακροβατικό Σμήνος Acroteam όπου διετέλεσε και Διοικητής του. Ήταν πρώτος σε κάθε αποστολή και είχε τις περισσότερες ώρες στον αέρα στη διάρκεια των πολεμικών επιχειρήσεων. Συγκέντρωσε τελικά στο ενεργητικό του διακόσιες εξήντα πέντε πολεμικές εξόδους με αεροπλάνα Harvard, Spitfire και Heldivers. Ο γενναίος Αεροπόρος

λοιπόν πλησιάζοντας το Τσάρνο χαμήλωσε επικίνδυνα και αφήνοντας τους άλλους να το βομβαρδίσουν διήλθε πάνω από τις θέσεις των οχυρών για να τα επισημάνει. Στη συνέχεια επέστρεψε και με τη δεύτερη διαδρομή κυριολεκτικά τα εξουδετέρωσε με την εύστοχη άφηση των βομβών του. Ο Βασιλιάς Παύλος που άγρυπνος δύο μέρες παρακολούθησε από την Αμμούδα τον αεροπορικό βομβαρδισμό και γενικά την εξέλιξη της επιχειρήσεως ήταν κατενθουσιασμένος. Εξέπεμψε μάλιστα και σήμα με το οποίο εξέφραζε τη μεγάλη του ευαρέσκεια και χαρακτήριζε ως "μεγαλειώδη την προσπάθεια". Έτσι, μετά απ' όλα αυτά, το 594 Τάγμα μπόρεσε να προχωρήσει παρά τις μεγάλες του απώλειες. Μεταξύ των νεκρών ήταν και ο γενναίος Διοικητής της ηρωικής Διλοχίας που κατέλαβε το Τσάρνο, ο Λοχαγός Αντώνιος Ρήγας.

Με κίνδυνο της ζωής τους δυο ΜΑΥδες, δηλαδή ένοπλοι πολίτες εθνοφύλακες, κατάφεραν να πλησιάσουν το βαριά τραυματισμένο Λοχαγό Χαράλαμπο Πολίτη και να τον βάλουν σ' ένα πρόχειρο φορείο που έφτιαξαν με τα όπλα τους. Τον έσυραν μέχρι τη χαράδρα και απ' εκεί μπόρεσαν να πλησιάσουν το ασθενοφόρο όχημα όπου ήδη υπήρχε και άλλος ένας τραυματίας Στρατιώτης. Το ασθενοφόρο κινήθηκε στον κακοτράχαλο δρόμο. Οι Κομμουνιστές μόλις το επεσήμαναν άρχισαν να βάλουν εναντίον του, αδιαφορώντας για τα διακριτικά του Ερυθρού Σταυρού που έφερε. Ο οδηγός αναγκαστικά άρχισε να τρέχει χωρίς να λαμβάνει υπόψη του τα ουρλιαχτά των τραυματιών που τρελαινόταν στον πόνο σε κάθε λακκούβα που έβρισκε το αυτοκίνητο. Μετά από πολύ λίγο ο τραυματίας Στρατιώτης, σιώπησε. Ήταν νεκρός. Σταδιακά όμως τα πυρά αραιώσαν και σιγά σιγά σταμάτησαν. Ο τραυματισμένος Λοχαγός μπόρεσε κάποια στιγμή να δει μέσα από το αυτοκίνητο την κορυφή του Τσάρνο. Πλήθος οι φωτοβολίδες από το 594 Τάγμα Πεζικού. Το φοβερό οχυρό είχε πέσει! Ήταν 25 Αυγούστου 1949!

Την επόμενη μέρα προωθήθηκε προσωπικό για αναπλήρωση των απωλειών. Στον 1ο Λόχο του 596 Τάγματος είχαν μείνει μόνο σαράντα. Μ' αυτούς που ήρθαν οι οποίοι ήταν άλλοι σαράντα έφθασαν τους ογδόντα, έναντι των εκατόν πενήντα που έπρεπε κανονικά να ήταν η Δύναμη του. Η χαρά όμως του Λοχαγού Γκίκα ήταν μεγάλη αφού ανάμεσα σε αυτούς που ήρθαν ήταν και ο έφεδρος Ανθυπολοχαγός Γρηγόριος Γρηγοριάδης, Δικηγόρος από τη Θεσσαλονίκη, παλιός γενναίος συμπολεμιστής του. Είχε τραυματισθεί σε μια ηρωική του προσπάθεια στο πεδίο της μάχης και είχε μεταφερθεί σε νοσοκομείο, αλλά μετά την ανάρρωση του είχε σπεύσει πάλι για να συνεχίσει τον Αγώνα. Μετά την κατάληψη του Τσάρνο, ο εχθρός αμύνθηκε στη Γραμμή Τσαγκός Καραούλι ένα και Τσαγκός Καραούλι Δύο. Το τελευταίο ήταν ένα ύψωμα από όπου μπορούσε κανείς να ελέγχει από πολύ μακριά ολόκληρη την περιοχή. Ήταν ένα φυσικό οχυρό που δύσκολα θα μπορούσε να καταληφθεί. Την επόμενη μέρα, το 596 Τάγμα των "Ανανηψάντων" έκανε μια προσπάθεια για την κατάληψη του υψώματος. Ο Σταθμός Διοικήσεως του Τάγματος ήταν στο Σταθμό Χωροφυλακής, όπου βρισκόταν και ο Λοχαγός Γκίκας σε επαφή με το Διοικητή

του. Τα πυρά των Κομμουνιστών ήταν καταγιστικά. Είχαν επάρκεια πυρομαχικών και πλεονεκτούσαν λόγω θέσεως. Οι δύο Λόχοι εφόδου ανετράπησαν το ίδιο και δύο άλλοι που εστάλησαν στη συνέχεια. Σε αυτή τη φάση ο Διοικητής του Τάγματος Γρηγόριος Παναγιωτάκος είτε στον Γκίκα. "Σωτήρη μου! Σώσε την τιμή του Τάγματος!" Ο γενναίος Λοχαγός αμέσως κινήθηκε προς το ύψωμα Τσαγκός Καραούλι Δύο, με όσους του είχαν απομείνει και με όσους μπόρεσε να μαζέψει από τους άλλους Λόχους. Μαζί του πήρε και δύο μπαζούκας. Τα όπλα αυτά μόλις είχαν εμφανισθεί και ήταν πολύ χρήσιμα για την επίθεση του Στρατού μας στα οχυρά. Στην επιχείρηση ακολούθησε και ο Λοχαγός Κουτσαγγέλου με όσους του είχαν απομείνει μετά από τις τρομακτικές απώλειες εκείνων των ημερών. Η επίθεση έγινε με επιτυχία και κατελήφθη η κορυφή του Τσαγκός Καραούλι Δύο.

Στις 25 του Αυγούστου είχε καταληφθεί και το Μονόπυλο. Στην επιχείρηση αυτή σημαντική ήταν και η συμβολή των τεθωρακισμένων. Οι επιτυχίες του Στρατού μας συνεχίστηκαν. Στις 26 του μηνός κατέλαβε τα Πουριά - Φούσια και συνέχισε απτόητος την επίθεση του στην Πέτρα Οσμάν που την κατέλαβε την επόμενη μέρα στις 12.30. Μετά και απ' αυτό άνοιξε κυριολεκτικά ο δρόμος για την κατάληψη του υψώματος 2520 δηλαδή της κορυφής του Γράμμου. Ο Στρατός μας κινήθηκε αμέσως προς αυτή την κατεύθυνση ενώ τις απογευματινές ώρες ένα τμήμα του κινήθηκε προς το Φλάμπουρο, όπου ήταν εγκατεστημένος ο Σταθμός Διοικήσεως της Κομμουνιστικής ΙΧ Μεραρχίας. Ο "Μέραρχος" των Κομμουνιστών Δημήτριος Ζυγούρης (Παλαιολόγος), αναγκάζεται να συμπυκωθεί με όλες του τις δυνάμεις με κατεύθυνση το Πλικάτι. Η υποχώρηση έγινε άτακτα και με μεγάλη σύγχυση. Γι' αυτό δεν μπόρεσαν να φθάσουν όλοι στο Πλικάτι και πολλοί εγκλωβίστηκαν στον κλοιό που δημιούργησε ο Στρατός που είχε καταλάβει το Φλάμπουρο.

Στη συνέχεια, μετά από πολύνεκρες μάχες ο Στρατός μας κατέλαβε επιτέλους το ύψωμα 2520, την κορυφή του Γράμμου και κλείνοντας ολοκληρωτικά τη συνοριακή γραμμή κατάφερε να εδραιωθεί ολοκληρωτικά στην περιοχή, εξουδετερώνοντας και την τελευταία εστία των Κομμουνιστών. Ο Στρατιώτης που έφτασε πρώτος στην κορυφή του "απόρθητου Γράμμου" ήταν ο Μακρονησιώτης Τζίμας του 596 Τάγματος "Ανανηψάντων". Υπερήφανος αυτός ο τελείως άγνωστος σήμερα ήρωας, έβαλε το κράνος του πάνω στο όπλο του το σήκωσε ψηλά και άρχισε να το κουνά θριαμβευτικά, ενώ οι ζητωκραυγές των συμπολεμιστών του συναγωνιζόντουσαν σε ένταση με τις βροντές των πυροβόλων και τις εκρήξεις της μάχης. Σε λίγο φάνηκε μια ντακότα που πετούσε πολύ χαμηλά. Πλησιάζοντας στο Γράμμο, οι Στρατιώτες διέκριναν με ενθουσιασμό τέσσερα χρυσά αστέρια σε κόκκινο φόντο. Στο αεροπλάνο επέβαινε ο Αρχηγός του ΓΕΣ Στρατηγός Θρασύβουλος Τσακαλώτος. Το αεροπλάνο του Αρχηγού έκανε ένα κύκλο πάνω από το ύψωμα. Από την ανοικτή πόρτα φάνηκε η αυστηρή φυσιογνωμία του Στρατηγού να τους

ρίχνει ένα δάφνινο στεφάνι δείχνοντας μια ξεχωριστή τιμή στους ήρωες του Γράμμου. Οι Κομμουνιστές νικημένοι, υποχώρησαν και καλυπτόμενοι από τα πυκνά πυρά τους, μπόρεσαν με μεγάλες απώλειες να διαφύγουν από ένα μονοπάτι μέσα από το στενό των Πρεσπών στον "Κόκκινο Παράδεισο" της Αλβανίας. Έτσι ξημέρωσε ηλιόλουστη η 30η Αυγούστου 1949. Ήταν η πρώτη ειρηνική ημέρα μετά από πολλά χρόνια πολέμου και δυστυχίας για τον Ελληνικό Λαό!

Την 1η Σεπτεμβρίου εξουδετερώθηκε και η τελευταία ομάδα των Ανταρτών που είχε αποκλειστεί στις παρυφές του Ολύμπου προς το Λιτόχωρο. Τους εντόπισε ο Ανθυποσημναγός Ι. Στυλιανάκης που τον έστειλε η Αεροπορία μας στην περιοχή γι' αυτό το σκοπό μ' ένα αεροπλάνο Harvard. Η θέση των τελευταίων Ανταρτών εντοπίστηκε και επισημάνθηκε με καπνογόνο που έριξε από την πίσω θέση του αεροπλάνου ο Σμηνίας Κεφάλας. Στη συνέχεια βομβαρδίστηκαν εύστοχα από τον ικανότατο Χειριστή του αεροπλάνου. Όσοι σώθηκαν έτρεξαν να παραδοθούν. Αυτή ήταν η τελευταία μάχη.

Οι ήρωες Στρατιώτες που κατέλαβαν τον Γράμμο όλοι τους "Μακρονησιώτες", έκτισαν στην κορυφή του ένα απέριττο Ηρώο για να θυμίζει στις γενιές που θα έρθουν τη μεγάλη τους νίκη και τη μοναδική προσφορά τους στο Έθνος. Η χώρα παντού πανηγύριζε. Μερικοί ανταρτοπληκτοι ξαναγύρισαν στα ερημωμένα τους χωριά για να ξαναδημιουργήσουν τις κατεστραμμένες περιουσίες τους. Οι περισσότεροι όμως μη μπορώντας να πιστέψουν ότι τα δεινά τους τελείωσαν παρέμειναν στις πόλεις που κατάντησαν αφόρητες. Το πλήθος των δυστυχισμένων ορφανών και οι επιζήσαντες τραυματίες άρχισαν να βλέπουν με ανακούφιση το τέλος ενός πολέμου που στοίχισε τόσο πολύ στον Ελληνικό Λαό και οι Στρατιώτες σιγά σιγά επέστρεψαν στους στρατώνες τους. Η Δημοκρατία επιτέλους κατοχυρώθηκε, εδραιώθηκε και έλαμψε στη Χώρα που την είχε δημιουργήσει πολλούς αιώνες πριν.

Στις εορταστικές εκδηλώσεις των Αθηνών μπροστά στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτου, έγινε παρέλαση των δύο ηρωικότερων Μονάδων από τα 110 μάχιμα Τάγματα του Στρατού μας. Ήταν η 5η Μοίρα Καταδρομών και βεβαίως το 596 Τάγμα Πεζικού. Η περίφημη Μονάδα των "Ανανηψάντων" με τη δοξασμένη Σημαία της, στην οποία είχε απονεμηθεί από τον Στρατηγό Βεντήρη στις 11 Σεπτεμβρίου του 1949 το Διακριτικό Αγώνος Διασώσεως Ιερών και Οσίων της Φυλής το γνωστό ΔΑΔΙΟΦ. Οι γενναίοι αυτοί στρατιώτες, όλοι τους μετανοιωμένοι Κομμουνιστές, είχαν δείξει με τις ηρωικές πράξεις τους τον πραγματικό τους εαυτό και είχαν κυριολεκτικά σώσει τη Πατρίδα μας από τον κίνδυνο που διέτρεχε. Αυτό το αναγνωρίζουν ακόμα και οι Κομμουνιστές που σήμερα ανεπιφύλακτα ομολογούν: "Ευτυχώς που δεν νικήσαμε!". Διότι αν νικούσαν τώρα θα είχαμε υποστεί όλες τις συνέπειες ενός συστήματος που πουθενά δεν μπόρεσε να εφαρμοσθεί. Ένα σύστημα που μπόρεσε να ωφελήσει μόνο τη νομενκλατούρα του, βυθίζοντας στην δυστυχία τόσους λαούς.

"Αναζητώντας την Αλήθεια στις Πληγές που Άνοιξε ο Κατοχικός Εμφύλιος - Χρονικό 1940-1945"

Παρουσιάζει ο Αντιστράτηγος ε.α. Ηλίας Καζούκας
Πρόεδρος ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Ο τίτλος ανήκει στο βιβλίο του Αντιστρατήγου ε.α. κ. **Τζουβαλά Γεωργίου**. Είναι το δεύτερο πόνημά του μετά το "Υψωμα 731", και έχει και αυτό προσφερθεί δωρεάν στη βιβλιοθήκη της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. Είναι βιωματική αφήγηση της ζωής στην ελληνική επαρχία στην προπολεμική εποχή, αλλά κυρίως στα δύσκολα χρόνια της κατοχής και της διχασμένης εθνικής αντίστασης, της οποίας οι υπό κομμουνιστική επήρεια ομάδες απέβλεπαν στην εξόντωση των αντιπάλων, στην πανελλαδική επικράτηση, στην κατάληψη της εξουσίας μετά την αποχώρηση του κατακτητή και στην ένταξη της χώρας στο "σιδηρούν παραπέτασμα". Αυτής της περιόδου τα πρωτοπαλήκαρα, χωρίς να πτοηθούν και δίχως να παραδώσουν τα όπλα, οργάνωσαν και διεξήγαγον τον ανταρτοπόλεμο του 1946-49. Ένας πόλεμος που έφερε την πατρίδα στο χείλος του κρημνού, τον οποίον απέφυγε χάρις στην αυτοθυσία και τον ηρωισμό των στρατευμένων τέκνων της, δηλαδή των ενόπλων δυνάμεων της χώρας, οι οποίες, υπακούοντας στις προσταγές των εθνικών κυβερνήσεων, κατετρόπωσαν τους ξενόδουλους συμμορίτες, κατά τη διάρκεια ενός τρίχρονου, σκληρού και αιματηρού αγώνα, ο οποίος έληξε στις κορυφές του Γράμμου την 29ην Αυγούστου του 1949, ενώ εστοίχισε στη χώρα σε ζημιές και απώλειες, περισσότερες από όσες επέφερε ο προηγηθείς παγκόσμιος πόλεμος. Μεγαλύτερες όμως ήταν οι απώλειες σε κύρος, υπόληψη και ισχύ της χώρας στη διεκδίκηση και υποστήριξη των εθνικών συμφερόντων στο τραπέζι των μεγάλων συμμάχων της Ελλάδος μετά τη λήξη του πολέμου. Η σημαντική αυτή νίκη εορτάζεται κατ'έτος στις κορυφές του Γράμμου και του Βιτσιού από ομάδες συλλόγων και ενώσεων αποστράτων αξιωματικών.

Το βιβλίο χωρίζεται σε τρία μέρη, στο πρώτο που αναφέρεται στην προπολεμική περίοδο, στο δεύτερο στην κατοχική περίοδο και στο τρίτο στην περίοδο της διχασμένης εθνικής αντίστασης.

Τόπος όπου διαδραματίζονται τα ιστορούμενα γεγονότα η γενέτειρα γη του συγγραφέα, το χωριό Βουνό της Τεγέας και της ευρύτερης περιοχής της Αρκαδίας, στο οποίο οι συνθήκες σε τίποτε δεν ήταν διαφορετικές από την υπόλοιπη ελληνική επικράτεια.

Κεντρικοί ήρωες της πλοκής του πονήματος, που λαμβάνει τη μορφή δράματος, τα μέλη της πολύτεκνης ελληνικής οικογένειας, η γιαγιά, οι γονείς, τα παιδιά, ο έφηβος τότε συγγραφέας, αφανής και σεμνός όπως η

τάξη επιβάλλει, οι συγχωριανοί μέσα στα γεγονότα και στο περιβάλλον των αντιξοοτήτων και δυσχερειών της ελληνικής προπολεμικής εποχής, των εκστρατειών της μεγάλης Ελλάδος και της κατοχικής αγροτικής ζωής. Της αγροτιάς που προσέφερε στην εθνική δεξαμενή το υγιέστερο, αξιότερο και πλέον υψηλόφρονο ανθρώπινο δυναμικό, το οποίο εδημιούργησε την σύγχρονη Ελλάδα και ενίσχυσε τον όπου γης ελληνισμό.

Μέσα από την αφήγηση του συγγραφέα προβάλλουν οι αρετές, το υψηλό φρόνημα, τα ιδανικά αλλά και τα παράπονα αυτού του λαού, στα πρόσωπα του αποδήμου θείου και του στρατιώτου-αιχμαλώτου πατέρα στη μικρασιατική εκστρατεία.

Ο θείος, απόδημος της Αμερικής, επέστρεψε στην πατρίδα να πολεμήσει το 1913 και λέει στη μάνα του : "Μάνα είμαστε πέντε αδέρφια και τρεις αδελφές ? αν σκοτωθεί και ένας δια την πατρίδα, θα μείνουν οι άλλοι".

Ο πατέρας Ματθαίος, υπερηφανευόμενος μονολογεί: "Επήγα στρατιώτης καίτοι ήμουν προστάτης και νεώτερης κλάσης" και πικραμένος : "Μας πρόδωσαν οι Άγγλοι, οι Γάλλοι και οι Ρώσοι..... Εμάς οι Γάλλοι μας παρέδωσαν στους Τούρκους και όπως είμαστε σ'ένα συρματοπλεγμένο στρατόπεδο μπήκαν και μας έσφαξαν στην αράδα.....". Οι μεγάλοι προχωρούν πάντοτε στην κατεύθυνση του ανέμου που εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους, στα οποία δεν χωρούν κοινές αρχές, αξίες, ιδανικά και αγώνες. Οι Τούρκοι οι ίδιοι αμετακίνητοι, από της εμφανίσεώς τους στον πολιτισμένο κόσμο, στην εφαρμογή της αρχής "φωτιά και λεπίδι κατά των αλλοπίστων". Ως επιβεβαίωση έρχεται η αποκάλυψη αυτών των ημερών δια την εν ψυχρώ εκτέλεση των Κυπρίων στρατιωτών αιχμαλώτων, στη διάρκεια της τουρκικής εισβολής του 1974, στη μαρτυρική, ελληνική μεγαλόνησο, Κύπρο.

Σ'όλο το βάθος και πλάτος της αφήγησης εντυπωσιάζουν οι σημαίνοντες ρόλοι της γυναίκας ως γιαγιάς, ως μάνας και συζύγου στη σύσταση, διατροφή, διαπαιδαγώγηση και οικονομία της ελληνικής, αγροτικής οικογενείας, εκείνων των εποχών. Ιδανικές, αγαπητικές και σεβαστικές οι σχέσεις πεθεράς-νύφης εφάμιλλες της μάνας και θυγατέρας, στο πνεύμα εκείνης της εποχής.

Η γιαγιά Μήσταινα, ψημένη από τα βάσανα της ζωής και χήρα, παλεύει στο αφιλόξενο αγροτικό περιβάλλον δια να μεγαλώσει και αποκαταστήσει τα δικά της παιδιά, αλλά και "..... Μετά τον πρωϊνό

τραχανά ή γάλα ή τσαΐ του βουνού και ψωμοτύρι, όλοι ξεκινούσαν για τις δουλειές τους. Τα δύο μεγάλα παιδιά πήγαιναν στο σχολείο, ενώ τα δύο μικρότερα θα έμεναν στο σπίτι με τη γιαγιά. Αυτή θα επιλαμβανόταν να τους φτιάξει το φαγητό και το μεσημέρι να ταΐσει τον μικρό Παναγιώτη....". Και αργότερα όταν ο μικρός Παναγιώτης πέθανε όπως και ο συνώνυμος υιός της Πάνος προ πολλών ετών " ο καημός δια τη γριά Μήσταινα δεν ήταν μικρότερος. Του παιδιού της το παιδί ήταν δύο φορές παιδί γι' αυτήν".

Η σύζυγος Μαθαίνα σε ρόλους συμβολής στην αγροτική οικονομία και στην ανατροφή, ως πολύτεκνης μάνας, των παιδιών της. "...δούλευε και αυτή σκληρά για να μεγαλώσει τα παιδιά της..... Είχε περισσότερες γνώσεις αυτή από τον άνδρα της το Ματθαίο στον τομέα της κτηνοτροφίας. Είχε φτιάξει φάρμα..... Τα ζωντανά όπως αποκαλούσαν συλλήβδην πρόβατα, κατσίκες, άλογα, μουλάρια, γαϊδούρια, σκυλιά, γάτες και όρνιθες χρειάζονταν φροντίδα ανθρώπου..... Ο ζευγολάτης όμως Ματθαίος χρειαζόταν και τη Μαθαίνα να σπέρνει πίσω τους σπόρους, ακολουθώντας τον κατά πόδας".

Και στο μεγάλωμα των παιδιών ".....Με τη νάκα τα κουβαλούσε η Μαθαίνα στις αγροτικές εργασίες και στη βόσκηση των προβάτων.....Την κρεμούσε στον ίσκιο δένδρου όταν έπρεπε να μετάσχει σε χειρωνακτική εργασία ή να ξεκουραστεί.....Με το γάλα της μάνας μεγάλωναν τα παιδιά εκείνα τα χρόνια μέχρι που να χρονίσουν".

Τα παιδιά "Βοηθούσαν όσο μπορούσαν τα μεγαλύτερα παιδιά της οικογενείας να μεγαλώσουν τα μικρότερα. Χαρά στη μάνα που το πρώτο της παιδί ήταν κορίτσι.....Πάσχιζαν όλα τα μέλη της οικογενείας, μικροί και μεγάλοι, να αυξήσουν το βιός, για να χορτάσουν τα συνήθως άδεια στομάχια τους".

Ο πατέρας Ματθαίος, μέσα από την εναλλαγή συμπληρωματικών του αγρότη επαγγελμάτων, είχε ως μοναδική φροντίδα τη διατροφή της οικογενείας και τη σωστή ανατροφή και διαπαιδαγώγηση των παιδιών του. "Παρ' όλες τις αντιξοότητες ο Ματθαίος, όπως και οι περισσότεροι χωρικοί έσπρωχναν τα παιδιά τους να μάθουν γράμματα για να απαλλαγούν από το μαρτύριο της λάσπης, της διαρκούς ξυπολησιάς και της λιμοκτονίας.....".

Σ' αυτή την περίοδο έχουν τις ρίζες τους η εγκατάλειψη της υπαίθρου, η μετανάστευση, η αστικοποίηση και η δημογραφική συρρίκνωση της σύγχρονης Ελλάδος. Κατάσταση που κατά κύριο λόγο οφείλεται στην κρατική ανικανότητα, στην αδιαφορία και στην προχειρότητα αντιμετώπισης των προβλημάτων μείζονος εθνικής σημασίας.

Οι ανθρώπινες σχέσεις στη μικρή κοινωνία των χωρικών, καταγράφονται με τρόπο αξιοζήλευτο : "Η πάλη ήταν σκληρή γιατί οι κάτοικοι των χωριών μας μοιραζόνταν σε γεωργούς και κτηνοτρόφους ή και σε γεωργοκτηνοτρόφους. Οι τελευταίοι δοκίμαζαν τον ανταγωνισμό μέσα στο ίδιο το σπίτι τους..... Οι γεωργοί ήθελαν απαραβίαστα τα όρια των χωραφιών που

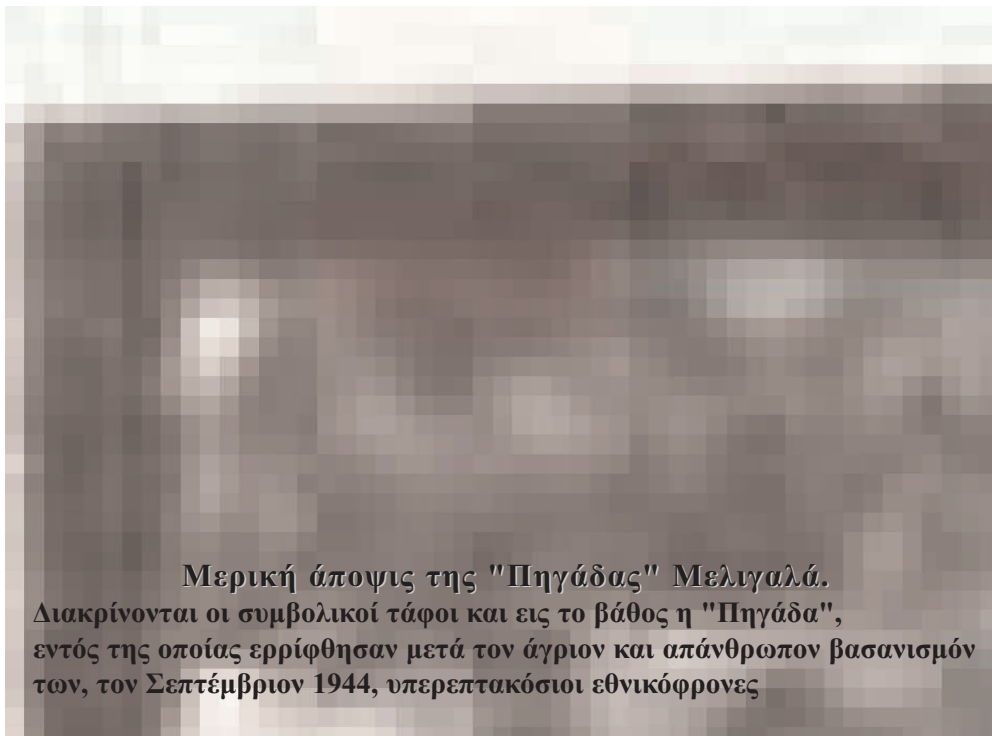
έσπερναν. Οι βοσκοί ήθελαν πεδία ελεύθερα να βόσκουν τα πρόβατα.....".

Μέσα από την ανατομία της αγροτικής ζωής ο συγγραφέας προσπαθεί να αναδείξει τα αίτια και τις αφορμές που οδήγησαν στον κατοχικό "εμφύλιο πόλεμο", όπως τον ονομάζει, έναν πόλεμο που άνοιξε πληγές οι οποίες αντί να επουλωθούν στα δύο πρώτα χρόνια της μεταπολεμικής Ελλάδος, πυορρόησαν και βάθυναν τόσο ώστε κάποια στιγμή αγιάτρευτες όπως ήταν να μολύνουν και γαγγραινοποιήσουν τον κορμό του έθνους τα επόμενα χρόνια.

Και τώρα ας ακολουθήσουμε τον συγγραφέα στην αναζήτηση της αλήθειας, των αιτίων και αφορμών των πληγών της περιόδου 1940-45 και κυρίως στο δεύτερο ήμισυ αυτής, της διχασμένης εθνικής αντίστασης. "Ένα καθεστώς τρόμου επλανάτο στην περιοχή. Οι δολοφονίες αντιδραστικών, όπως αποκαλούσαν οι λαϊκοί επίτροποι κάθε άνθρωπο που δεν υποτασσόταν σ' αυτούς, η σύλληψη αξιωματικών και συγγενών τους, ο εξαναγκασμός συνεισφοράς αγαθών, εδημιούργησε ένα κλίμα φοβίας, δυσπιστίας, καχυποψίας και προβληματισμού μεταξύ των κατοίκων της υπαίθρου.....Δεν άκουγες ποτέ από τους διαφωτιστές του ΕΑΜ για τρόπους και μεθόδους αποτινάξεως του ξένου ζυγού, αλλά για το πώς θα εξοντωθεί η ελληνική πλουτοκρατία και θα εγκατασταθεί η λαϊκή κυριαρχία.....Κατηγορίες για τους αξιωματικούς ότι ήταν γερμανόφιλοι και δεν πολέμησαν.....Μια γεύση της "λαϊκής δημοκρατίας" έπαιρνε ο κόσμος από τη συμπεριφορά, την έπαρση και αναληγσία των διαφωτιστών του κάθε Κριτία και της κάθε Φαίδρας. Αυτή την αντίσταση και αυτούς τους αντιστασιακούς γνωρίσαμε εμείς τότε στα χωριά μας. Δεν γνωρίσαμε κανένα απ' αυτούς να στρέψει το όπλο του εναντίον των Ιταλών και Γερμανών κατακτητών....." και ακόμη στη συνέχεια :

"Το ΚΚΕ και οι εξαρτώμενες απ' αυτό οργανώσεις καμία μάχη δεν έδωσαν δια να απελευθερώσουν μια πόλη της Ελλάδος.....Απλά έσπευδαν να τις καταλάβουν και να πανηγυρίσουν την "απελευθέρωσή τους", όταν οι κατακτητές είχαν αποχωρήσει, υποστέλλοντας μετά τιμών τη σημαία τους....Ένα τέτοιο είδος "απελευθέρωσης" δοκίμασε η Καλαμάτα, ο Μελιγαλάς, οι Γαργαλιάνοι, το ηρωϊκό Βαλτέτσι, ο Αχλαδόκαμπος, όπου τον Γερμανό κατακτητή αντικατέστησε το αντάρτικο του Βελουχιώτη, για να θρηνήσουν οι κάτοικοι πολλαπλάσια θύματα, απ' όσα κατά την Ιταλογερμανική κατοχή"

Για το γυρολόγο που τον εφόνευσαν, γιατί αυτός και ο αδελφός του, μόνιμος αξιωματικός, δεν προσεχώρησαν στο ΕΑΜ αλλά στην οργάνωση "Ελληνικός Στρατός", και τον πέταξαν ημιθανή στην καταβόθρα της Σπηλιάς της λίμνης Τάκα, ο πρόεδρος του λαϊκού δικαστηρίου διηγείται μετά από πενήντα χρόνια στον συγγραφέα : ".....Προτού καλά-καλά καταλάβω τι έγινε, μου δίνουν εντολή να συγκαλέσω το μεσημέρι της Κυριακής, καλοκαίρι του 1943, το λαϊκό δικαστήριο.

Μερική άποψις της "Πηγάδας" Μελιγαλά.

Διακρίνονται οι συμβολικοί τάφοι και εις το βάθος η "Πηγάδα", εντός της οποίας ερρίφθησαν μετά τον άγριον και απάνθρωπον βασανισμόν των, τον Σεπτέμβριον 1944, υπερεπτακόσιοι εθνικόφρονες

δικαιοσύνης και της ισότητος με τις οποίες όμως δεν είχε καμία σχέση.....Οι νοικοκυραίοι που εννοούσαν να διαφεντεύουν τα του οίκου τους και δεν έστεργαν να αποδεχθούν τα καινοφανή συστήματα ασφυκτικού ελέγχου της ζωής τους, εχαρακτηρίζοντο αντιδραστικοί, φασίστες, αστικοτσιφλικάδες ή όργανα του εχθρού, κατά περίπτωση.....Το λεπίδι του φονιά δούλεψε ασταμάτητα ως το Δεκέμβρη του 1944".

Να πως περιγράφει ο συγγραφέας την επίσκεψη του σπιτιού του το Μάιο του 1945, εικόνα δείγμα της ελληνικής υπαίθρου :

".....Ξεκίνησα μόνος μου μια

Μου φέρνουν να δικάσω έναν γυρολόγο, που τον κατηγορούσαν για μαυραγορίτη. Πριν ρωτήσουμε τον άνθρωπο για το πώς και γιατί, μου λέγει ο λαϊκός επίτροπος, ένας ξενόφερτος που έκανε τον διαφωτιστή στο χωριό, "θάνατος".....Θάνατος, θάνατος, ο κόσμος πεθαίνει, άλλοι αγωνίζονται και αυτός ρουφάει το αίμα των φτωχών ανθρώπων..... Δεν τον ρωτήσαμε τι έκανε, ούτε ήλθε κανένας μάρτυρας να τον κατηγορήσει.....Δίκαια, άδικα τον καταδικάσαμε. Τον σκότωσαν και τον έριξαν στου Φραγκού την τρύπα. Είχε γίνει φθηνή η ζωή των ανθρώπων.....". Αυτοί ήταν οι λαϊκοί δικαστές, έτσι λαμβάνονταν οι αποφάσεις και λειτουργούσαν τα λαϊκά δικαστήρια της κομμουνιστικής αντίστασης.

Ανταρτόπληκτοι πλέον, κυνηγημένοι από τους ΕΑΜίτες αρχικά στην Τρίπολη και στη συνέχεια στη μακρινή Αθήνα, ο πατέρας Ματθαίος και τα μεγαλύτερα παιδιά, εργαζόμενα ως μικροπωλητές δια να ζήσουν "πληροφορήθηκαν, το πρωί της 20ής Μαΐου 1944, ότι την προηγούμενη νύκτα όλα τα μέλη της οικογενείας τους συνελήφθησαν από τον ΕΛΑΣ και οδηγήθηκαν προς άγνωστη κατεύθυνση, όλα τα υπάρχοντά τους αφαιρέθηκαν και τα σπίτια τους παραδόθηκαν στην πυρά".

Ο συγγραφέας συμπεραίνει ".....Ενώ επλησίαζε η απελευθέρωση της Ελλάδος ο αριθμός των στρατοπέδων αυξανόταν. Λαϊκοί δικαστές και λαϊκά δικαστήρια, πολιτικοί υπεύθυνοι, στρατιωτικός υπεύθυνος, υπεύθυνος επιμελητείας, ξεφύτρωναν σε κάθε κοινότητα και άπλωναν τα δίκτυα μιας δηλητηριασμένης αράχνης που επόπτευε τη δράση και το φρόνημα των αγροτών και ποιμένων κατά ασφυκτικό τρόπο. Με την πιστόλα στο τραπέζι συνεκροτούντο οι οργανώσεις. Εγκαθίστατο ένα καθεστώς τρόμου, το οποίο προέβαλε τις αξίες της ελευθερίας, της

Κυριακή και πήγα στο χωριό μου. Η σκύλα μας η Μούργα έτρεξε και με προϋπάντησε..... Οι τέσσερες τοίχοι του σπιτιού με τις πόρτες ορθάνοιχτες στέκονταν όρθιοι. Τα στεφάνια από το βαγένι πλάϊ στη στέρνα κάτω από το υπόγειο έχασκαν όρθια....". Και στη συνέχεια αναλογίζεται : "Ο πόλεμος που είχε τελειώσει και ο κατοχικός εμφύλιος μας άφησαν στάχτες και αποκαΐδια και ουρανούς αζεστέρωτους στον ορίζοντα. Βρεθήκαμε καταμεσής μιας ανθρώπινης ζούγκλας. Είχαμε και άλλα βάσανα να περάσουμε. Βάσανα για όλη την Ελλάδα ως τον Αύγουστο του 1949. Το κομμουνιστικό κόμμα και η διεθνής καθοδήγησίς του δεν είχαν παραιτηθεί από τα σχέδιά τους. Απέμεινε ακόμη ένα αιματοκύλισμα για την πατρίδα μας. Τον επίλογο έγραψε ο Τάκης (Φιλάρετος) Λαζαρίδης "Ευτυχώς ηττηθήκαμε, σύντροφοι!".

Αυτά, τα ολίγα, αποτελούν δείγμα της βιοματικής αφήγησης και της κριτικής του συγγραφέα για την σκοπούμενη περίοδο στην ελληνική επαρχία, σε μια γλώσσα μεικτή, με πλούσιο λεξιλόγιο, ακριβή καταχώρηση των συμβάντων, αποδοτική στην περιγραφή των γεγονότων, ρέουσα και ευχάριστη στην ανάγνωση των διακοσίων τριάντα σελίδων, αφιερωμένων στην προσπάθεια αναζήτησης της αλήθειας, που δεν είναι άλλη από αυτή που στις παραπάνω αποσπασματικές παραγράφους του πονήματος, εκτίθεται.

Αυτή την αλήθεια έχουν χρέος όλοι όσοι την έζησαν να την καταγράψουν, ώστε ο ιστορικός του μέλλοντος να καταλήξει σε ορθά και σωστά συμπεράσματα δια τα γεγονότα της ταραγμένης εκείνης εμφυλιοπολεμικής περιόδου.

Ο Στρατηγός Τζουβαλάς, ιστοριοδίφης, παραμένει και στο συγγραφικό του έργο ρεαλιστής, ερευνητής σχολαστικός, υπηρέτης του καθήκοντος, της προσφοράς και του χρέους προς την πατρίδα. Είθε το έργο του να εύρη μιμητές.

Με μια ματιά η Ελλάδα

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 11 Ιουνίου 2009 - 10 Αυγούστου 2009

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1. ΕΛΛΑΣ - ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κύπρος

Το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας της Τουρκίας σε ανακοίνωσή του, που εκδόθηκε μετά τη συνεδρίαση της 30 Ιουνίου 2009, αναφέρεται σε δύο ιδρυτικά κράτη με ισότιμο καθεστώς και σε νέο συνεταιρισμό, ενώ ο Πρόεδρος κ. Γκιουλ σε μήνυμά του, με αφορμή την επέτειο της εισβολής στις 20 Ιουλίου 1974, επαναλαμβάνει τα ίδια και τονίζει ότι οι διαπραγματεύσεις δεν μπορεί να συνεχιστούν επί μακρόν και ότι η εισβολή "συνιστά εγγύηση για το δικαίωμα των Τ/Κ να αυτοδιοικηθούν".

Ο κ. Ταλάτ σε συνέντευξή του στην Ε/Κ εφημερίδα "Σημερινή" τάσσεται υπέρ επιδιαιτησίας, επαναλαμβάνει την πάγια τουρκική θέση για συνέχιση των εγγυήσεων και συμφωνεί με την Άγκυρα για λύση μέχρι το τέλος του χρόνου. Υποστηρίζει την παραμονή όλων των εποίκων και απορρίπτει το ενδεχόμενο της επιστροφής στους Ε/Κ των συμβολικών μνημείων, όπως η Σαλαμίνα, ο Απόστολος Ανδρέας και η Μονή Βαρνάβα.

Οι κ.κ. Ταλάτ και Χριστόφιας συναντήθηκαν στις 9 και 23 Ιουλίου 2009. Κατά τις συζητήσεις τους επικράτησε ένταση. Έκλεισε προσωρινά και με διαφωνίες, το θέμα της

ασφαλείας και των εγγυήσεων και άνοιξε, επίσης με διαφωνίες, το θέμα των εποίκων, για το οποίο η Ε/Κ πλευρά δεν δέχεται τη θέση του κ. Ταλάτ για παραμονή όλων, αλλά μικρού μόνο αριθμού με κοινωνικά κριτήρια (μεικτοί γάμοι και γεννηθέντες στα κατεχόμενα).

Οι ΗΠΑ προσβλέπουν σε επίλυση του Κυπριακού μέχρι το τέλος του έτους, σύμφωνα με δηλώσεις του ΥΦΕΞ κ. Ματ Μπράνζα, που πραγματοποίησε διήμερη επίσκεψη στην Κύπρο.

Η Τουρκία και οι ΗΠΑ επείγονται για λύση μέχρι το τέλος του έτους, που είναι προγραμματισμένη η επαναξιολόγηση της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας, η οποία όμως δεν είναι διατεθειμένη να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της έναντι της ΕΕ για την τελωνειακή ένωση με την Κύπρο. Αυτό φυσικά θα προκαλέσει το πάγωμα των διαπραγματεύσεων με πρωτοβουλία της Ελλάδος και της Κύπρου, με τις οποίες θα συμπαραταχθούν Γαλλία και Γερμανία.

β. Ε/Τ Σχέσεις

Ένταση επικρατεί στις Ε/Τ σχέσεις λόγω :

- Των συνεχιζομένων παραβιάσεων και παραβάσεων του εναερίου χώρου στο Αιγαίο και των

πτήσεων πάνω από κατοικημένη νησιά, παρόλο που από 15 Ιουνίου 2009 ισχύει το θερινό μορατόριουμ.

- Των δηλώσεων Τούρκων αρμοδίων, με τις οποίες θέτουν ευθέως ζήτημα συνολικής αναθεωρήσεως του status quo στο Αιγαίο και ισχυρίζονται ότι το Αιγαίο αποτελεί ειδική περίπτωση και ότι το δίκαιο της θαλάσσης δεν μπορεί να εφαρμοστεί σ' αυτό.

- Της απόφασής της τουρκικής κυβερνήσεως, που ανακοινώθηκε στις 16 Ιουλίου 2009, με την οποία εξουσιοδοτείται η κρατική εταιρεία πετρελαίου (ΤΡΑΟ) να προβεί σε έρευνες για κοιτάσματα υδρογονανθράκων σε θαλάσσιες περιοχές νοτίως Καστελόριζου, που βρίσκονται εντός των χωρικών υδάτων Ελλάδος και Κύπρου και η δήλωση του εκπροσώπου του τουρκικού ΥΠΕΞ στις 28 Ιουλίου 2009, ότι οι περιοχές αυτές βρίσκονται εξ ολοκλήρου στην υφαλοκρηπίδα της Τουρκίας.

- Της αρνήσεως της Τουρκίας να εφαρμόσει το πρωτόκολλο για τους λαθρομετανάστες, παρά την πίεση της ΕΕ.

Η Ελλάδα αναγκάστηκε να ενημερώσει την ΕΕ για την ένταση που προκαλεί η Τουρκία στην ΕΕ, ενώ η κ. Μπακογιάννη επανεξετάζει το θέμα της επισκέψεώς της στην Τουρκία, η οποία είχε συμφωνηθεί μετά πρόσκληση

του ΥΠΕΞ κ. Νταβούτογλου. Η ενέργεια της Ελλάδος να ενημερώσει την ΕΕ τόσο για τις προκλητικές ενέργειες στο Αιγαίο, όσο και για το θέμα των λαθρομεταναστών προκάλεσε εκνευρισμό στην Τουρκία και τον κ. Ερντογάν, ο οποίος ματαίωσε την τελευταία στιγμή την έλευσή του στη χώρα μας, για να παραστεί στα εγκαίνια του Μουσείου της Ακροπόλεως, προφασιζόμενος ασθένεια.

Η ένταση στις Ε/Τ σχέσεις που καλλιεργεί η Τουρκία εντάσσεται στην εθνική της στρατηγική, που αποβλέπει στη μεταβολή του status quo στο Αιγαίο. Ελπίζει ότι, με τις πιέσεις και τις απειλές, θα κάμψει την ελληνική κυβέρνηση ώστε να αποδεχθεί τις θέσεις της. Παράλληλα όμως προετοιμάζει και τις Ένοπλες Δυνάμεις, για να τις χρησιμοποιήσει σε περίπτωση που η πολιτική της εντάσεως δεν αποδώσει τα αναμενόμενα.

Η διαλλακτική στάση που τηρεί η Ελλάδα όχι μόνο δεν συμβάλλει στον κατευνασμό των προκλήσεων της Τουρκίας, αλλά αντιθέτως τις εντείνει, γιατί την εκλαμβάνει ως αδυναμία. Αυτό επιβάλλει αφενός την επανεξέταση της στάσεώς της έναντι της Τουρκίας και κυρίως για τη στήριξη της ευρωπαϊκής της πορείας και αφετέρου για την ενίσχυση των ΕΔ που έχουν αποδυναμωθεί, λόγω της μειώσεως της θητείας.

γ. Σκόπια

Τις αντιδράσεις της αντιπολίτευσης προκάλεσε η απόφαση της ελληνικής κυβέρνησεως να επιτρέψει την προσγείωση στην Κέρκυρα α/φ με τον λογότυπο "Δημοκρατία της Μακεδονίας", που μετέφερε τον ΥΠΕΞ των Σκοπίων κ. Μιλόσοσκι, για να συμμετάσχει στη Σύνοδο του ΟΑΣΕ

Η ενέργεια αυτή της ελληνικής κυβερνήσεως είχε ως στόχο, να αναδείξει στη Διεθνή Κοινότητα τη συμβιβαστική στάση της Ελλάδος, έναντι της αδιαλλαξίας των Σκοπίων σε όλους τους τομείς και μάλλον το πέτυχε.

Στις 6 και 8 Ιουλίου 2009 επισκέφθηκε τα Σκόπια και την Αθήνα ο διαμεσολαβητής κ. Νίμιτς και παρουσίασε στα δύο μέρη μια τροποποιημένη εκδοχή του σχεδίου, που είχε καταθέσει τον περασμένο Οκτώβριο. Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, δεδομένου ότι δεν έγινε καμία επίσημη ανακοίνωση, η νέα πρόταση του κ. Νίμιτς περιλαμβάνει το όνομα "Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας" δια διεθνή χρήση, το οποίο θα αναγράφεται στα διαβατήρια σε τρεις γλώσσες, την Κυριλλική, την Αγγλική και τη Γαλλική, ενώ στην υπηκοότητα θα αναφέρεται "Πολίτης της Βόρειας Μακεδονίας".

Οι διαφορές με την προηγούμενη πρόταση είναι ότι προτείνει τη χρήση του στη διεθνή κοινότητα και όχι μόνο στους διεθνείς οργανισμούς και ότι παρακάμπτει τα θέματα της ταυτότητας και της γλώσσας, τα οποία σύμφωνα με την ενδιάμεση συμφωνία δεν αποτελούν αντικείμενα διαπραγματεύσεως.

Ο κ. Γκρουέφσκι, ενώ παρουσιάστηκε διαλλακτικός κατά τη συνάντησή του με τον κ. Νίμιτς και του δημιούργησε ελπίδες για γρήγορη λύση, επανήλθε στις αδιαλλακτικές θέσεις του για διπλή ονομασία και έγκριση δια δημοψηφίσματος, με συνέντευξή του στο περιοδικό των Σκοπίων "Φόρουμ" στις 21 Ιουλίου 2009.

Ο κ. Γκρουέφσκι, μάλλον, θα ακολουθήσει και πάλι παρελκυστική πολιτική, ελπίζοντας ότι, κάποια στιγμή, η διεθνής κοινότητα θα αναγκάσει την Ελλάδα να υποχωρήσει και να δεχθεί λύση στα μέτρα του. Διακινδυνεύει όμως να προκαλέσει τη δυσάρεσκεια του λαού των Σκοπίων, που άρχισε να αντιδρά, αντιλαμβανόμενος ότι το κόστος παραμονής της χώρας έξω από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς θα είναι πολύ μεγαλύτερο από αυτό της ονομασίας.

Στις 20 Ιουνίου 2009 τα Σκόπια κατέθεσαν το υπόμνημά τους στη Χάγη, σχετικά με την προσφυγή τους

κατά της Ελλάδος για το δήθεν "βέτο" στην ένταξή τους στο ΝΑΤΟ. Η Ελλάδα θα πρέπει να απαντήσει σε έξι μήνες, αλλά η εκδίκαση θα πάρει πάρα πολύ χρόνο.

Η πορεία των Σκοπίων προς την ΕΕ, εξετάστηκε στο περιθώριο του Συμβουλίου των ΥΠΕΞ στις 27 Ιουλίου 2009. Στο ανακοινωθέν επαναλαμβάνεται ότι ουσιώδεις προϋποθέσεις για την ένταξη αποτελούν η διατήρηση σχέσεων καλής γειτονίας και η εξεύρεση αμοιβαίως αποδεκτής λύσεως στο ζήτημα της ονομασίας.

δ. Σχέσεις με ΗΠΑ - ΝΑΤΟ

Οι ΗΠΑ, ύστερα από τα διαβήματα της κ. Μπακογιάννη και του κ. Μείμαράκη προς τους ομολόγους τους, ζήτησαν από την Τουρκία να σταματήσει τις πτήσεις πάνω από τα κατοικημένα νησιά και συνέστησαν προς τις δύο χώρες αυτοσυγκράτηση και προσφυγή σε διεθνή όργανα για επίλυση των διαφορών, δίνοντας έτσι έμφαση στις διερρευνητικές συνομιλίες που άρχισαν επί κυβερνήσεως Σημίτη και συνεχίζονται και σήμερα, χωρίς όμως να έχουν αποδώσει τα αναμενόμενα.

Οι ΗΠΑ έχουν επιδώσει στην Ελλάδα δισέλιδο "non paper" στο οποίο παρουσιάζεται ένας "οδικός χάρτης" για την εκτόνωση της εντάσεως στο Αιγαίο, στον οποίο θα περιλαμβάνεται και η επανεξέταση των διεθνών κειμένων για το Αιγαίο.

Αν αυτό αληθεύει, σημαίνει ότι οι ΗΠΑ συντάσσονται με την Τουρκία στην ανατροπή των διεθνών συνθηκών που διέπουν το καθεστώς του Αιγαίου (Συμφωνία Λωζάνης 1923, Ιταλοτουρκική Συμφωνία 1932 και Συμφωνία Παρισίων 1947), η οποία εντάσσεται στη θεωρία "περί στρατηγικού βάθους" του νέου ΥΠΕΞ κ. Νταβούτογλου.

Στις 28 Ιουνίου 2009 η κα Μπακογιάννη και ο αναπληρωτής ΥΠΕΞ των ΗΠΑ κ. Στάϊμπεργκ υπέγραψαν Μνημόνιο Κατανοήσεως και Συμφωνία Συνεργασίας για την

αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, ενώ εξέφρασαν και τη βούλησή τους, η τελική συμφωνία για την κατάργηση της βίζας να έχει υπογραφεί μέχρι το τέλος του έτους.

Ύστερα από πιέσεις των συμμάχων η κυβέρνηση αποφάσισε να άρει την απόφαση του ΚΥΣΕΑ του 2002 και η Ελληνική Μονάδα στο Αφγανιστάν θα βγει εκτός Καμπούλ, αλλά με την ίδια αποστολή (παροχή κοινωνικού και ανθρωπιστικού έργου, με την κατασκευή τεχνικών έργων υποδομής, διανομή βοήθειας κ.λ.π.). Επίσης αποφάσισε να αποστείλει, ως συνεισφορά για τις εκλογές της 20ής Αυγούστου, δύο ομάδες ιατρών και νοσηλευτών (20 άτομα συνολικά), που θα εργαστούν στο Νοσοκομείο της Πολυεθνικής Μεραρχίας του Βορρά και 16 στελέχη ως συμβούλους στη νεοσύστατη Μεραρχία του Αφγανικού Στρατού.

ε. ΟΑΣΕ

Η Ελλάδα, ως προεδρεύουσα χώρα, διοργάνωσε στην Κέρκυρα από 28-29 Ιουνίου 2009 την άτυπη συνάντηση των 56 ΥΠΕΞ των χωρών του ΟΑΣΕ, με τη συμμετοχή του ΥΠΕΞ της Ρωσία κ. Λαβρόφ, όχι όμως και της κ. Κλίντον που απουσίασε, λόγω ατυχήματος.

Στο περιθώριο της Συνόδου πραγματοποιήθηκε και η συνεδρίαση του Συμβουλίου ΝΑΤΟ-Ρωσίας, στο οποίο αποφασίστηκε η επανάληψη των στρατιωτικών επαφών μεταξύ των δύο πλευρών, που είχαν παγώσει από τον πόλεμο στη Γεωργία. Διεπιστώθη όμως ότι παραμένουν οι διαφορές για τη Γεωργία, τη διεύρυνση του ΝΑΤΟ ανατολικά και την αντιπυραυλική ασπίδα.

Η κοινοβουλευτική συνέλευση του ΟΑΣΕ, που συνήλθε στο Βίλνιους της Λιθουανίας, ψήφισε απόφαση με την οποία εξισώνεται ο ρόλος της Σοβιετικής Ενώσεως κατά την έναρξη του Β' ΠΠ, με αυτόν της ναζιστικής Γερμανίας, παρά τις αντιδράσεις της Ρωσίας.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλβανία

Στις 25 Ιουνίου 2009 ο κ. Μπερίσα, έχοντας στο πλευρό του τον κ. Ερντογάν, εγκαινίασε το πρώτο τμήμα (60 χλμ) του αυτοκινητόδρομου, συνολικού μήκους 160 χλμ, που θα συνδέει την Αλβανία με το Κόσσοβο.

Μετά την ολοκλήρωση του έργου η Αλβανία θα προσπαθήσει να καταστήσει το λιμάνι του Δυρραχίου ανταγωνιστικό αυτού της Θεσσαλονίκης και να εξυπηρετεί με μικρότερο κόστος το θαλάσσιο εμπόριο του Κοσόβου και των Σκοπίων, αλλά και της Σερβίας μελλοντικά.

Τις εκλογές που διεξήχθησαν στις 28 Ιουνίου 2009 κέρδισε το Δημοκρατικό Κόμμα του κ. Μπερίσα, που σχημάτισε κυβέρνηση συνασπισμού με το Σοσιαλιστικό Κίνημα Ολοκλήρωσης.

β. Βουλγαρία

Τις εκλογές που διεξήχθησαν στις 5 Ιουλίου 2009 κέρδισε το κόμμα GERB, του οποίου ηγείται ο Δήμαρχος Σόφιας κ. Μπορίσοφ, που θα κληθεί να αντιμετωπίσει τη διαφθορά και το οργανωμένο έγκλημα εξ αιτίας η ΕΕ έχει παγώσει από το 2008 τη χρηματοδότηση της βοήθειας.

Η νέα κεντροδεξιά κυβέρνηση αποφάσισε να επανεξετάσει την κατασκευή των ρωσικών αγωγών Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης και South Stream.

Η ενέργεια αυτή εντάσσεται είτε στον ανταγωνισμό Ρωσίας-ΗΠΑ, είτε στην προσπάθεια της Βουλγαρίας να αποσπάσει όσο το δυνατόν περισσότερα οικονομικά ανταλλάγματα από τη Ρωσία, με πιο πιθανή τη δεύτερη εκδοχή. Σε κάθε όμως περίπτωση θα προκαλέσει καθυστέρηση στην κατασκευή των αγωγών και θα δημιουργήσει προβλήματα στη Ρωσία η οποία θα αντιδράσει με τη δέσμευση των αποθεμάτων των προμηθευτριών χωρών του, αμερικανικών συμφερόντων,

αγωγού NABUCCO για να καθυστερήσει ή και να ακυρώσει την κατασκευή του.

Η τυχόν ακύρωση των αγωγών θα έχει και αρνητικές επιπτώσεις στην ενεργειακή πολιτική της Ελλάδος.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Εσωτερική Κατάσταση

Οξυτάτη αντιπαράθεση μεταξύ κυβερνήσεως και Ενόπλων Δυνάμεων προκάλεσε η δημοσίευση, στις 12 Ιουνίου, από την εφημερίδα "Ταράφ", σχεδίου περί δυσφημίσεως και διαλύσεως του κυβερνώντος κόμματος ΑΚΡ, από στελέχη των ΕΔ, αλλά και η σπουδή της στρατιωτικής δικαιοσύνης που το χαρακτήρισε πλαστό και απάλλαξε από τις κατηγορίες τον Πλοίαρχο Dursun Cicek, ο οποίος φέρεται ότι το έχει υπογράψει. Η κρίση εντάθηκε με την κατάθεση, από την κυβέρνηση, σχεδίου νόμου, το οποίο προβλέπει ότι σε καιρό ειρήνης οι στρατιωτικοί θα δικάζονται από τα πολιτικά δικαστήρια και όχι από τα στρατοδικεία. Τελικά ο νόμος ψηφίστηκε και υπεγράφη από τον Πρόεδρο κ. Γκιουλ, παρά τις αντιδράσεις της αντιπολιτεύσεως και του Κεμαλικού κατεστημένου.

Ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ Στρατηγός κ. Μπασμπούγ έθεσε κατά τη συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας, ζήτημα "οργανωμένης εκστρατείας για την απαξίωση των ΕΔ" και κάλεσε την πολιτική ηγεσία να διατάξει τη σύλληψη και την παραδειγματική τιμωρία, όσων δυσφημούν το στράτευμα.

Το χάσμα μεταξύ κυβερνήσεως και Στρατού, με τον οποίο συμπαρατάσσεται το Κεμαλικό κατεστημένο και η αντιπολίτευση, θα διευρύνεται συνεχώς και η αντιπαράθεση θα κορυφωθεί σε περίπτωση που ο κ. Ερντογάν επιχειρήσει, δια της τροποποίησης του Συντάγματος, τον περιορισμό των προνομίων και την κατάργηση της ασυλίας των στρατηγών. Στρατιωτικό πραξικόπημα στην παρούσα φάση δεν κρίνεται πιθανό, γιατί ο Στρατός θα κατη-

γορηθεί από το λαό, ο οποίος ακόμη τον στηρίζει σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, για την αποτυχία εντάξεως στην ΕΕ.

Στις 6 Αυγούστου 2009 επανελήφθη, με την απαγγελία του τρίτου κατηγορητηρίου, η δίκη για την υπόθεση "Εργκενεκόν", που είχε διακοπεί από τις 22 Ιουλίου.

β. Ευρωπαϊκή Πορεία

Ο κ. Ερντογάν, κατά την αναχώρησή του για τις Βρυξέλες όπου είχε συναντήσεις με τη Σουηδική Προεδρία (24-25 Ιουνίου), κατηγόρησε την αντιπολίτευση ότι παρεμποδίζει τις συνταγματικές μεταρρυθμίσεις, που απαιτεί η ΕΕ και απείλησε ότι θα εγκαταλείψει την προσπάθεια για συνταγματική αναθεώρηση, με ότι αυτό συνεπάγεται για την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας.

Τις αντιδράσεις της Γαλλίας και της Γερμανίας προκάλεσαν δηλώσεις του πρωθυπουργού της Σουηδίας, που ασκεί την Προεδρία της ΕΕ από 12 Ιουλίου, ότι θα εργαστεί για την πλήρη ένταξη της Τουρκίας. Απαντώντας ο επικεφαλής της ομάδας των διαπραγματεύσεων της Τουρκίας, δήλωσε ότι η Τουρκία ενδιαφέρεται μόνο για πλήρη ένταξη και ότι απορρίπτει την προοπτική μιας "προνομιακής εταιρικής σχέσης".

Η πορεία των ενταξιακών διαπραγματεύσεων θα κριθεί τον Δεκέμβριο που λήγει η προθεσμία που έχει δοθεί στην Τουρκία από την ΕΕ, για να εφαρμόσει την τελωνειακή ένωση με την Κυπριακή Δημοκρατία. Παρόλο που δεν θα ανταποκριθεί δεν θα υποστεί κυρώσεις γιατί η Σουηδική Προεδρία θα καταφέρει να της δοθεί και νέα παράταση.

γ. Κουρδικό

Η πρόθεση του Κούρδου ηγέτη κ. Οτσαλάν να δημοσιοποιήσει "τον οδικό του χάρτη για την ειρηνική διευθέτηση του Κουρδικού", ανάγκασε την κυβέρνηση να ανακοινώσει στις 30 Ιουλίου ένα γενναίο πακέτο μεταρρυθμίσεων με στόχο τη βελτίωση των

συνθηκών διαβίωσης, τον εκδημοκρατισμό και τη διασφάλιση ισωτίμων δικαιωμάτων για τους Κούρδους της Τουρκίας.

Η Τουρκία επιδιώκει την αγορά από τις ΗΠΑ μη επανδρωμένων αεροσκαφών και ελικοπτέρων για να χρησιμοποιήσει εναντίον των Κούρδων ανταρτών του Β.Ιράκ.

δ. Ενεργειακό

Στις 13 Ιουλίου υπεγράφη στην Άγκυρα, από Τουρκία-Ρουμανία-Αυστρία-Ουγγαρία, η συμφωνία για την κατασκευή του αγωγού NABUCCO, που θα μεταφέρει φυσικό αέριο από την Κασπία στην Ευρώπη, παρακάμπτοντας τη Ρωσία. Η κατασκευή του αγωγού αυτού θα συναντήσει σοβαρές δυσκολίες, γιατί η Ρωσία προσφέροντας υψηλές τιμές, έχει δεσμεύσει το μεγαλύτερο μέρος των αποθεμάτων του Αζερμπαϊτζάν, του Ουζμπεκιστάν και του Τουρκμενιστάν, που προορίζονται γι' αυτόν.

Στις 8 Αυγούστου υπεγράφη επίσης από τους κ.κ. Πούτιν και Ερντογάν συμφωνία για την κατασκευή του υποθαλασσίου τμήματος του αγωγού φυσικού αερίου South Stream στην τουρκική υφαλοκρηπίδα αποφεύγοντας την Ουκρανία.

Οι αγωγοί αυτοί, αν τελικά κατασκευαστούν, και ιδιαίτερα ο NABUCCO, θα δώσουν τη δυνατότητα στην Τουρκία να εκβιάζει την ΕΕ για να πετύχει την πλήρη ένταξή της και μάλιστα με τους δικούς της όρους και να αναγορευτεί σε περιφερειακή δύναμη με δυνατότητα παρεμβάσεως στη Μέση Ανατολή και τον Καύκασο.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Στις 19 Ιουνίου 2009 έληξε η Σύνοδος Κορυφής στα συμπεράσματα της οποίας αναφέρονται τα εξής :

- Η ομόφωνη ανανέωση της θητείας του κ. Μπαρόζο, της οποίας η τελική έγκριση θα γίνει από το Ευρωκοινοβούλιο το Σεπτεμβριο.

- Η δρομολόγηση διαδικασιών τόσο για την αποκατάσταση της οικονομίας, όσο και για τη λήψη μέτρων αποτροπής παρομοίων καταστάσεων στο μέλλον.

- Η παροχή εγγυήσεων στην Ιρλανδία, προκειμένου να επηρεαστούν οι κάτοικοι και να υπερψηφίσουν το ΝΑΙ στο νέο δημοψήφισμα που θα διεξαχθεί τον Οκτώβριο για την επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας.

- Η σύναψη συμφωνιών επιστροφής των λαθρομεταναστών με τις χώρες καταγωγής και διελεύσεώς τους και ο χαρακτηρισμός της Τουρκίας ως χώρας διελεύσεως.

Ο αντιπρόεδρος της ΕΕ κ. Ζαν Μπαρό ζήτησε από την Τουρκία να εποπτεύσει καλύτερα τα δίκτυα διακινήσεως λαθρομεταναστών, γιατί έχει διαπιστωθεί πραγματική συνηνοχή. Επίσης της υπενθύμισε την υποχρέωσή της, να εφαρμόζει τη συμφωνία του 2001 και να δέχεται την επιστροφή των λαθρομεταναστών που διέρχονται από το έδαφός της.

Από 1 Ιουλίου την Προεδρία της ΕΕ ανέλαβε η Σουηδία, η οποία έδειξε αμέσως, τις φιλοτουρκικές της διαθέσεις με δήλωση του πρωθυπουργού της, ότι θα εργαστεί για την πλήρη ένταξή της.

Στις 14 Ιουλίου 2009 συνήλθε η Ευρωβουλή και εξέλεξε ως Πρόεδρο τον Πολωνό κ. Μπούττζεκ, που είναι ο πρώτος ανατολικοευρωπαίος που καταλαμβάνει το αξίωμα. Στη θέση του δεύτερου και τέταρτου αντιπροέδρου εξελέγησαν Έλληνες ευρωβουλευτές.

5. ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΙΣΧΥΡΩΝ (G8)

Πραγματοποιήθηκε στις 8-10 Ιουλίου 2009 η Σύνοδος Κορυφής των ηγετών των οκτώ ισχυροτέρων χωρών στη Λ'ΑΚΟΥΪΛΑ της Ιταλίας, οι οποίοι δεσμεύτηκαν να δώσουν 20 δις δολάρια βοήθεια στην Αφρική και έστειλαν τελεσίγραφο στο Ιράν θέτοντάς του ως χρονικό όριο για τις διαβουλεύσεις την Σύνοδο των G20, που θα πραγματοποιηθεί τον Σεπτέμβριο στο Πίτσμπουργκ των ΗΠΑ, οπότε και

θα επιβληθούν κυρώσεις, αν δεν έχει σημειωθεί πρόοδος. Συζητήθηκαν επίσης, χωρίς να ληφθούν αποφάσεις, η οικονομική κρίση και η κλιματική αλλαγή.

6. NATO

Στις 3 Αυγούστου 2009 ανέλαβε τα καθήκοντά του, ως νέος Γραμματέας του NATO, ο πρώην πρωθυπουργός της Δανίας κ. Ρασμούσεν. Στη συνέντευξη που παρεχώρησε πριν αναλάβει τα καθήκοντά του ανέφερε ότι στις προτεραιότητές του είναι το Αφγανιστάν και η αποκατάσταση των σχέσεων με τη Ρωσία.

Από 30 Ιουνίου 2009, ανώτατος διοικητής όλων των αμερικανικών δυνάμεων στην Ευρώπη ανέλαβε ο ελληνικής καταγωγής κ. Τζέιμς Σταυρίδης.

Οι ΥΕΘΑ των χωρών της Συμμαχίας ενέκριναν στη Σύνοδο της 13 Ιουνίου 2009, τη μείωση των δυνάμεων στο Κοσσυφοπέδιο από 14 σε 10 χιλιάδες άνδρες. Η Ελλάδα θα διατηρήσει τους 600 άνδρες που διαθέτει.

7. ΗΠΑ

Ο κ. Ομπάμα θα διοργανώσει διάσκεψη στις αρχές Μαρτίου 2010 στην Ουάσιγκτον με τη συμμετοχή της Ρωσίας και 25-30 χωρών, με αντικείμενο την πυρηνική τρομοκρατία και τον πυρηνικό αφοπλισμό.

Η ειδική επιτροπή για το Γκουαντάναμο ζήτησε εξάμηνη παράταση για το κλείσιμό του, λόγω της αρνήσεως ρεπουμπλικάνων και δημοκρατικών να μεταφερθούν οι 254 κρατούμενοι σε φυλακές των ΗΠΑ, αλλά και της απροθυμίας άλλων χωρών να τους δεχθούν. Μέχρι τώρα έχουν αποδεχθεί η Ιταλία 3, η Ισπανία 5, το Παλάο, κρατίδιο στον Ειρηνικό 19 Ουϊγούρους.

Ο ΥΕΘΑ κ. Γκέιτς παρουσίασε το νέο στρατηγικό δόγμα, που πηγάζει από την πεποίθηση ότι πρέπει να προετοιμάζονται για μίγμα συμβατικών μαχών και εκστρατειών εναντίον καλά κρυμμένων τρομοκρατών και εξεγερμένων πολιτών. Επίσης να μπορούν να αντιμετωπίζουν επιθέσεις μέσω κυβερνοχώρου, απόπειρες παρεμβολής σε δορυ -

φόρους και προπαγανδιστικές καμπάνιες, μέσω τηλεοράσεων και διαδικτύου.

Η αλλαγή στρατηγικής θα επιφέρει και σοβαρές αλλαγές στην οργάνωση, εκπαίδευση και εξοπλισμό των ΕΔ, για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στο νέο τους ρόλο.

Η κ. Κλίντον επισκέφθηκε την Ινδία και υπέγραψε συμφωνία ευρύτερης αμυντικής συνεργασίας με στόχο να σταματήσει ο αποκλειστικός εφοδιασμός της χώρας με οπτικά συστήματα από τη Ρωσία. Κατόπιν αυτού αναμένεται, η Ινδία να εξετάσει την προμήθεια 126 μαχητικών αεροσκαφών από τις ΗΠΑ.

8. ΡΩΣΙΑ

Στις 15-16 Ιουνίου 2009 πραγματοποιήθηκε στη Μόσχα η Σύνοδος Κορυφής του Οργανισμού Συνεργασίας της Σαγκάης (SCO) στην οποία παρέστη ως παρατηρητής και ο Πρόεδρος του Ιράν κ. Αχμεντιντζάντ. Στο περιθώριο της Συνόδου συναντήθηκαν οι ηγέτες Ινδίας και Πακιστάν σε μια προσπάθεια βελτιώσεως των σχέσεών τους.

Στις 16 Ιουνίου 2009 πραγματοποιήθηκε, επίσης στη Μόσχα, η Σύνοδος Κορυφής Ρωσίας, Κίνας, Ινδίας και Βραζιλίας (BRIC), η οποία έχει ως αντικείμενο τη νομισματική συνεργασία των χωρών τους, αλλά και τη μείωση της δυνάμεως του δολαρίου.

Νέα άγρια δολοφονία έλαβε χώρα στην Τσετσενία με θύμα αυτή τη φορά την ακτιβίστρια δημοσιογράφο Ναταλία Εστεμίροβα, η οποία ερευνούσε υποθέσεις παραβιάσεως ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τις φιλορωσικές αρχές της Τσετσενίας.

Στις 19-20 Ιουνίου 2009 πραγματοποιήθηκε στη Μόσχα η άτυπη σύνοδος των χωρών της Κοινοπολιτείας Ανεξαρτήτων Κρατών (ΚΑΚ) στην οποία παρέστησαν οι ηγέτες έξι μόνο χωρών. Απουσίασαν οι Πρόεδροι του Τουρκμενιστάν, της Ουκρανίας, της Λευκορωσίας, της Κιργισίας και του Ουζμπεκιστάν. Ως επιτυχία του

Ρώσου Προέδρου χαρακτηρίζονται οι απ'ευθείας συνομιλίες των Προέδρων Αζεμπαϊτζάν και Αρμενίας για το Ναγκόρνο Καραμπάχ και η δημόσια υπόσχεση του Προέδρου του Καζακστάν ότι η τελωνειακή ένωση της χώρας του με Ρωσία και Λευκορωσία θα αρχίσει την 1η Ιανουαρίου 2010.

Ένταση στις σχέσεις Ρωσίας και Γεωργίας προκάλεσαν οι προσβολές με πυρά όλμων εδαφών της Ν.Οσετίας και οι ασκήσεις των ρωσικών δυνάμεων που βρίσκονται στην αποσχισθείσα επαρχία.

9. ΣΧΕΣΕΙΣ ΗΠΑ - ΡΩΣΙΑΣ

Ο Πρόεδρος κ. Ομπάμα επισκέφθηκε από 6-8 Ιουλίου 2009 τη Μόσχα και είχε συνομιλίες με τον Πρόεδρο κ. Μεντβέντεφ και τον Πρωθυπουργό κ. Πούτιν. Οι δύο Πρόεδροι κατέληξαν στις εξής συμφωνίες :

- Περιορισμός του πυρηνικού οπλοστασίου κάθε χώρας στις 1.500-1.675 πυρηνικές κεφαλές και στους 500-1.100 πυραύλους που φέρουν ατομικές κεφαλές.

- Ανταλλαγή εμπειρογνομώνων για την αντιπυραυλική ασπίδα.

- Χρησιμοποίηση του εναερίου χώρου της Ρωσίας για τη μεταφορά στρατιωτικού προσωπικού και υλικού στο Αφγανιστάν.

- Σύσταση μικτής επιτροπής για τη συνεργασία στα ενεργειακά, στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας, στην ενίσχυση των επιστημονικών και οικονομικών δεσμών και στην καταπολέμηση της διακινήσεως των ναρκωτικών.

Η αλλαγή από τον κ. Ομπάμα της πολιτικής του κ. Μπους έναντι της Ρωσίας συνέβαλε αποφασιστικά στην εξομάλυνση των σχέσεων των δύο χωρών. Οι μεταξύ τους διαφορές εξακολουθούν να είναι αρκετά σοβαρές και θα χρειαστεί μεγάλη προσπάθεια για να ξεπεραστούν. Οι σημαντικότερες είναι η αντιπυραυλική ασπίδα, η διεύρυνση του NATO ανατολικά, η στάση της

Ρωσίας έναντι του Ιράν και η αντιπαράθεση για το ενεργειακό και τους αγωγούς.

Ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ επισκέφθηκε τη Γεωργία και την Ουκρανία για να καθησυχάσει τις ανησυχίες τους, από τον προσέγγιση με τη Ρωσία, χωρίς όμως να τους υποσχεθεί τίποτα.

Οι ΗΠΑ χρησιμοποιούν την ένταξη Γεωργίας και Ουκρανίας ως διαπραγματευτικό όπλο, για να πετύχουν πιο ενεργή αντίδραση της Ρωσίας στο θέμα του Ιράν. Το ίδιο όμως πράττει και η Ρωσία, που στηρίζει πολιτικά το καθεστώς Αχμεντιντζάντ και του υπόσχεται πυρηνική τεχνολογία, για να αναγκάσει τις ΗΠΑ να εγκαταλείψουν την αντιπυραυλική ασπίδα.

Ψυχροπολεμικό κλίμα προέκυψε μεταξύ των δύο χωρών με αφορμή τη συμπλήρωση ενός χρόνου από τον πόλεμο των πέντε ημερών στη Γεωργία. Η Ρωσία κατηγορεί τις ΗΠΑ ότι εξοπλίζουν τη Γεωργία και απαντά με περιπολίες πυρηνικών υποβρυχίων στα διεθνή ύδατα.

Το θέμα της Γεωργίας και των αποσχισθεισών επαρχιών Ν. Οσετίας και Αμπχαζίας θα αποτελέσει το μεγαλύτερο εμπόδιο στην αποκατάσταση των σχέσεων ΗΠΑ και Ρωσίας, γιατί και οι δύο χώρες, τουλάχιστον επί του παρόντος, δεν δείχνουν διάθεση υποχωρήσεων και παραμένουν αδιάλλακτες στις θέσεις τους.

10. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Παλαιστινιακό

Στις 14 Ιουνίου 2009 ο Ισραηλινός Πρωθυπουργός κ. Νετανιάχου αποσαφήνισε την πολιτική της κυβερνήσεώς του, η οποία αποβλέπει στη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους, υπό την προϋπόθεση ωστόσο, της αποστρατιωτικοποίησής του και της αναγνώρισής ως εβραϊκού κράτους. Αγνόησε όμως το αίτημα του κ. Ομπάμα για πάγωμα των εποικισμών καθώς και τις απαιτήσεις των

Παλαιστινίων για την επιστροφή των προσφύγων του 1948 και το καθεστώς της Ιερουσαλήμ. ΗΠΑ και ΕΕ υποδέχτηκαν με μερική ικανοποίηση τη δήλωση του κ. Νετανιάχου, ενώ οι Παλαιστίνιοι και οι Άραβες, ακόμη και οι πιο μετριοπαθείς, την απέρριψαν.

Οι Παλαιστίνιοι και οι Άραβες αντιδρούν στην ίδρυση ενός αμιγούς εβραϊκού κράτους, γιατί αυτό σημαίνει ότι δεν θα επιστρέψουν οι πρόσφυγες του 1948 και ότι οι εποικισμοί στη Δυτική Όχθη θα παραμείνουν άθικτοι.

Ο κ. Σαρκοζί ζήτησε από τον κ. Νετανιάχου να απομακρύνει τον εθνικιστή κ. Λίμμερμαν από το ΥΠΕΞ, αλλά αυτός τον κάλυψε και του εξέφρασε την εμπιστοσύνη του.

Ο κ. Αμπάς απέρριψε την πρόσκληση του κ. Νετανιάχου για να συναντηθούν, θέτοντας ως προϋπόθεση για να συμβεί αυτό, το πάγωμα των εποικισμών και την αποδοχή δημιουργίας παλαιστινιακού κράτους.

Ο ΥΕΘΑ των ΗΠΑ κ. Γκέϊτς, κατά τη συνάντησή του στην Ιερουσαλήμ με τον ομόλογό του του Ισραήλ κ. Εχούντ Μπάρακ, επανέλαβε την απαίτηση των ΗΠΑ για πάγωμα των εποικισμών και δέσμευση της κυβερνήσεώς του ότι δεν θα προβεί σε προληπτικό κτύπημα κατά του Ιράν.

Οι ΗΠΑ κατηγορούν τον κ. Νετανιάχου ότι έχει παραβιάσει τα συμπεφωνημένα στις ειρηνευτικές συνομιλίες με τους Παλαιστίνιους.

Οι πιέσεις που ασκούν οι ΗΠΑ στο Ισραήλ κρίνονται ως πρωτοφανείς για τα δεδομένα στις σχέσεις των δύο χωρών και αναμένεται να ενταθούν, γιατί οι σκληροπυρηνικές θέσεις του κ. Νετανιάχου ακυρώνουν το φιλόδοξο σχέδιο του κ. Ομπάμα, τόσο ως προς το παλαιστινιακό, όσο και ως προς το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν. Αν ο κ. Νετανιάχου συνεχίσει να παραμένει αδιάλλακτος, οι ΗΠΑ δεν θα διστάσουν να προκαλέσουν ακόμη και πολιτική κρίση στο Ισραήλ και να φέρουν σε ακόμη πιο δυσχερή θέση την αδύναμη κυβέρνηση του κ. Νετανιάχου.

β. Ιράν

(1)

Εσωτερική Κατάσταση

Ο ηγέτης της αντιπολιτεύσεως κ. Μουσαβί αμφισβήτησε τη νίκη του κ. Αχμεντιντζάντ στις προεδρικές εκλογές της 12 Ιουνίου 2009, γεγονός που προκάλεσε θύελλα διαμαρτυριών και ογκώδεις διαδηλώσεις χιλιάδων λαού επί σειρά ημερών, οι οποίες σταμάτησαν μόνο μετά τη βίαιη κρατική καταστολή, που στοίχισε δεκάδες νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες. Συνελήφθησαν 2.500 άτομα, πολλά από τα οποία παραπέμφθηκαν σε δίκη με την κατηγορία ότι υπεκινήθησαν από ξένες δυνάμεις.

Ο θρησκευτικός ηγέτης Αγιατολάχ Αλ Χαμενεί τάχθηκε στο πλευρό του κ. Αχμεντιντζάντ, απέρριψε το αίτημα του κ. Μουσαβί για επανάληψη των εκλογών και κατηγορήσε τους διαδηλωτές ότι κατευθύνονται από ξένα κέντρα και κυρίως τις ΗΠΑ. Αντιθέτως ο Πρόεδρος της Επιτροπής των Σοφών και πρώην Πρόεδρος της χώρας κ. Μοχάμεντ Χαταμί τάχθηκε στο πλευρό του κ. Μουσαβί και ζήτησε δημοψήφισμα προκειμένου να αποφανθεί ο λαός για την εγκυρότητα της νίκης του κ. Αχμεντιντζάντ. Την άποψη αυτή του κ. Χαταμί υιοθέτησε και η προσκείμενη στους μεταρρυθμιστές Ένωση των Μαχομένων Κληρικών, που έχει μεγάλη επιρροή στο λαό.

Οι ΗΠΑ και η ΕΕ δεν αμφισβήτησαν το εκλογικό αποτέλεσμα αλλά εξέφρασαν την ανησυχία τους για τα βίαια επεισόδια και δεν συνεχάρησαν τον κ. Αχμεντιντζάντ.

Στις 5 Αυγούστου ο κ. Αχμεντιντζάντ ορκίστηκε και άρχισε τη δεύτερη θητεία του ως Πρόεδρος.

Η πολιτική κρίση που ξέσπασε μετά τις εκλογές, η μεγαλύτερη από το 1979 που ανετράπη ο Σάχης, προκάλεσε και τη διάσπαση της ηγεσίας του Ιράν σε συντηρητικούς με ηγέτες τους κ.κ. Αλί Χαμενεί και Αχμεντιντζάντ και σε μεταρρυθμιστές με ηγέτες τους κ.κ. Μουσαβί, Ραφταζανί και

Χαταμί, οι οποίοι αμφισβητούν πλέον και τον θρησκευτικό ηγέτη κ. Αλί Χαμενεί και επιδιώκουν την αποδόμηση της κυβερνήσεως του κ.

Αχμεντινιζάντ. Η κατάσταση αυτή θα μεταφερθεί σύντομα και στον κρατικό μηχανισμό και θα προκαλέσει αντιπαραθέσεις μεταξύ των οπαδών τους με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη δημόσια διοίκηση και τη συνοχή της χώρας.

Η κρίση κατέστησε αδύναμο και ευάλωτο τον κ. Αχμεντινιζάντ ο οποίος θα αναγκαστεί σε μεγαλύτερη μετριοπάθεια και ανοχή έναντι των αντιπάλων του, γεγονός που θα επηρεάσει και την εξωτερική του πολιτική.

(2) Πυρηνικό Πρόγραμμα

Παρά την κρίση στο Ιράν, οι ΗΠΑ δείχνουν αποφασισμένες να συνεχίσουν τις ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις και ασκούν πιέσεις στο Ισραήλ για να μην προχωρήσει σε προληπτικό πλήγμα κατά των εγκαταστάσεων του Ιράν.

Τόσο ο κ. Ομπάμα όσο και η κ. Κλίντον, με δηλώσεις τους, κατέστησαν σαφές ότι δεν θα δεχθούν να αποκτήσει το Ιράν πυρηνικά όπλα και διαβεβαίωσαν το Ισραήλ ότι δεν πρόκειται να διαπραγματεύονται επ' άπειρον.

Η κ. Κλίντον προειδοποίησε το Ιράν ότι οι ΗΠΑ, αν δεν βρεθεί λύση, θα απλώσουν μια αντιπυραυλική ομπρέλα στη Μ.Α. για την προστασία των συμμάχων τους οπότε και δεν θα αισθάνεται ασφαλές.

Η Σύνοδος των G8 απέστειλε μήνυμα στο Ιράν ότι αν δεν υπάρξει πρόοδος μέχρι το Σεπτέμβριο που θα συνέλθει η G20 θα προχωρήσει σε κυρώσεις.

Ο κ. Αχμεντινιζάντ ευρισκόμενος σε αδυναμία να εφαρμόσει την σκληροπυρηνική πολιτική του και πιεζόμενος από τους μεταρρυθμιστές που επιθυμούν τις διαπραγματεύσεις με τις ΗΠΑ, είναι πολύ πιθανόν να ανταποκριθεί στην πρόσκληση του κ. Ομπάμα, αρκεί βέβαια να συνενάισει και ο κ. Χαμενεί,

που έχει τον πρώτο λόγο.

γ. Ιράκ

Οι αμερικανικές δυνάμεις αποχώρησαν από τις πόλεις και οι Ιρακινές αρχές ανέλαβαν από 30 Ιουνίου 2009 τον έλεγχο της ασφαλείας της χώρας. Την ίδια ημέρα αποχώρησαν και οι Βρετανικές δυνάμεις από το Ιράκ.

Νέο Σύνταγμα προετοιμάζουν οι Κούρδοι ηγέτες της ημιαυτόνομης περιοχής του Β.Ιράκ, το οποίο θα περιλαμβάνει τις διεκδικήσεις τους σε εδάφη και στα αποθέματα αερίου και πετρελαίου στο υπέδαφός τους.

Το γεγονός αυτό ενδέχεται να προκαλέσει αντιπαραθέση μεταξύ των Κούρδων και των Αράβων του Β.Ιράκ και να απειλήσει τη συνοχή της χώρας.

Η κυβέρνηση του κ. Μαλίκι ετοιμάζεται να παραχωρήσει σε μεγάλες αγγλοαμερικανικές εταιρείες την εκμετάλλευση των τεραστίων κοιτασμάτων της χώρας, που υπολογίζονται σε 115 δις βαρέλια.

δ. Συρία

Ο κ. Ομπάμα αποφάσισε να αποστείλει Πρέσβη στη Βαγδάτη και ο κ. Άσαντ τον προσκάλεσε να επισκεφθεί τη χώρα του.

Ο σύμβουλος του Πρωθυπουργού του Ισραήλ κ. Άριαντ δήλωσε, ότι το Ισραήλ είναι έτοιμο να αποσυρθεί από τα υψώματα του Γκολάν, αλλά δεν πρόκειται να παραδώσει μεγάλα τμήματα της κατεχομένης περιοχής.

11.ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Αφγανιστάν

Στις 15 Ιουνίου 2009 ανέλαβε τα καθήκοντά του ο νέος Διοικητής της αμερικανικής στρατιωτικής δυνάμεως στο Αφγανιστάν Στρατηγός Μακ Κίρναν, ο οποίος θα συγκροτήσει ένα νέο τμήμα, την "Ομάδα Όνειρο", από 400 αξιωματικούς και οπλίτες για την υλοποίηση μιας νέας στρατηγικής που θα

περιλαμβάνει αιφνιδιαστικές επιθέσεις εναντίον των Ταλιμπάν και των λαθρεμπόρων ναρκωτικών. Ο νέος διοικητής ανακοίνωσε και αλλαγές στην τακτική με στόχο την προστασία των αμάχων.

Μέχρι τέλους του 2009 οι ΗΠΑ θα έχουν αυξήσει τις δυνάμεις τους στο Αφγανιστάν σε 68.000.

Οι Ταλιμπάν μεταφέρουν τις επιχειρήσεις τους στα αστικά κέντρα προκειμένου τα πυρά των συμμάχων να έχουν θύματα αμάχους και να προκαλείται η αγανάκτηση του λαού εναντίον τους.

Στις 21 Ιουνίου 2009 οι αμερικανικές δυνάμεις άρχισαν την επιχείρηση "Χτύπημα Ξίφους" στην επαρχία Χελμάντ στο Νότιο Αφγανιστάν, που αποτελεί το κέντρο παραγωγής οπίου και ελεγχόταν από τους Ταλιμπάν. Στην επιχείρηση συμμετείχαν 4.000 Αμερικανοί Πεζοναύτες, 3.000 Βρετανοί που βρίσκονταν στην περιοχή και αντιμετώπιζαν τους Ταλιμπάν, 400 Αφγανοί στρατιώτες και 50 αεροσκάφη, αλλά αποφεύχθηκαν οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί για να μη προκαλούνται απώλειες στους αμάχους και εξαγριώνεται ο λαός. Μέχρι τις 25 Ιουνίου είχαν καταληφθεί όλες οι περιοχές που κατείχαν οι Ταλιμπάν και άρχισε να εφαρμόζεται το σχέδιο προστασίας και αναπτύξεως της περιοχής.

Στις 20 Αυγούστου θα διεξαχθούν οι προεδρικές εκλογές τις οποίες θα κερδίσει, κατά πάσα πιθανότητα, ο νυν Πρόεδρος κ. Καρζαΐ, παρόλο που δεν είναι δημοφιλής και έχει κατηγορηθεί από τον κ. Ομπάμα για ανικανότητα και διαφθορά.

β. Πακιστάν

Σε πορεία εξομαλύνσεως βρίσκονται οι σχέσεις Πακιστάν-Ινδίας μετά τις συναντήσεις των δύο Προέδρων στη Μόσχα (16 Ιουνίου) και των δύο Πρωθυπουργών στο Σινά (16 Ιουλίου).

Οι ΗΠΑ τριπλασίασαν την οικονομική τους βοήθεια προς τη χώρα για την καταπολέμηση του εξτρεμισμού.

Η κυβέρνηση έχει επιλέξει το διάλογο με τους Ταλιμπάν και όχι τη σύγκρουση, γιατί προτεραιότητα του

αμυντικού της δόγματος είναι η Ινδία.

Η Β.Κορέα σκλήρυνε τη στάση της, μετά την επιβολή κυρώσεων από το ΣΑ/ΟΗΕ στις 12 Ιουνίου για την πυρηνική δοκιμή στις 25 Μαΐου 2009 και στις 4 Ιουλίου 2009 εκτόξευσε τέσσερεις βαλλιστικούς πυραύλους μικρού βεληνεκού, προκαλώντας τις αντιδράσεις ακόμη και της Ρωσίας και Κίνας.

Τα μέλη του ΣΑ/ΟΗΕ, συμπεριλαμβανομένης και της Κίνας, δήλωσαν ότι θα εφαρμόσουν με αυστηρότητα τις κυρώσεις και συμφώνησαν στα πρόσωπα και τις εταιρείες, που θα συμπεριληφθούν στη μαύρη λίστα, λόγω εμπλοκής τους στο πυρηνικό πρόγραμμα της Β.Κορέας

Τουλάχιστον 25 ιστοσελίδες του Ίντερνετ στη Ν.Κορέα και στις ΗΠΑ, περιλαμβανομένης και αυτής του Λευκού Οίκου, δέχθηκαν επίθεση από "χάκερς" που έχουν σχέση με τη Β.Κορέα, σύμφωνα με την αντικατασκοπία της Ν.Κορέας.

Ο τέως Πρόεδρος των ΗΠΑ κ. Μπιλ Κλίντον μετέβη στις 6 Αυγούστου 2009 στη Β.Κορέα και πέτυχε, μετά τις συνομιλίες που είχε με την ηγεσία της χώρας, την απελευθέρωση των δύο Αμερικανίδων δημοσιογράφων που εκρατούντο από το Μάρτιο και είχαν δικαστεί σε 12ετή κάθειρξη για κατασκοπία.

Κατά πάσα πιθανότητα η ενέργεια αυτή της Β.Κορέας σηματοδοτεί την έναρξη διαπραγματεύσεων για το πυρηνικό πρόγραμμα της Β.Κορέας και θα βοηθήσει στην εκτόνωση της εντάσεως που επικρατεί στην περιοχή.

δ. Κίνα

Οι μουσουλμάνοι Ουϊγούροι (τούρκικος λαός που δεν έχει σχέση με τους Κινέζους) εξεγέρθησαν κατά των Κινέζων Χαν στην πόλη Ουρουμτσί της αυτόνομης επαρχίας Σινγιάνκ, οι οποίοι, λόγω της ραγδαίας

οικονομικής αναπτύξεώς της, την κατέκλυσαν και τους εκτόπισαν σταδιακά από το εμπόριο και τις επιχειρήσεις. Οι αιματηρές συγκρούσεις που ακολούθησαν κατεστάλησαν από το στρατό. Οι νεκροί, σύμφωνα με τις αρχές, ανήλθαν στους 184, ενώ κατά τους Ουϊγούρους ξεπερνούν τους 1.000.

Ο Τούρκος Πρωθυπουργός μίλησε για γενοκτονία και κάλεσε την Κίνα να εγγυηθεί την ασφάλεια και τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ουϊγούρων.

Με αντίποινα κατά των Κινέζων που ζουν στη Β.Αφρική απείλησε ο κλάδος της Αλ Κάϊντα στο Μαγκρέμπ για τις σφαγές των Ουϊγούρων.

12.ΑΦΡΙΚΗ

Το ΝΑΤΟ αποφάσισε, παρόλο που η πειρατεία έχει περιοριστεί πολύ, τη διατήρηση επί μακρό χρόνο της ναυτικής παρουσίας στα ανοικτά των Σομαλικών ακτών για την προστασία της ναυσιπλοΐας.

Από βομβιστική επίθεση την πόλη Μπελεντουέιν της Σομαλίας σκοτώθηκαν 24 μεταξύ των οποίων και ο Υπουργός Εσωτερικών της χώρας.

Η κ. Κλίντον πραγματοποίησε στις αρχές Αυγούστου περιοδεία στην Αφρική και από την Κένυα απηύθυνε αυστηρότατο μήνυμα προς τους ηγέτες των χωρών της για την ανάγκη εκδημοκρατισμού τους. Οι ΗΠΑ συνέστησαν ειδική διοίκηση αφρικανικών δυνάμεων στο Πεντάγωνο, γεγονός που αποδεικνύει το ιδιαίτερο ενδιαφέρον τους για την Ήπειρο.

13.ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο Πρόεδρος της Ονδούρας κ. Σελάγια ανετράπη από στρατιωτικό πραξικόπημα και εξορίσθη. Στο πλευρό του τάχθηκαν ο ΟΗΕ, η ΕΕ, ο κ. Ομπάμα και το σύνολο των ηγετών της Λ.Αμερικής και ζήτησαν την επιστροφή του στη

χώρα και στην εξουσία, αλλά οι πραξικοπηματίες παραμένουν μέχρι τώρα ανέδδοτοι.

14.ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Πιθανολογείται ότι ο τρίτος γιός του Μπιν Λάντεν, Σάαντ, σκοτώθηκε σε αμερικανικό βομβαρδισμό στα αφγανο-πακιστανικά σύνορα στις 25 Ιουλίου 2009.

Ο επικεφαλής της Αλ Κάϊντα στο Αφγανιστάν Μουσταφά Αλ Γιαζίντ, του οποίου η γυναίκα σκοτώθηκε στις 6 Αυγούστου από επίθεση στο σπίτι του, δήλωσε ότι αν η Οργάνωσή του είχε τη δυνατότητα, θα χρησιμοποιούσε τα πυρηνικά του Πακιστάν.

Ο Διευθυντής της CIA κ. Πατέστα δήλωσε ότι ο Οσάμα Μπιν Λάντεν κρύβεται στο Πακιστάν και ότι πολύ σύντομα θα εντοπιστεί.

Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες ο Λευκός Οίκος μελετά τη σύσταση μιας ειδικής ομάδας ανακριτών για υπόπτους "υψηλής αξίας" η οποία δεν θα υπάγεται στη CIA και θα έχει ως στόχο την απόσπαση πληροφοριών αποφεύγοντας τις εξαναγκαστικές μεθόδους.

15.ΑΡΚΤΙΚΗ

ΗΠΑ, Ρωσία, Καναδάς, Νορβηγία και Δανία προσπαθούν να διευθετήσουν, με ειρηνικές διαδικασίες, τις διεκδικήσεις τους στο πλούσιο σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο υπέδαφος της Αρκτικής. Η Νορβηγία ήλθε σε κατ'αρχήν συμφωνία με τον ΟΗΕ για τα όρια της νορβηγικής υφαλοκρηπίδας, με την οποία αυξάνεται κατά 255 χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα η επικράτειά της και αναμένεται να την ακολουθήσουν και άλλες χώρες. Η Ρωσία τον Αύγουστο 2007 δημιούργησε μια ήπια κρίση, όταν πυρηνικό υποβρύχιο της τοποθέτησε μια ρωσική σημαία στο βυθό της Αρκτικής για να υποδηλώσει τις διεκδικήσεις της.

Οι νόμοι μοιάζουν με τον ιστό της αράχνης. Όπως δηλαδή εκεί, που αν πέσει καμιά μύγα ή κανένα κουμούπι παγιδεύεται, ενώ αν πέσει καμιά σφήκα ή μέλισσα τον σχίζει και φεύγει, έτσι και στους νόμους, αν παρεκκλίνει κανένας φτωχός πιάνεται, ενώ αν τύχει κανένας πλούσιος ή ισχυρός, καταργεί τον νόμο για τον εαυτό του και φεύγει τρέχοντας.

Ζαλεύκου (Ανθ. Στοβαίου ΜΕ, 25)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΣΕΩΝ
(ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.)

HELLENIC INSTITUTE
for STRATEGIC STUDIES
(HEL.I.S.S.)

6ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2009

6th INTERNATIONAL CONFERENCE
STRATEGY 2009

ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΑΘΗΝΑ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2009

ATHENS WAR MUSEUM
NOVEMBER 2009

